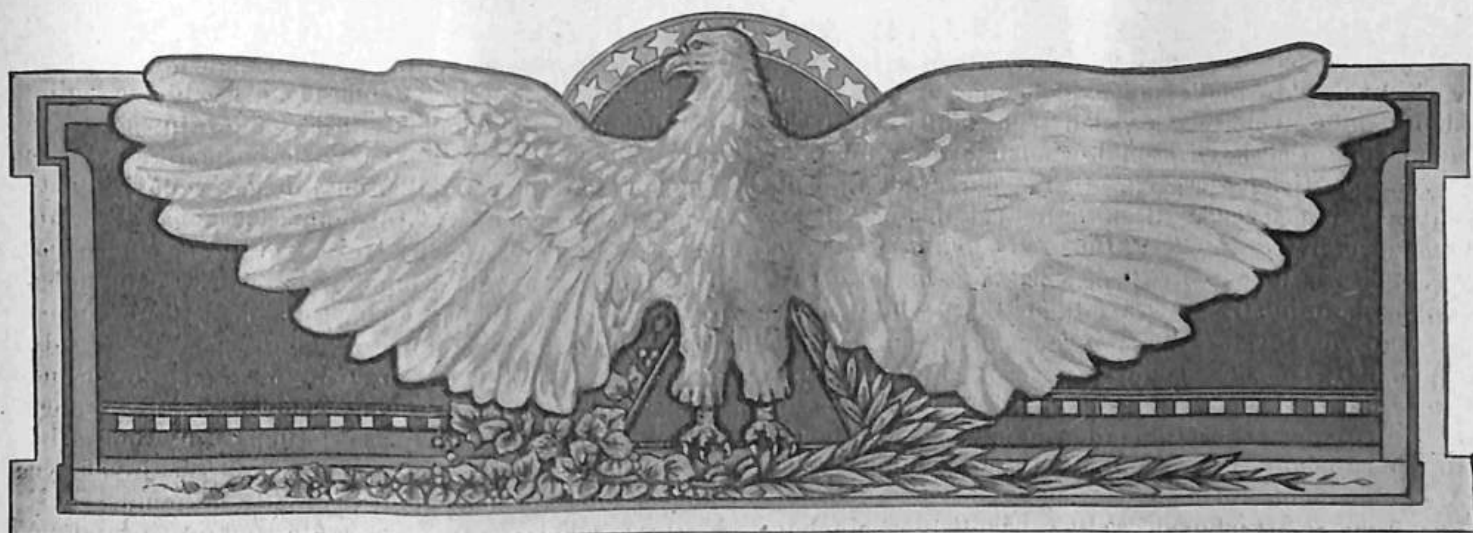

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXVIII.

CHICAGO, ILL., 15. ČERVNA 1916.

ČÍSLO 6.

Jos. J. Hájek:

K SLETU ŽUPNÍMU

23.—25. června 1916.

ADŠENÍ z oka vyšlehlo,
z jak divné jest však látky —
lekne se náhle, zarazí
a přehá zase zpátky!

Co starosti dá po leta,
co práce často dravé,
by na tom světě hamižném
přibýlo krve zdravé.

A jak se jí jen nastrodá,
Mars do boje vše honí —
krev zase teče potokem
a lidskost slzy roní...

A rudnou pole — zem jak troud,
rudne na nivách tráva —
jaká z ní asi vypučí
otěině naší práva?

Krev teče tam, krev teče zde,
naše jsou vlasti obě;
děl správně Paine ve Křiži své
“v zkušební žijem době!”

O matko má — znám ten svůj dluh,
vždyť srdce nosím světem
a třeba kryl je modrý kraj
ví, co's byla nám, dětem.

“O vlasti nová — Tvůj jsem, Tvůj!”
před celým volám sletem
“mně milovanou družkou jsi
a matkou těm mým dětem.

Své srdce vroucí rozdělím
ochotně v každé době
a přec je máte celičké
matko i ženo — obě.

Ten kabát modrý nezdusil
co “starou vlastí” slove —
a pod červenou košilí
též láska k vlasti nové.

Nuž miluj, matko, ženu mou,
ty matku zase, ženo,
a české jméno bude pak
po celém světě etěno.

A nikdy potom nevznikne
v rodinné rozpor chatee,
bych musil, musil rozhodnout
pro ženu proti — matee!

Mám obě rád — nuž milujte
vy zase jedna druhou —
to našim dětem pro život
mohutnou bude vzpruhou...

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Před několika dny, nežli jsme šli do tisku, hovořili jsme s jedním z našich činovníků o stavu věci v Čechách a to podle současných zpráv, jakž v poslední době docházely a všech těch smutných zvěstí o žalářování českých předáků, odsuzování vůdců českých, konfiskaci českého tisku, persekuci národa vůbec a pomstyctivosti kanálie rakouské, když v tom došly telegramy z Vídně. Zvěstovalo se, že Dr. Kramář, Dr. Rašín, Dr. Hajn a pak i Zamazal a Červinka z administrace "Národních Listů" byli uznáni vinnými z veležrády a odsouzeni k smrti. Před tím na krátko zvěstovalo se něco jiného a tak byli jsme nuceni vyčkávati, třeba bylo dosti podezřelé, že zpráva došla do tisku amerického z Vídně. Tam již vůči Čechům a českému lidu jsou schopni všeho. A z toho všeho korunou jest, že i ten o kterého nejvíce jsme se strachovali, veliký básník náš Machar, zasažen byl zlobou habsburských stvůr a uvržen do vězení za to prý, že "báseň jeho byla otištěna v jednom americkém listě." Ty sakulentské listy americké, ono si to píše jak chce a co chce volně a poctivě i usiluje o osamostatnění Čech a co hlavního snaží se to "nadrobit do té nechutné válečné polévky zatecké trochu českého pelyňku, jenž účinkuje tak znamenitě na probouzení slovanského svědomí..."

Jest před sletem a závody naší Župy Střední! Opět se sejdem v Chicagu a ve dnech 23.—24. až do 25. června budeme míti své svátky sokolské. Těšíme se na ně, jako těšíme se na mnohé ty hosty naše, borce a sestry, nejen naší Župy, ale i z druhých měst, kde naši jsou. Chceme opět změřiti síly své a ukázati lidu v čem záleží naše věc sokolská. Pořady jsou vypracovány, pokyny vedoucích v rukou borců našich a jednotlivé výbory pracovaly svědomitě, abychom nezůstali nikterak za slety minulými. Pozvání rozslána byla i na druhé jednoty slovanské a účast naše zajištěna mimo to na sletu, závodech i při sjezdu Slovenského Sokola, jakž v červenci odbyde se rovněž v Chicagu. Bratři Slováci u té příležitosti uspořádají žen svých a dívek, sester nadšených výstavku výšivek národních, rázu čistě slovenského a čistý výtěžek připadne jejich akei čili fondu sokolskému na prospěch staré vlasti. Bývalo zvykem u nás, že u příležitosti sletů sokolských i český zpěv hlaholil a o posledním sletu sokolská výstavka byla poučením o působnosti Sokola největším a nejvážnějším, mimo těch skvostných ukázek tam na Letné. Neradi zasahujeme do práce již vykonané, ale připomínáme jen tak mimochodem pro příště, že i o našich sletech dalo by se mnoho, ano mnoho vystaviti z těch dávných dob prvotních před padesáti lety, z toho našeho Sokolství, činnosti naší Národní Jednoty Sokolské pak zvláště. Nebyli jsme tehdy v Praze výstavkou americkou zrovna posledními a jsou věci i památky jednotlivých jednot našich, jež věru, že stály by za ukázkou tomu lidu našemu, aby tím spíše přesvědčil se o tom našem postupu a díle nezištném dobrovolně konaném na jeho výchovu. Snad pak spíše by se pochopilo. Neupíráme si nikterak,

že přes to, že záslužná činnost naší N. J. S., na poli tělesné výchovy jest v dnešní době, jak mnohostranná, tak i lepší minula, že místo parády jde se k dílu technickému, tiskneme si knihy, uveřejňujeme své práce původní, ve vzdělávacím odboru také svou se honosíme látkou, jež pak i na jiné se přenáší, v listě svém rovněž mnohé vlastní máme i v organizaci, ale nelze přece jenom upříti, že v leckterém směru potřebujeme ještě stále a mnoho rozšíření a prohloubení. Jest tolik míst bolavých, tolik míst, kde činnost tělocvičná ochabla, o jiné ani nemluvě. Byl čas, kdy tělocvik většině lidí byl zbytečným komediantstvím, kdy Sokolstvo bylo terčem výsměchu, kdežto dnes kruhy odborné, výchovné a nejlepší síly učitelské navrhnou brzy to a zase ono do škol veřejných, co samo o sobě ani dost málo přiblížiti se nemůže naší soustavě sokolské, ani dost málo, pokud opravdové pohotovosti národa se týče, celého národa, výchově naší, kdyby v celku tak se prováděla, jakž mistrem naším naznačeno bylo. Kam potom bychom dospěli, jak věc naše by triumfovala. Že bloudí jsme? Že i tohle jalové jsou fráze? Nikoliv, tak vypadá skutečnost a budoucnost slibná, kdybychom jen chtěli — chtěli...

Vzpomínáme si jak před lety naši vedoucí kdy měli, šerpy a trubky zde, jinde opět pásy všeliké a tretky různé, jen aby jim "na důstojnosti" přibýlo. Každou chvíli prapory se "světily," parádovalo se na každý "pic-nic" in corpore s muzikou v čele a turecký buben nestačil hřmít. Procházeli jsme ulicemi českých čtvrtí těch kterých měst i projevovali jsme "vlastenecké nadšení" v nějaké té výletní zahradě, "u pivovaru" aneb u německé hospody, kde bylo asi tucet stromků, několik keřů, za to více "bárů" tím, že koupili jsme si "čipy," hrálo se a tancovalo, mezi tím co sluníčko pražilo jen což a my prach polykající říkali jsme tomu, že jsme si zase jednou "vyšlápli" na čistý vzduch venkova, aneb vyjeli do parku "do přírody." Kde bylo více hospod pilo se více, tančilo více, prapor schoval se pod "bár" a kapky našeho vlasteneckého nápoje pěnivého "líbaly ten zlatý jeho lem a české barvy..." Později se řečnilo a již líbali jsme se sami navzájem, někdy došlo k neřezanosti, klobouky aneb čapky daly se "na levé ucho," pírká sokolská se trochu pocuchala a šňůrky visely v neladu a divném skladu. Konečně ozval se zpěv. Probrala se jedna národní za druhou, pak ty prostinké, jindy sprostinké a finale "Hej Slované" u stolu, kde společnost se shromáždila v náladě, "Kde domov můj" za stolem" a "Spi Havlíčku v svém hrobečku" pod stolem.... Tomu říkali jsme "velkolepý výlet." Pak jsme si uvědomili, že takto není dobře. Vyjeli jsme si trochu dále, opravdu do přírody, mačkali po vlnách a spocení po průvodu divili jsme se proč se nám tak mnozí Američané diví! Na místě výletním se nejen tančilo, ale i zaevičilo, podaly se ukázky "vzorného družstva," silnější se přetahovali a dorostu a začtvu uspořádaly se různé hry. Konečně i z toho jsme

se dostali a se změnou kroje nadešly i změny v takovýchto pouličních "projevech parádních," již také ženy naše a děvy, Sokolky do průvodu jsme netahali a žactvo na nádraží jelo napřed a v povozech. Druhé jednoty bratrské přestaly jsme zvat k účasti se "tahu" a uvažujíc, poznali jsme na kolik lze ušetřit jen na těch kapelách, na kolik lze ušetřit i té "slávy veliké" před zrakoma "ciziny." A teď bychom se měli ku všemu tomu vrátit? Či měli bychom raději trochu pokračovati s duchem času a uvědomiti si za co a nač tu vlastně myšlenka sokolská, nač ta instituce národní a výchovná. Neslušelo by nám lépe jako jednotám pokrokovým, abychom také opravdu o nějaký pokrok každým směrem se starali? Kdybychom vám řekli, že budete od nynějška ve všech jednotách svítiti pouze loučí, aneb že můžete zavést si ty staré, nepraktické a nevhodné olejové lampy, odpověděli byste nám jistě vy tam na farmách a od čeho máme vlastně petrolej, vy ve městech smáli byste se takové pošetlosti "vlastenecké," jež tak silně lpěla by na "odkazu otců svých" a pálili byste jednoduše plyn, aneb ještě lépe elektřinu. Že tak někdy bylo? Že tak vlastenecký "svítil" děda, inu děda měl k tomu v těch dobách prvotních své důvody, jeho okolí, jeho prostředí, když jiného světla nebylo, takového "osvětlování" požadovaly... Dnes padesáte tomu let co prvý Sokol v Chicagu byl založen, co myšlenka sokolská i zde zapustila své kořeny. Zůstati pouze a jediné na těchto kořenech a těch malých škrovných ratolestí počátku se nemohlo a nemůže! V před nutno se bráti s šíjí vztýčenou a s tím odhodláním opravdu sloužit svému národu, lidu svému i v té nové vlasti naší nikoliv malichernostmi, frází a tretkou pouhou, ale účinnou, skutečnou prací, prací, která jest záštitou, spásou naší a všech našich budoucích, jimž dokázati musíme, vedle všech druhých občanů této republiky, že chceme obstáti, že k zdatnosti pevné a soutěži vhodné pracujeme na povznesení dělnosti hmotné i uvolnění mysle, na odchování k statečnosti mravní, na zvýšení opravdové pohotovosti národa, jež jest: ten náš tělocvik sokolský a s ním výchova pevných povah obětovných a bratrských.

Tuhle napsal kdos ve spravedlivém rozhořčení svém: že prý "každého Němce, který v zemi této podvrtnými úmysly se zanáší, aniž by projevoval ochotu sloužiti spíše nové vlasti své, na jejíž občanství byl přísahal, toho svého "Kaisera" se vzdává, měly by úřady vypráskati ze země a to nazpět k tomu "Kaiserovi." Tam pak at' si mu slouží jak chce. Takových lidí, kteří sem přišli jen "dělat peníze a dobývati chleba," aniž by uznali, že jsou také nějakým povinni zemi, jež za vlastní je přijala jest prý mezi Němci mnoho, domýšlivost jejich veliká, vším, co americké povrhují. Ano, jsou tu mnozí, již po leta a nenaučili se ani jazyku země této, ba honosí se tím, že jim amerického občanství netřeba vůbec, že lépe se jim "na dištane" vlastenčí po německu a v těchto dobách hrozné války evropské teprvé. "Nechceme u nás nikomu sahati do svědomí a řekneme jen tolik, že místo slůvka Němec dalo by se zaměnit

slůvkem Čech a divili byste se jak veliký a silný musel by to býti karabáč, který by taková a podobná individua chtěl po zásluze vypráskati. A proč tebe zrovna bratře polil ruměnce na tváři? Cože, že jsi zapomněl? Že jsi zapomněl ustanovení naše ve stanovách, že do roka po přijetí vykonáš svou povinnost občanskou? Bylo by to možné bratře a my již jiným začali kázati a ty? Že máš prvý list neomlouvá, hned zítra jdi, obstaraj si svědky — na dotyčné otázky dovedeš přec odpovídati, jsi tu již dost dlouho. — Zanedbal jsi rok? Co pravíš dvě leta? Aj to věru nesrovnává se se sokolským svědomím, vědomím a povinností na se vzatých, dobrovolně vzatých! A ty druhý bratře drahý, že angličtině se neučíš. Což neuznáváš za vhodné i po stránce praktické, zapomínáje Komenského rčení, "že tolikráte jsi člověkem kolik znáš jazyků," a český člověk rád se učí. Nevymlouvej se nikterak a jdi do školy večerní, aneb poříd' si pomůcky potřebné, protože jinak věř nebyl bys ani hoden toho jména Sokol, jemuž volnost a republikánská zřízení nové vlasti musí být nade vše.

Nejsme rozhodně žádní staří bručalové, ale těšíme se s tou naší mládeží sokolskou a dorostem naším ze života zrovna tak dobře jako každý jiný, přejeme jí trochu toho pobavení, toho veselí a těch její zvláštních libůstek, jichž druhdy prýda nebylo. Přejme jim ty různé hry, různé snahy, kteréž v mnohém třebas od našich se liší, ale tolik řekneme bez mučení, že my v tom našem mládí dovedli se bavit lépe, že nám ten "dětský špaček" lépe se dařil, nežli těm našim malým hra někde po uličkách, aneb kdes na farmě ve stáji, ba v hudbě, divadle a u výběru zábavy ušlechtlejší byli jsme vybíravější, kdežto ty naše tance něco znamenaly. Ale přejeme jim na vzdor tomu všemu a přáli bychom i sobě, kdyby v těch dobách pohnutých tak často neprošlo myslí naší, že ještě dnes se toho "národního jmění" přece jenom zbytečně vyhází velmi mnoho. Jestli chceme na něco dobrého přispěti musíme utratiti nejméně dollar, nežli dáme desák a podobně, kdežto jinde držíme i ten desák v zapnuté kapse, zapomínajíc, že pomahati svým, pomahati těm, kdož sami pomoci si nemohou jest nejkrasší eností, jež zdobí Sokola a Sokolku. Je nám skoro smutno i s těmi pozůstalými truchlícími, když tak vidíme ten tah automobilový, v předu auto plné květin, pak muzika a "traurmarš" staršího vydání, odznaky spolkové všeho druhu a vše to pro mrtvého, jemuž všechna čest a památka, ale pochybujeme, že světlejší by byla ta památka, kdybychom v tom ohledu se uskrovnili a takto vyhazované peníze dali na něco pro ty živé. O svatbách začasť zavést by se dala sbírka ve prospěch Českého Národního Sdružení a u jiných příležitostí pro jiné naše podniky národní! Ale kde pak, my musíme se veselit, pořádat všechno "velkolepé" a "slavnostní," vyhazovat peníze zbytečně a při tom se nafukovat, že to také dovedeme jako ti pitomečkové zbohatlých tátů tak zvané "vyšší společnosti," která bez fraku a cylindru myslí si, že by si ani šampaňské do vytáhlého krku nenalila. K tomu pak připojíme-li v novinách "oznamky smuteč-

ni" i ty veselé a roční vzpomínky, co to vše stojí, ty různé "puffy" koupené a máme zase obnos "národního jmění" do tisíců ročně vyhozený.

Po smrti stavět pomníky, hovořit o zásluhách našich lidí, našich pracovníků a na hroby jejich klásti vavříny, aneb jimi zdobit popelnice jest velice pohodlné, zejména když za živa jsme se jich dost nasušovali. Jak jinak působí tudíž projev uznání a lásky těch, jimž zasvětili jsme služby své... A takové známe dva případy v době poslední a oba týkají se našich Sokolek. Jedna z nich působí ve Vzdělávacím odboru N. J. S. a druhá jest členkou našeho Výkonného Výboru. Jedna jako učitelka vynikla, druhá jako herečka! Učitelka bývalá sestra Klára M. Rothova, nyní manželka bratra Klause založila před lety prvou českou školu Matice Školské na Bunker ul. v Chicagu, spolu s hloučkem nadšených děvček českých, členek literárního klubu Calliope a jako známá spolková a národní pracovnice, členka Plzeňských Sokolek, slavila minule své padesátiletí, jehož ústřední výbor J. Č. D. jen vhodným způsobem byl nám připomněl. Znali jsme sami tu drobnou práci ženy této a sestry a vážice si činnosti její sokolské přejeme jí i my na tomto místě vše dobré, tak jako druhé sestře Otílii Splavecové u příležitosti jejího třicetiletí "na prknech, jež svět znamenají"; pozna-la jak návštěvníci stálého divadla Ludvíkovců si jí váží, jak členové herecké rodiny ji mají rádi. Ve slavnostní ten večer hrálo se drama "Cesarina" od Dumasa syna a sestry naší "Cesarina" ukázala znovu sílu, jež na mnohá léta ještě necht' nám zachována. Víme, že i o sletu a závodech naší Župy Střední budou s námi v práci a za to i za vše co pro Sokola již byly podnikly mají všech nás uznání...

Čím dál tím více se ukazuje, o co mohutněji mohl vyzněti ten projev Čechů za hranicemi, projev Čechů amerických, bratří Slováků s námi a Slovanů vůbec, kdyby nebyly se vyskytly všeliké prodajné kreatury mezi námi, ujišťující tu prohnitou a schátralou vládu rakouskou i o loyálnosti žvlů slovan-ských tu za mořem a ve veliké republice našich Spojených Států. Jako nyní vládní kruhy rakouské dopaluje ta naše akce za samostatnost českou, že musí sahat k výkrutu a lžím, jen aby nasypala těm tam našim doma písku do očí tvrzením, že jsme Češi američtí proti Masarykovi atd., tak byla by Vídeň muse-la držet hubu, kdyby bylo mezi námi jednotného po-stupu, všech nás Čechů a Slováků uvědomění si po-vinnosti hned od samého začátku! Zatím ale vy-skytlo se několik prodajných pér a psalo se mezi námi Čechy — těmi Čechy, již měli svou Bílou Horu, kteří po staletí znali útisk Habsburků a jezuitských hord a v dějinách svých, jako krvavou nit od listu k listu se táhnoucí úhlavního svého nepřítele a ne-přítele veškerého Slovanstva — Němčika. Býti jed-notného postupu nemuseli bychom čísti o "všeli-žákém českém spiknutí" a o jiných blbostech ve Vídni vyráběných a podle vzoru téže nakukaných ve Wash-ingtoně zpravodajům listů anglických a podobně. Zřídlo odkud takový a podobný kal "do vlastního

hnízda" se hází jest až příliš patrné i pochybujeme, že v koncích vyplatí se panáčkům, již zahrávají si "s ohněm" i žalují všechno všecinko kolem "pro urážku na etí" a na tolik a tolik tisíců dollarů, ale aby sáhli "ku trestnímu pronásledování "Provi-dence Journalu" na to patrně kuráž nestačí! Při-padá nám asi tak, jakoby nějaký občan Murphy nám za to co jsme někde pot'ouchlého vyvedli, spí-lající vlastní matce své, náležitě kožich vyprášil, od-volávaje se na "čtvrté přikázání boží" a my protože u toho výprasku stálo několik našinců, čin Murphy-ho jen schvalujících, pustili se místo do Murphyho do těch našich Vašků, Honzů a Františků kol s ote-vřenou hubou zevlujících a divících se, že se našel konečně aspoň Irčan, který věděl, kdy zasloužili jsme pětadvacet... Ti naši patrně dlouho nevěděli, ba nevěděli ani v té chvíli ještě docela, když pustil se do nich šarlatán... žádaje na nich "dollarové náplastě na rány mu Murphym způsobené."

Co dokázati lze za dobré vůle a společným úsi-lím to projevil nesporně opět jednou náš New York, kde Vseslovanský den sokolský zdařil se, jako mani-festace Českým Národním Sdružením vedená nad všechno očekávání. A byla to práce sokolská, práce zdůrazňujeme, nikoliv pouhé parádování po ulici, mávání korouhve a šeleštění trotek zbytečných toho či onoho kroje. Takové ukázky výsledků práce so-kolské vždy se nám zamlouvaly spíše, nežli pouhé mluvení a "tlučení na slovanský buben" lidiček z řad našich kdys odešlých a p., aneb zarputilost "bra-trí" Poláků, již v těchto dobách zlých ještě dnes ne-zdají se věděti, který směr sluší všem Slovanům bez rozdílu. Sokolstvo dokázalo v New Yorku co do-vede od malého káňete, až k borei nejvyspělejšímu, co děvy jeho a ženy zmohou i ukázalo americké ve-řejnosti důležitost i význam tělesné výchovy i mysle zkáznění! Stalo se jednotným postupem Slováků, Chorvatů, T. J. S. a D. A. S., jichž technické odbory pilně se snažíce dokumentovaly znovu a zno-vu, že v práci té kraj nikterak nebyl na překážku, ano, že v tom našem Svazu máme dnes již dva druhy kroje, aniž by tím činnost ústřední vůbec nějak trpě-la. Po zdárném výsledku v New Yorku přistoupíme s tím větší radostí k průkazu práce Župy Střední N. J. S. i doufáme, že i zde mnoho se vykoná na věci naší prospěch. A bude nejen u nás, ale i bratři naši Slované dojistu ukážou na kolik pokročili a pokud jdou s námi, jako druhé pokrokové jednoty slovan-ské vůbec, jimž všem a boreům jejich zvláště přejeme ten lístek lípový i vše to co souvisí s ním v tom velikém budoucnu, veliké rodiny slovan-ské...

Byli jsme minule na Západě i přesvědčili jsme se o tom, jak přímo zdatně působí trochu toho nad-šení a práce, jaký význam má působnost společného cvičitele i vliv na vlastní postup věci naší. V Brai-nard založena nová jednotka, v Plattsmouth Sokolky uvedeny jsou do N. J. S. a v jednotkách státu Nebra-ska nový jeví se život, zejména v Omaze, odkud ve-dením společného cvičitele do Plattsmouth jelo přes sto Sokolů a Sokolek a z těch mnozí pak sešli se s

námi na přednášce na Jižní Straně Národním Sdružením pořádané. Vyslechli jsme rádi zprávy společného evičitele, pohovořili o mnohém co ještě třeba i potěšili jsme se zvěstí, že přípravy k mimořádným závodům v Howells, Neb. ve dnech 1.—3. září t. r. jsou v plném proudu, jakož i tím, že Župa Záp. bude zastoupena na našem sletu v Chicagu br. Jos. Míkem, a dojísta i mnoha jinými. Z toho a mnoha jiných důvodů doporučujeme opět, aby naše ústředí co nejdříve poslalo společného evičitele br. Sedláka i do Župy Severovýchodní to jest hlavně do Clevelandu a Detroit, kde "čeká naň již dosti vděčné i nevďěčné práce". Pak mohl by se opět vrátiti zpět na Západ a dokončit kde co bylo by třeba.

Zdá se nám, že bude třeba, aby někteří sokolští borei, někteří ti jedinci, ba i vedoucí družstev za v čas si uvědomili, že u Sokolů nezápolí se pouze a jediné o cenu, že u nás rozhodně není a nesmí býti místa pro ty, již potom okolnosti, že u Sokola dobyli cen nějakých, v tom či onom speciálním závodě aneb v závodě mimořádném, zneužijí i provádí ty svoje "kumšty" řemeslně a po případě za účely všelikými. "Zvítěziti za každou cenu" i cenu druhu pochybného to Sokola bylo by nehodné, najímati a sháněti do družstev síly odpočaté, aneb jiné vypadalo by asi tak, jako u všelikých těch "teamů", jedné americké školy proti druhé, jedné koleje proti universitě druhého státu a podobně. Tam jedná se řečneme si třeba jen o "team" v kopané, a oznámku školy, ale jaký jest v tom rozdíl, když by naši hoši takových a podobných příkladů následující, nešli v závod sokolský čistě a po sokolsku, snažíce se zvítěziti z pohrutek sobeckých! Takovému plevelu říkali bychom jednoduše "sokolské dryáčnictví." To již by nebylo Sokolství pravé za vyššího posvěcení idejního, to již nebyla by nezištná výchova mládeže naší ku statečnosti tělesné, mysle i mravní. To byla by jednoduše praobyčejná praktika divného jednostranného "sportu", sprostých a surových zápasníků. Jest dobře a v pravou dobu říci si pravdu a chybou bylo by jen chválit, jako divné když jen před sletem věnujeme se nácviku a dřeme, kdežto po sletu a zápolu "na vavřínech" znovu odpočíváme. Budeme mít koncem června náš slet a závody Župy Střední, pak již přijde slet a závody Župy Fugner-Tyršovy, jež byla nás ku spoluúčasti pozvala a konečně slet, závody a sjezd bratří Slováků vedle našich mimořádných v Howells, Neb. v září a touže dobou zápol D. A. S. v New Yorku. A slova tu pronesená týkají se těch některých evičitelů zde i onde, té americké mládeže, která jde s námi, ale z níž mnozí jedinci "to běrou moc a moc po americku." To jest potrpí si při nejmenším jen "na ty metály", jestli ne ještě více, jakž výše povědino.

Před lety protestovaly jednoty sokolské v Chicagu proti zavedení němčiny na školách veřejných a sice hlavně z toho důvodu, aby i jiným národnostem měřilo se stejnou měrou. Účastnili jsme se tehdy činně dotyčné akce, avšak protest náš vyzněl nadarmo! Nyní po letech usiluje Sdružení svobodo-

myslných škol v Chicagu o zavedení češtiny do veřejných škol a podle dosavadních pokusů zdá se, že věc se podaří, neboť o vyučování to mají žádati rodiče dítek, které se vyučování účastniti míní, čili těch žáků a žaček, jež budou v příštím školním roce v pátém až osmém stupni. Spůsobem tím neukládá se žactvu našemu žádné nové břímě, podle vlastního rozvrhu školního i poskytuje se příležitost naučení se řeči národa, z něhož dítky vyšly a po stránce praktické, vedle jiných jazyků, jen dojísta prospěje. Doporučujeme našim rodičům zejména těm, jichž dítky navštěvují i školu tělocvičnou sokolskou a soudíce dle výsledků vyučování češtiny na Harrisonově škole, neměli bychom zcela žádných námitek, leda aby za v čas postaráno bylo i také o dobré síly učitelské. Na tom záleží nejvíce, jako v přičinění se rodičů, tedy v rodině, aby výchova svobodomyšlná pak nepokulhávala...

Jakoby na důkaz, že veškeré podniky sokolské a národní mají v Ludvíkovcích vždy nejlepší podporovatele a to nejen v Chicagu, ale i jinde, pořádají před sletem a závody naší Župy Střední, dne 23. června v síni Thalia, roh Allport a 18. ul. večírek, jenž zejména hostům našim, boreům, Sokolům a Sokolkám bude jistě vítaným. Ludvíkova Společnost a Plzeňská Odbočka Česko Národního Sdružení uvedou u této významné příležitosti na prkna, vedle jiných čísel bohatého pořadu jednoaktovku: "Hej Slované," jakž věnována byla naší Národní Jednotě Sokolské ve prospěch Č. N. S. Jest obrázek to z těžkých dob junáckého Srbska a ukázka, jak naši bratři, Sokolové čeští a bratři slovanští na jatky válečné hnání Habsburkem dovedli chápat povinnost svou bratrskou a příští vlasti své!

Asi před čtrnácti lety jel jsem na vánoční svátky večerním vlakem západní dráhy. Hodně po půlnoci sestoupil jsem s vlaku a očekávala mne dvouhodinná cesta pěšky. Byla krásná zimní noc. Po polích plno sněhu a bílé roviny lemovány temnými lesy. Temné nebe ozářeno bylo měsícem a milliony hvězd. Slovem krásná zimní noc, jaká se lépe popisuje než prožije. Stoupal jsem k domovu. Srdnatě, chtěl jsem říci, avšak nemohu. Nebylť jsem si jist a považoval jsem i ledajaké nepříjemné dobrodružství za možné. Proto, abych dodal si odvahy, vyvrátil jsem u cesty jeden z kolů, k nimž stromky jsou připoutány, a máje kůl ten na rameně marcialně vykračoval jsem ku předu. Tenkrát nevyšel jsem ještě v sousedním městečku žádný list a svět nemohl býti pobouřen lokálkou o zlomyslných škůdcích alejí.

Kráčím tedy asi hodinu s obuškem na rameni, když tu od záhybu silnice přede mnou vynoří se postava osamělého chodce. Stisknu křečovitě kůl, zastavím se na okamžik — avšak po krátkém přemítání kráčím ku předu. Cizí muž mne teď také spatřil — zastavil se — leč po té se dal v ohromném spěchu na útěk stranou do polí.

Chud'as se mne bál.

Patrně více on mne, než já jeho.

Mravné naučení: Když už má člověk strach — nemá ho dáti na jevo — kdo ví, jak by leckdos pochopil, kdyby aspoň pro forma v čas ukázal obušek.

Dr. J. Thomayer.

PO PADESÁTI LETECH ...

SOKOLSKÉ slavnosti jsou obyčejně slavnostmi veškerého lidu našeho, slety naše a závody svátky všech slovanských bratrů a sester, již lnou ku věci sokolské. A dnes po padesáti letech v Chicagu nejinak, byť bylo zde v nové vlasti naší a mimo všech těch vymožeností Sokolstva tam doma, kde v největším svém rozklenutí koruny po vlastech českých i po širých krajích slovanských zdravý štěp zasazený našimi zakladateli, nepřátelé Sokolstva podtíhli se snažíce, podlomili ústředí, Českou Obec Sokolskou a zničili Svaz Slovanského Sokolstva, ba i do rozpouštění jednotlivých jednot starých se odvážili... V těch dobách zlých a za hlomozu válečného mnoho těch junáků našich sokolských hnaných na jatky válečné proti svým bratrům slovanským zahynulo, mnoho jich zmrzačeno a mnoho se raději vzdalo, nežli by sloužili sketám habsburským. A těch dnes vzpomínáme, jako vzpomínáme toho velebného obrazu na letenské pláni o posledním sletu v té zlaté "tehdy ještě slovanské" Praze. A snad je tak dobře, že nedočkali se ten náš Tyrš a Fuegner těchto hrozných dob, neboť spolu s námi truchliti by museli nad podlomením práce celého půlstoletí v tom českém Sokolství a neštěstím slovanského bratrství...

Tam doma naši úpíce pode jhem cizáka nemohli nyní přistoupiti k provádění hesel sokolských a ty mnohé sletové dojmy, jakoby byly vyprehaly. Veliké neštěstí postihlo naši starou vlast a tomu Sokolství po letech nepřátelé němečtí mysleli, že zasadili již ránu poslední, odvádějíce všude a vše šmahem z české intelligence, všechny síly nejlepší z šiků sokolských a lidu českého vůbec. Ale ti doma zůstavši starci, ty ženy mnohé aspoň péči dorostu svému věnují, o své nešťastné a zmrzačené bratry se starají a jménem humanity konají mnohé dílo záslužné, jen aby v budoucnu zase bylo to Sokolstvo v prvním šiku, až vlast volná a k nejvyšším metám spějící zavolá všechny ty, kdož dnes tvoří tu tak zvanou třetí "českou armádu"... "Byli jsme a budem," tak stálo napsáno nad hlavní tribunou sletovou...

Tak v Čechách, třeba jinak snažili se vám namluviti všelijací ti šakalové černo-žlutých barev, černí havrani nečistých spárů a proroci falešní i mezi námi se roztahující a k opatrnosti jen nabádající.

A jaká tu třeba odpověď? Lide náš, mužové a jinoši čeští, ženy českého původu, voláme vás, nestůjte opodál! Neváhejte déle, pojd'tež mezi nás do toho tábora bratrů a sester, v němž bez rozdílu tuží se mládež statečná, nalezající tu sílu a radost, pravdu i krásu. Čím více bude nás tím více práce vykonati se dá, tím usilovněji dá se pracovati po válce na prospěch těch tam doma, na nový rozvoj staré vlasti naší i všech druhých zemí slovanských. Pravda, v době přítomné nelze jinak, nežli prozatím hřivnou svou přispívati, avšak v čase nejkraťším doufáme, že i jinak pomoci se dá a k jedné takové pomůcce, aby ukázalo se na národ náš, na vyspělost naši sokolskou, rozhodně náležeti má ten náš slet, ty závody naše Župy Střední, jakoby na doklad po všeslovanském dni v New Yorku co vše učiniti se dá,

jakých docíliti lze úspěchů na povznesení jména českého i upozornění na ten malý, ale kulturně vzdělaný národ český, jenž dnes po svobodě dychtí! Slovanský den v New Yorku vyvrcholil v manifestaci prvního řádu. Pořadatelství přejala tamní odbočka Českého Národního Sdružení za pomoci kruhů nejvlivnějších, nejen slovanských, ale vynikajících Američanů, vedle nichž tisk americký i jiný promluvil to Sokolstvo naše, jako výchovnou instituci národa za příklad dávaje a tu i naše dny sletové v Chicagu se zdařiti musí. Tož na svá místa bratři a sestry!...

Vytýká se nám — a nikoliv bez práva —, že utápíme rádi veškeru energii a sílu v samých slavnostech a že velmi sporý máme smysl pro vážnou práci lidu svého, jenž prožívá v době přítomné tak trudné chvíle. Je pravda, že lpíme někdy příliš na zevnějšku, jenže v průkazu práce sokolské, u vzájemném změřením sil a ukázky výchovy našeho dorostu a zaktva spočívá trochu více, nežli pouhý lesk zevnější a chvilkové nadšení. Nám má býti posilou k další činnosti a lidu povzbuzením, jen aby se na věc naši, na to naše Sokolství nezapomnělo. Hloubavost, jež byla přívlastkem předkův našich nás ani v nové vlasti opustiti nesmí a základy Tyršem a Fuegnerem položené necht' i zde upevňujeme, dobře věduce, že veliké myšlenky nevitějí pouze silou pravdy a svým obsahem ethickým; nadšenců uchvácených mohutností idey bývá zejména zde poskrovnu, lid jest zpravidla letory volné i žádá někdy prý barvy, lesku, hudby, jásání, praporů a nadšení, čili vzrušení smyslného...

Slet náš, ku kterému chystáme se nyní v Chicagu, čili v nejsilnější Župě N. J. S., nechtějme však řaditi mezi tuctové slavnosti, jimiž mnohé bezúčelné spolky a kluby krátí si čas. Na tento průkaz práce musíme pohlížeti se stanoviska jiného, neboť jedná se tentokrát o průkaz práce po padesáti letech trvání Sokola v Chicagu, českém Chicagu, jež bylo již tolik v tom půlstoletí činnosti veliké vykonalo a tolik i dobrých a záslužných podniků pohřbilo, brzy zde tříštíce zbytečně síly své a tam opět marně domahajíc se pochopení.

Padesát let!

Zamysleme se na okamžik, projděmež letem dějinami Sokolstva amerického od St. Loisu, Mo., kde první náběh se stal až do Chicaga, Ill., a po celé té oblasti nové naší vlasti, kde naši jsou i mnozí bratři a sestry slovanské, porovnejme i přičiňmež se po všech těch možných nezdarech i sklamaních sterých, aby slet stal se velice vážnou manifestací vzpruženého ducha národního, sokolského a s tím i důkazem na kolik dovedeme si vážiti volných a svobodných institucí veliké této republiky, jejíž občany jsme a jejichž nejsvětějším úkolem jest: "Odchovávatí národu muže zdravé, sebevědomé, statečné a ženy otužilé i nadšené v díle výchovném, nejlepší to záruky "té pravé pohotovosti..."

V před a pochodem... Vzhůru hlavy!

Jakub Pádecký:

KDYŽ JSME ZAČALI.

Byl ten náš začátek opravdu těžký! Sokola jsme měli, ale nikdo z nás nevěděl jak začít s tím hlavním, to jest evičením. Co jsme kde odkoukali u Turnérů to jsme jednoduše prováděli a tolik musím říci, že bylo hlavně na "visuté hrazdě" a "v kruhách". To se rozumí, že učili jsme se pochodovat a prostným a právě tato okolnost přivedla nás na myšlenku zavolat si "do evičení i žáky." Cvičební kroj našich boreů byl podobný onomu "kumštýřů" z cirků a dle toho i jejich "výkony". Řekneme si jednoduše, že opičili jsme se po "komediantech." Spustit se z galerie v kružích na visutou hrazdu na jeviště tomu se říkalo "kousek parádní". Konečně i trochu náradí jsme si pořídili na radu Turnéra a evičitele našeho Johna Stumpfa a tu již bylo jináče i musíme si přiznati, že byl právě tento Němec, který nás k založení "Turnerského odboru Slovanské Lípy" měl, s ním chodili jsme na výlety Turnérů, kde se tito obyčejně "produkovali" a tak jsme poznávše "ty nové eviky a hlavně vrcholové" z "německého pramene" prováděli pak "po česku". A byla někdy podívaná na našeho Břetislava Kubíčka, aneb Jana Čížkovského jak to všechno brzy pochytíli. Byli jsme skoro samý dělník a ukazující takové a podobné "kumšty" sháněli jsme kde jakého jinocha do naší "tělocvičny". Pokud mně se týče evičitel, kterému jsme ani tak mnoho neplatili, svěřil mně "vedení žactva" a tak jsem u té skotačivé drobotiny záhy "na důstojnosti" přibral, ale nsnází měl dost a dost. O evičební látku byla nouze, stále stejné věci jsem jim dávati nemohl a tak lecos "volně se provedlo". A protože i mnozí z ženatých později přihlásili se do evičení, aby jen "tu mládež" povzbudili museli jsme "naše rozvrhy evičební" dle toho upravovati a skoro v každé hodině měniti. Ale nám nevadilo, šlo se s nadšením dál a když Franta Stejskal chodil o rukou, ukazuje nám co dovede "přetahoval" se bratr jeho Josef s druhými nastávajícími bratry Sokoly, našim to budoucím "o sto šest." A na toto evičení žactvo mé si potrpělo, kdežto ti junáci starší svědomitě se přičiňovali, aby rozkazů našeho Turnéra a evičitele učinili za dost v každém ohledu. Namahali se houževnatě, snažili a evičili s nadšením, jakoby to ubohé "naše náradí primitivní" a z pola doma zhotovené, chtěli "polámat . . ."

Ale "nepolámali" a spíše za několik dnů po prvním evičení "na polámání" stěžující, znovu přicházeli a znovu se snažili. Byla jedna radost pozorovat to naše "kutění" a což teprve, když vytáhlo se na prvý výlet v těch našich "plátěnkách." Co výsměchu jsme zkusili, co práce síni naši, "našemu druhému domovu" věnovali, co jsme všechno konali nezištně a s tím poctivým vědomím, že na prospěch je národa . . . Rád připomínám si ty chvíle prvotní a rád jsem tomu, že po těch padesáti letech dosud náležím k těm šikům sokolským a jen volám k Vám bratři a sestry: "Zůstaňte věrní věci naší, zůstaňte stálí!" "Zůstaňte, jako my zůstali! Co vzdalo se těch proto pouze, že náhled jejich neprošel, co vy-

střídalo se činovníků domýšlivých, co potom bylo jich, již proti Sokolu bouřili. Kolik jiných, jimž spolek nechtěl se propůjčiti za reklamního slona opustilo jednotu, bez výčitek svědomí za řadu otrávených schůzí, kolik dalších z různých odborů a kolik odešlo evičenců z té "školy naší sokolské," která dnes ovšem jest něčím jiným, nežli bývalo, dnes jiné máme Sokolny, jiné pohodlí a jiné výhody a co krásné vlastní tvorby technické i jiné práce sokolské. A tomu se těším, že jsem se toho dočkal, že dočkal jsem se i tak mnohých pěkných průkazů práce a zápolu, čili toho Sokolství, jež žel dosud jen na papíře "národním se zove vojskem" a to obyčejně těmi, kdož v řadách našich nejsou, ale stále by od nás tak mnoho, ba více jiných chtěli. Sokol neohlížel se nikdy na mnohý nezdar svůj, na chvilkové nerozumění a úklady skryté zpátečníků i zjevných záškodníků a tak bez hlaholu reklamy sportovní a jiné necht' jde dál a dál v té práci své, jež všechno přemůže. Věrně a stále!

Franta Stejskal:

JAK JSEM SE STAL SOKOLEM.

Dne 19. srpna r. 1854 jako chlapec 12 roků a 8 měsíců starý přistál jsem v New Yorku a vstoupil na půdu této naší milé nové vlasti. O něco později přibyl jsem do Chicaga a pak odjel jsem do státu Wisconsin. V roce 1860 před počátkem občanské války vrátil jsem se opět do Chicaga a v době té začal ten náš primitivní národní život; bylo nás zde jenom "malá hrstka", přece však začali jsme pracovati na tom našem národním poli. Založili jsme "Slovanskou Lípu", pozůstávající z členstva obou pohlaví a první naše schůze odbývali jsme na La Salle, blíže Randolph ulice vždy v neděli odpoledne. Později si postavil sbor svou vlastní síň a síce na Clinton poblíže Van Buren ulice; budova byla jednopatrová 29 při 90 stopách s malým jevištěm. Síň tato stala se našim národním domovem a střediskem na delší dobu. Zde pak mimo stále vzrůstající "Slovanské Lípy" byl založen konečně i odbor téže Tělocvičná Jednota Sokol. Byl jsem jedním z prvních, kteří k jednotě čili odboru tomu přistoupili. Poznali jsme záhy důležitost tělesné i mysle výchovy i evičili jsme se zde po více roků a nemýlím-li se počet náš dostoupil až na 83 členů. Později postavila "Slovanská Lípa" novou a větší síň na Taylor ulici, kamž jsme se pak společně přestěhovali. V nové této budově vzrůstala jednota rychle, takže později bylo uznáno za vhodné, aby se tyto dva sbory sloučily, což se také stalo a tak majetek po vzájemném dohodnutí přešel na jméno Tělocvičná Jednota Sokol, takže "Lípáci" a Sokolové pracovali s novou energií a s novou obětavostí pro dobro celku a lidu našeho.

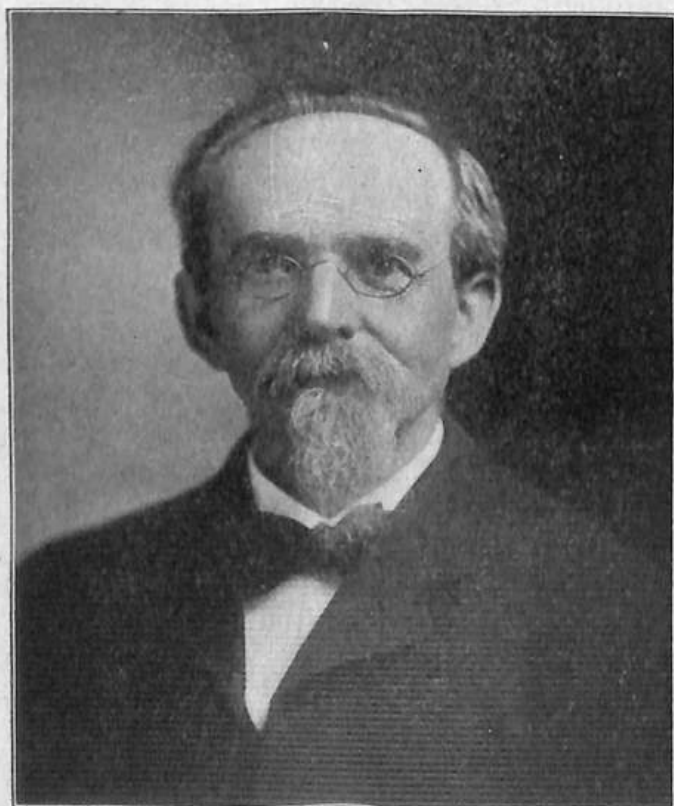
Byl jsem starostou, činovníkem a pracovníkem u obou spolků. Asi v roce 1881 jsem se poděkoval ze členství, neboť jsem se přesídlil opět do státu Wisconsinu. Po 10 letech vrátil jsem se zase do Chicaga a tu v mém pokročilém věku již jsem ku

Jakub Pádecký.

Franta Stejskal.

Josef Vaska.

Jan Čížkovský.

spolku nepřistoupil, ostal jsem však vždy dobrým přítelem věci sokolské i jednoty, účastniv se všech sletů, veřejných, zábav a hlavně divadelních představení tu pořádaných, ano i moje manželka často a to v dosti těžkých úlohách vystupovala na jevišti, což ti starší pionéři naši dojista ještě pamatují. Ted' v našem vysokém stáří žijeme spokojeně; manželka dožila se 70 a já 75 roků věku svého a těší mne jen, že dožili jsme se té padesátky Sokola v Chicagu i průkazu jeho činnosti a práce. A těší mne ještě více, jako toho, jenž pod hvězdnatým praporem bojuje za Unii nové vlasti naší, ví co značí ten váš "modrý kraj". Tož zdar činnosti Vaší a N. J. S. zvláště.

Josef Vaska:

"ZÁŘÍ I STÍNEM..."

Ono se ti pěkně řekne bratře pořadateli: Napiš něco po padesáti letech, když již paměť' vypovídá služby a sedmdesátka je na zádech i té hlavě šedivé. Ale jedno snad bude zajímat. Když jsme toho prvního Sokola zakládali, jako odbor Slovanské Lípy, spolku to národního, co tu bylo nadšení. Nadšení to však teprve v druhé schůzi se projevilo. V první jsem nebyl a tak vedle těch minule uvedených žijících z první schůze poradní hlásím se dnes i podotýkám, že ještě bratr Franta Kreh také žije. Na té druhé schůzi co bylo nadšení a co sporů jaký kraj pomůže tomu našemu tělocviku, jestli onen "s červenou, aneb bílou košilí." To víte na parádu jsme si potrpěli, na fráze i zlaté trepení, ale prapor jsme nelíbili... Jen co je pravda! Pamatuji se jakoby bylo dnes, když poprvé jsme vytáhli na výlet v těch našich "plátenkách." Na mou věru, dnes bych to na sebe neoblekl, ať kraj Sokola nedělá a takový křiklavý teprve. Když si tak vzpomenu jak jsme vypadali a to jsme neměli ani "červené košile." Však se nám k vůli tomu nebožtík br. Uhlíř poděkoval a později založil Česko Americký Sokol. Inu, zrovna tak jako se děje ještě dnes, jak mnozí ti bloudí si představují "spásu svého národa" — košilí... Avšak k vlastní věci. Šli jsme tedy na výlet a to první, všeliká chátka nás napadala, ploty se trhaly, rány dopadaly a vzduchem to svištělo, když se náš praporečník začal žerdti ohánět. Inu, bylo jako o válce — sehráli jsme "Žižkovu smrt" jen co je pravda. Nebylo sice palcátů ani Žižky, ale za to byly tu klacky a náš praporečník. Chátka posměch z kroje našeho si tropila a tak to začalo, raněných bylo dost, a pak se řekne, že jsme se měli držet toho jedině původního "posvátného kroje symbolického, českého se šňůrkami i bez!" Bylo v začátcích a kdo ví co to je, nežli jsou cestičky pro druhé později přicházející pěkně vyšlapané a co bylo, jinak dnes by soudil o našem "kroji modrém," rovněž významném, ale čistě americkém, čili země, již přece řádnými chceme býti občany. Ta "červená košile" v Čechách ovšem nebyla a není bez významu, jako garibaldický znak všech snah po svobodě, zde však ale "modrý kraj" již tu naši vydobytou svobodu nové naší vlasti značí a mnohým z našich hochů a později bratří Sokolů i obětí na statech a krvi

se dokázalo. Čili tam prozatím hesla pouhá, povídání o svobodě a zde byl již čin občanský.

A když si připomenu ještě, jak kráčeje kdys ulicí ve městě v těch našich "plátenkách" divnou budil jsem pozornost, jak kys Američan mne zastavil s poznámkou: "Cože to za šat neamerický, nevhodný a nepraktický," vždy se zamyslím a vzpomínám — vzpomínám těch dob, když jsme byli ještě hoši a "hráli si na vojáčky" a pak zde již jako mladíci "takovýmto krojem hráli si na Sokoly," ve evičně bylo jako v cirku a ponětí o tom co vlastně Sokol jest tak málo — ach tak málo. Jenže toho ponětí, těch snah upřímných bylo více, toho nadšení všech nás opravdového hojnost a obětí tolik, že ty původní, dřevěné síně naše, ty Sokolny staly se mnohdy střediskem opravdového bratrství, třeba každý ten jejich hřeb, v každém tom prkénku byl z nejtěžších mozolů rukou začátečnicků, dělníků našich...

Snad méně jsme "nazdarovali," poměrně více konali a přec, když dnes rozhlédneme se kol — kde jsou ty výsledky, výsledky, jež rozhodně by býti měly mohutnější vzhledem na výchovnou stránku věci naší sokolské. V mnohém jsme chybovali snad, ale v mnohém usilovněji pracovali...

Sochařství a malířství, v plném a nejskvělejší rozkvětu svém nejsou než stupňovanou ozvěnou nejvlastnější podstaty bytnosti národní, ozvěnou bezprostředně následující na chvíli nejvyššího vzruchu života veřejného. Jimi zapsali se věky i národové v paměť budoucím výmluvným svědectvím, z něhož po staletích vyčítáme povahu jejich tužeb, snah, cílů i ideí vůdčích. Tažme se vynikajících výtvarů uměleckých a budou nám vypravovat o moci královské, jejíž oslavě sloužily, o nadšení náboženském, jehož službě byly zasvěceny, o blahobytu, o etičnosti jednotlivců i obcí, o požehnání míru i vzletu sebevědomí národního. Ta pak, jež mezi nimi lepostí a ušlechtilou křepostí nejvýše se povznese, nesmrtelná díla dláta hellenského a nejslavnější postavy rukou umělců italské renaissance vytvořené, budou nám hlásat, že i zušlechtěná síla i krása ideální a mohutnost jejich jsou především výrazem a výsledkem všestrannosti národního vychování, jež tužení a pěstění těla na roveň vzdělání ducha a povahy postavila.

Stopujmež vývoj umění řeckého a shledáme, že zároveň s rozvojem tělocviku též sochařství vzkvétá a v té míře, ve kteréž síla řemeslem a nikoli národní povinností se stává, že klesá také hodnota, klesá ideální velikost výtvarů uměleckých. A není to náhodou, že periody nejhlubšího úpadku umění sochařského a malířského s dobami naprostého zanedbání vzdělání tělesného jsou totožny.

Nikoli tělocvik v obmezeném smyslu slova, ale v celém tom rozsahu širším, kterýž též idea sokolská v něj vkládá, tělocvik, zároveň se svalstvem také povahu silící, tužící a šlechtící, jest to, jemuž v rozvoji sochařství a malířství význam dalekosáhlý, posud nedoceněný náleží. Kéž také umění české vzkvétá v junácké ušlechtilosti, mužné křeposti, opravdivosti a ideálním vzletu, věkům budoucím tlumočíc vystříbený ohlas ryzího ducha sokolského.

R. Tyršová.

"Naši povinnosti jest: Zdvojenou práci na poli sokolském, vnitřní obrození a naprosté uskutečnění ušlechtilých snah sokolských: soulad duševní i tělesný."

Dr. Fajfrlík.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the National Gymnastic Union of Sokols of U. S., North America.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, 1900 Blue Island Av., Chicago, Ill.

Editor:

SUBSCRIPTION - - - - - \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázku, zděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předpistatě, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Dr. Winfield S. Hall:

LÉKAŘOVA DCERUŠKA.

(Pro list náš upraveno s laskavým dovolením spisovatele i Americké Jednoty Lékařské.)

VII.

Na sobotu po velikonočních Markétka i Berta připravovaly se znovu na hodinu a již chtěly se odebrati do úřadovny lékařovy, když matka Markéty pojednou zavolala je do kuchyně. Připravovala i čistila slepici na oběd, prohodíc, jestli by nechtěly viděti vajíčka jakž nalezala se ve vaječníku slepičím. Rozumí se samo sebou, že děvčata ihned jevila zájem i divila se tomu množství vajíček od nejmenších, jako špendlíková hlavička až k největším, jež byla již u velikosti žloutku.

"Hled' me ta veliká vajíčka jsou již skoro hotova, jen zdá se, že jim ničeho více neschází, nežli bílek a skořápka," ozvala se Berta.

"Tak jest, bílek a skořápka se utvoří jakmile projdou vajíčka touto rourečkou, jež zove se vejcovod a jest to část vnitřního pohlavního ústrojí ženského, čili trubice, jež zde ústí, vizte."

"A kde se zúrodňují, oplodňují, maminko?" ptala se Markéta.

"Oplodňovací látka mužského rodu musí projíti touto trubičkou, nežli se začne tvořiti bílek a skořápka. U nás vše to tvoří ženskou žlázu: pohlavní i povážíme-li, že lidská matka živí dlouho svou krví rostoucí zárodek, snáší bolesti v době, kdy se od ní odlučuje, aby žilo vlastním životem, nebudeme se diviti té nezměrné lásce mateřské, jež ovládá všechnu přírodu! Vlastní žláza uložena jest v pánvi, v dutině břišní a skládá se ze dvou vaječníků, které souvisí s dělohou čili matkou. Děloha jest hruškovitý ústroj se stěnami pružnými, svalnatými a cévami

hojně zásobený. Dolní část dělohy vyčnívá do pochvy, která ústí ven a tudý odvádí se plod u některých živočichů již zralý. V tomto případě jest však vejce, jež kvočna vysedí v malé kuřátko, jakž víte."

Děvčata nevyházela téměř z podivu a jedna přes druhou kladla otázky různé, jak vlastně zárodek roste, jak skořápky se tvoří a podobně a jaký jest rozdíl v tom ohledu u jiných živočichů, když ustrojí pohlavní se docela snad i liší a p. Však načeš čas, aby odebraly se již do pracovny lékařovy, ba co přišly tam již o nějakou tu minutu později. Lékař je uvítal slovy:

"Dobré jitro, děvušky, ale co to, že dnes přišly jste o několik minut později, jest již po deváté. Snad jste nezapomněly?"

"Nikoliv," odvětila Berta. "Jak bychom mohly zapomenout, vždyť se sotva těchto sobotních poučení můžeme dočkati."

A obě se daly do smíchu, protože věděly, že lékař jen připomenul jim nedočkavost jejich z minulé soboty.

Mezi tím co odkládaly a rozhlížely se kol, jestli někde něco nového spatří, co by mělo býti vysvětleno, žvatlaly lecos a nespatrivě něčeho zvláštního obrátily pozornost svou k pulečům ve skleněné nádobě na stole u okna stojící. Viděly, že puleči zbavili se již hmoty huspenině podobné i pohybovali se kol, jakoby již sami o sebe se starali a také sami na sebe byli odkázáni. Konečně doktor přinesl z komůrky nějakou větší bedničku. Postavil ji na zem před děvčata a ta div radostí nevykřikla, nebot' byla tu králíčí samice as s půl tuctu mlád'at, hebounkých to maličkých a dosti neohrabaných, bojácně vzhlízejících králíčků.

"Jak jsou asi staré?" ptala se Berta.

"Něco přes den," odvětil lékař.

Matka čili samička ležela tu v hnízdě a jakoby s údivem prohlížela si naši společnost, co zatím mlád'ata některá cucala čili jak doktor vysvětloval dostávala snídání.

"Jemínku, ti maličtí krmí se zrovna tak, jako kot'átka naší kočky, neníliž pravda?" namítla Berta.

"Tak jest, štěňátka, telátka i hříbátka rovněž tak se živí," rozumovala Markéta. "To jest všechna zvířata toho druhu dostávají potravu svou přímo od svých matek, není tomu tak, otče?"

"Ano, potrava jakž tomu říkáte v každém tom případě pozůstává z mléka. To pak se vyvíjí a tvoří v žlázách mléčných mateřských."

"A přišli ti maličtí králíčkové také z těla matčina, či z ní se narodili, jako malá kot'átka z kočky vyšla, dle vypravování matčina, hovoříte o pohlavní žláze?"

"Tak jest," zněla odpověď doktorova. "Všechny způsobem tím do života přichází a se rodí."

"To jako živočichové? Vždyť jste nám ale vyprávěl, že živočichové z vajíček pocházejí, pane doktore," ozvala se Berta.

"Ano, tak tomu také jest," odvětil lékař, "však vajíčka ta jsou tak drobnoučká a malinká, že sotva byste je mohly viděti bez drobnéhozřetel a nemajíce

skořápek, aneb pokrývky zvláštní, kdyby vydána byla na pospas vzduchu jistě by odumřela, byla zničena, uschla by a sevrkla se v několika minutách i nemohla by se nikdy vyvinout. Ve všech jmenovaných tu případech živočišných vajíčka ta vyvíjí se v těle matčině, tedy samičky. Jest jich těchto vajíček plné hnízdo, čili taková malá prostora, semeník, jakž ukázal jsem vám minule na lilii. Malounká, jemná vajíčka začnou se vyvíjeti správně teprve tehdy, když byla zúrodněna, čili oplodněna se zrovna tak jako jsme si povídali již o zúrodnění a oplodnění vajíček žabích, jiker a vajíček ptačích."

"A mnoho rozdílů patrně není? A jak dlouho takový náležitý vývoj trvá asi," ptala se Berta.

"Králíček, kot'átka a štěňátka líhnou se ve dvou až třech měsících, však telátko již líhne se čili rodí až teprve za devět měsíců, neboť tak dlouho to trvá, nežli plod vlastní uzraje v těle matčině čili nežli kravička dá nám telátko, kdežto hříbátku trvá jednácte měsíců, nežli se náležitě vyvine a jako zralý plod matky se objeví a vyjde pochvou čili částí jejího ústrojí. A tu třeba zdůrazniti, že ve stěnách dospělého vaječníku se tvoří zvláštní váčky buněčné. Jedna z buněk více vzroste, živí se na úkor ostatních, až se z ní stane vajíčko. Veliké není, jakž jsem již řekl. Když vajíčko zraje, tvoří se v něm zvláštní tekutina, jež podráždí pohlavní nervy, tak že nastane větší přítok krve k žláze pohlavní. Současně také prosakuje krev ze stěn děložných skrze sliznici, mázdry, do děložní dutiny. Ba dokonce začnou se tvořiti i nové cévy, které prasknou, takže se krev vylévá do dělohy. Tomu zjevu se říká znak dospívání, jenž u některých živočichů i na venek se projevuje. Když se vajíčko uvolní, může býti ve vejcovodu oploženo, zúrodněno, fertilizováno, přijde-li tam totiž ve styk se semenem rodu mužského. Pak se počne dělit v množství buněk a pomalu vnikati do dělohy. Proto že jest děloha složena z mnoha svalů důmyslně přírodou sprádaných, může svou dutinu přispůsobiti vzrůstajícímu zárodku."

"Ach nyní již chápu co matka nám pověděla," řekla Marketa.

"A co všechna ta zvířátka mají v tom ohledu i jinak společného?"

"Inu, mají všechny po čtyřech nohou, běhají a chodí, kdežto ptáčky mají jen po dvou nohou a létají."

Berta pak dodala:

"Ano, a ptáčky mají peří a ta druhá zvířata mají srst a chlupy. Ptáci mají veliká vajíčka k zárodku a živočichové druzí malá vajíčka. Mlád'ata ptačí vyvíjí se ve vejcích, jež v teplotě se udržují na hnízdě, kdežto mlád'ata srstnatých zvířátek vyvíjí se z malých vajíček ve hnízdě u nitru matčině, v prostoru mateřském, v její ústrojí."

"Srstnaté matky poskytují dítkám svým mléko a to hned po narození. A jak dostává se těm malíčkým potravy, ještě nežli se narodí, můžete mi říci po všem tom co jsem již vám zdělil?" ptal se lékař.

"Tuším, že z matčiny žijí krve," prohodila Marketa. "Ostatně i maminka mi povídala, hned po narození naší maličké, že v těle jejím počala i vyvíjela

se a živena byla z její vlastní krve a proto maminka tak pojednou pobledla i ruce její zbělely."

"Ano, a v tom záleží vše! My bytosti lidské náležíme k téže odrůdě živočichů, jako králíkové, telátka a hříbátka a dět'átka naše, naše novorozenátka zrovna tak v lůně matčině počnou, se vyvíjí, a rostou, abychom tak děli, z malých vajíček, jež dříve však musí býti zúrodněna, oplodněna, aneb fertilizována, nežli vůbec růsti mohou. Po devíti měsících, poznenáhlem postupu a vývoji konečně se na svět dostanou a pak matka již je kojí, čili zaopatřuje je potravou, krmí je u prsu mlékem svým, jakž povstává toto ve žlázách mléčných i stará se o ně všemožně pečujíc o náležitou jich výchovu a prospívání. Nežli vajíčka se oplodní u žen vdaných a děvčat svobodných dospívání krev vylévá se do dělohy, jakž řekl jsem již. Tomu zjevu říká se menstruace aneb čmýra, perioda, měsíčky, a ty svobodné a dospělé pravidelně mítí musí a dle toho i řídití se mají. Jestli jsou vdané a matkou se staly, jakž žen jest úkolem a k němuž co úkolu nejkrasšímu vždy náležitě tělo utužením i osobní hygienou připravit dlužno, pak v děloze vajíčko až do zralosti mateřskou krví se živí a ta k němu přitéká po šňůře pupěční. Proto přestává v těhotenství menstruace, neboť krev se spotřebuje k výživě zárodku. Po porodu musí i lůžko krevní v děloze pro zárodek utvořené ven. Tolik pro dnes."

(Pokračování.)

Frant. S. Procházka:

MY CHCEM!

To blýsklo se a hromy zněly z dále,
náš lev hnul hřívou — jaký děs! —
a zory jeho rozjiskřeny vzplály
jak hvězdy dvě, když letí od nebes. —
"Hej Slované!"

Tak síla hřmí, jež nás v duši pálí,
tak vzdor a vůle hovoří,
tak v bouři svitne maják nenadálý
zmítané lodi vírem na moři. —
"Hej Slované!"

Tak pouto klesá, které paže kálí
skvrn padlých směsí rezavou,
tak volnost — orel —, jenž nás denně šálí,
perutí robům kmitne nad hlavou. —
"Hej Slované!"

Tak syn se hlásí k matce, v bídě lká-li
a prosíe dlaně povznáší,
kdy příboj horečnatý neustálý
ji vzpupně poklady rve nejdražší. —
"Hej Slované!"

Tím hromem vzbouzejí ti, kdož jsou spali,
svůj svého pozná v naději
a tisícové, kteří němi stáli
svou hymnu svatou bouřně zapějí:
"Hej Slované!"

To blýsklo se a hromy zněly z dále,
náš lev hnul hřívou — jaký děs! —
a zory jeho rozjiskřeny vzplály
jak hvězdy dvě, když letí od nebes. ...
"Hej Slované!"

Jan Štafl. český poručík ve franc. legii:

Na bojišti, dne 10. dubna.

VŠEM ČECHŮM.

Proč bijeme se, řekněte mi
bratří moji milí
a nač své žití mrháme
a ničíme své síly?

Zdaž z lásky k velké Francii
a z dobrodružné touhy,
či jiné máme důvody,
jež žert však nejsou pouhý?

Je znáte snad? Či čekáte
až někdo Vám je poví? . . .
A cíl náš, kde jest, řete mi,
a zdaž je dalek — kdo ví?

Vás málo k slovu hlásí se,
a mín Vás ještě spěje
za cílem našim vzdáleným,
ač "v před" mnohý z Vás pěje,
a "statečně" nás pobízí
by plnili jsme hroby,
jež cestou k cíli nasety
a z dřeva kříž jež zdobí . . .

Což Vy nejste též Čechové
a české vlasti děti,
že vlast Vám pouhou nicotkou,
a ničím tyran kletý? . . .
Což neslyšíte její hlas
a nevidíte ruce,
jež prosebně k Vám vztahuje,
svíjí se v kruté muce?

Což nevidíte potoky
se řinout krve její
a touha což Vás nejímá,
v nich zkoupat ty, co sejí
po vlasti české zármutek
a v světě širém rovy? . . .

Což cíl náš ještě neznáte? . . .
Tož kdo o něm cos poví?

Vy smějete se? — Nám to snad? . . .
Či otázka má hloupá? . . .
Vy mlčíte? — To podivné,
že najednou tak skoupá,
ta ústa vaše výřečná,
jež jindy řečí plná . . .

Nuž dobře! — Mlčte, cheete-li,
však já Vám sám eos zdělím
o Čechů svatém poslání! —
Mne slyšte sluchem bdělým!

"Kdo matka jest" — Vám známo snad
i povinnosti synů,
jimž matička jest posvátnou,
neb ve svém kdysi klínu
je dlouho ona nosila
a život též jim dala . . .

Však světlejší než rodička,
jež syna odechovala,
jest "Ona" všechněch Čechů
i oteů jejich a praoteů
až do nejzazších věků,
ta matička vlast Čechie,
jež deera velkých králů . . .

Ta v otroctví dnes držena
v svých Oteů kdysi rabů,
a jařmem šíjí stížena. —
Na hlavě její diadem,
kdys zlatý — nyní z trní,
a z kmentu šat — dnes hadrem jen,
ježž díry četné plní.
A ňadra její krvácí,
v nich vedle rány — rána,
ježž otrokáři důtkami
jí byla udělána,
ta ňadra, jež vás živila
kdys teplým svým mlékem

Dnes bolu z nich vyráží sten,
ježž tyran její, vztekem
a zběsilými ranami
z těch ňader bílých rve,
a světem celým nese se,
nechajíc echo své,
i ve všech srdcích cizinců —
a Vy jej neslyšíte? . . .

Že ano? — A proč pak tedy
svá prsa nestavíte,
by chytali jste rány,
ježž určeny jsou vlasti?
A proč Vy dovolíte,
by stále nové strasti
ta matka Vaše nesla? —
Což paže staré máte
a v patách srdce chabé,
že pouta nestrháte,
Vy otrocká — své matee? —
Což odvaha Vám schází? . . .

Ne! — Tož v řady naše,
ježž y brzku pýchu srazí
všem otrokářům kletým,
a zdrtí všechna pouta
a okovy vše zničí,
ježž k jařmu matku poutá . . .

Jen k nám, a brzy "máje"
se vesele zas vztýčí,
kde český prapor vlaje —
a kde se česky mluví —
zas písne budou znít!

Jen k nám — a brzy růže
zas v lících bude mít
ta krásná česká země
a národní zas bude
to celé české plémě!"

To cíl náš, bratří milí!
jej znáte ted', tož vaše čerstvé síly
k těm našim ochablým dejte
a za svobodné Čechy —
jak my zde — umírejte.

V. B. Tůma:

PO VELKÉM DNI.

Za čtvrt století, v němž osud určil nám sídlem New York, zažili jsme mnoho dojmů na něž se nezapomíná.

Od prvního nadšení, vzbuzeného myšlenkou postavit první vlastní stan, pod jehož střechou klidu by současně nabyla naše popelka — ta ubohá česká škola, ode dnů nadšení, v nichž lid, ten "obětavý lid prázdne dlaně" s nadšením vítal a srdce dělil se soukmenovci, jako byli Dvořák, Kubelík, Kocián a j. až ke dnům, jež vyvolala hrozná doba současná, nutící a velící nám sraziti slovanský lid v mohutný celek a veřejně žalovati na moderní otroctví, v němž úpí a ničení jsou národové slovanskí v Rakousku, od všech těch dnů velikých byli mnoho momentů, at' již více nebo méně důležitých, však ty všechny dojmy byly zastřeny velikostí a mohutností Vseslovanského Sokolského Dne, v neděli, dne 7. května t. r. v N. Y. uspořádaného.

Nebyla to jen manifestace sokolská, ale dokumentování, že ve spojení jest síla a v této síle že Sokolstvo bylo, jest a bude nejen reprezentantem, ale mocnou pákou at' již v boji za požadavky národní, neb v bojích třídních. Do dnes Sokolstvo jako takové třídních bojů se nesúčastňovalo, stojíc na základech dávno již položených. Však doby přítomné i zem, do níž přeneseno bylo símě sokolské, valně liší se od země i dob původu a nadejde doba že i Sokolstvo, z **dělnictva složené**. bude nuceno v chránění zájmů vlastních s ním součinit, aniž by se bálo, že poruší tradice základní. —

Myšlenka pořádání Sokolského Dne v N. Y. není nemluvnětem teprve v květnu zrozeným. Snad 20. let stárí vykazují, však proto jen, že všichni jedním neb příbuzným jazykem mluvíme, nebylo shody možné. Však čas a nutnost dovedly překlenouti propasti, vyhladiti nerovnosti a spojit v malém, nepatrném a téměř neznámém tělese "Svaz Slovanského Sokolstva" zvaném sílu, aby zasvěcena byla činným velikým.

Nové živosti a tvaru nabyla myšlenka ta po druhém příjezdu učitele Vojty Beneše. Od toho dne byla síce v ústraní, ale určitě vyhraňována kostra celé manifestace. Když pak později Kraj. výbor Č. N. S. v N. Y. uvolil se financovati podnik, jehož výlohy zdály se vyrůstati do výše nedohledné, bylo v jednotách, z nichž Svaz složen jest (N. J. Sokolská, Těl. Slov. J. S., D. A. S. a bři. Chorvátů) započato s pracemi přípravnými. Poláci a Rusíni, třeba že první schůze Svazu navštěvovali, spolupůsobení odřekli.

Den určen byl na některou neděli v druhé polovici dubna, však nepříznivé okolnosti v cestě stojící nejen že vše oddálily, ale byly příčinou, že práce reklamní mohly být započaty až teprve 14 dní před vystoupením vlastním, a techn. odbor, v jehož čele stál schopný a klidem Angličana obrněný br. L. Veselý (od Slov. Jednoty) téměř 3 týdny před vystoupením vlastním topal ve tmách. Však díky jeho i odboru úsilí, nezklamal. —

Základní body účele spojeného vystoupení jsou mnohé. První a hlavní byl seznámiti širší veřejnost s výchovnou prací sokolskou již rozumí Rakousko tak, že hlavní svazy rozpouští a reprezentanty její žaláruje. Dále měl to být výkřik ujařmených národů a zároveň vzpomínka těch, kdož v cizineckých legiích obětovali životy své v důvěře, že v čase rozhodném bude vzpomenuť obětí jejich i národa, jenž spjat, nemůže domáhati se práv cestou veřejnou. Jasněji o tom mluví záhlaví programu: "**A day with "Sokols" and a memorial in honor of those who died for the cause of freedom and justice**".

Protektory byly osoby vlivné a síce dámy: Frothinghamová, Gruičová, Jenkinsová a páni: Anderson, Bannard, Bates, Camp, Crane, Cushman, Frothingham, Monroe, Paderewski, Pupin, Safarovič a White. — — —

Dopolední zkouška, za okolností dosti nepříznivých záhájena ukázala, že tech. odbor pod náčelníkem br. Veselým dovedl vpravit se do důležité zodpovědnosti. Již po osmé hodině ranní, za drobného deště, sjíždělo se žactvo z okolí N. Y. Nelze vyjmenovat sbory, však podivili jsme se obětavostí bři. Slovenské Jednoty, jejichž dívky z dalekých osad byly přiváženy, aby braly podíl na dně sokolském. Kolem desáté zaplnila se zbrojnice všemi různými druhy "boreů" a jednotnost kroje žactva i Sokolie lahodila oku.

Po desáté dán povel a nastoupila děvčata. Co dále se dělo nevíme. Ty dva proudy žákyň dosud v takém množství nevidané, pomyslení, že mládež tato s bezeslovnou, ale tím pádnější přichází žalobou, tak nějak divně se nás dotklo. Oko zvlhlo — — —

Kolem jedné hodiny valily se proudy do zbrojnice 71. pluku. Dům byl předem vyprodán a uváděcí výbor, počtem 60 osob, jemuž v čele stál br. K. Hrbek, byl důkladně připraven na každýkoli nával. Díky obezřetnosti, nestalo se v davu, jenž čítal na 4000 osob, (vyjma evičičích) ani jediného nedorozumění.

Rázem 3. hod. odpo. zahrála kapela směs Slovanských hymen po níž byl nástup. Nelze říci, že byl by to býval kousek kabinetní, však s ohledem na veškerý potíže byl překvapující. Nástup zahájily žáčky, dále žáci, dorost, Sokolie a zakončili borei. Při proudech žactva zableskly se v obecnstvu kapesníky, a to nejen žen, ale i mužů otrlých. Cit nedal si klásti meze. —

Po oslovení obě. Koukolem a řeči mayora G. H. Putmana, evičilo se v následujícím pořádku: Prostná hochů, od 6—14 roků, prostná s ozdob. kroky, děvčata od 6—14 roků, prostná s tyčemi dorost, prostná s ozdobnými kroky Sokolie, prostná, — borei, evičení na nářadí a "Mareška", šerm s dvojí sečnou zbraní, jejíž vznik padá do dávných dob Chorvátska a jest jakousi národní hrou. — Americká hymna zakončila představení.

Zmiňovat se o výkonech jednotlivých skupin, rozšířilo by řádky tyto do nekonečna. Výtky celkové není a chyby pozorované musí být omluvy předně proto, že bylo to první vystoupení mass a za druhé, že tech. odbor na základě nejistoty ohledně určitého dne neměl času ku pracem nutným. Obrázky naše jsou výmluvnější než slova a na těch jistě bude založena práce pro budoucno. Nelze pominouti výtečného dojmu, jež vzbudilo číslo: "evičení na nářadí" plné ruchu a rozmanitostí a šerm bři. Chorvátů.

Kolik bylo celkem účinkujících správně říci nelze. Prvé zprávy dokazovaly počet 2000, t. j. 1200 žactva, 200 dorostu, 300 Sokolie a 300 boreů. V posledních dnech však před vystoupením v mnohých sborech žactvo nejtělejší bylo vymínuto. Jedno však při celém vystoupení bylo jasno a to, že dorost, ten hlavní, základ, potřebuje péče — a mnoho péče.

Ku konci pak několik slov dodatečných.

Sokolský den vyzněl výsledkem překvapujícím a to nejen morálně, ale i finančně. Rodinám českých vojinů bojujících v legii ruské a francouzské, bude dán jistě slušný příspěvek. Však výsledek finanční hned v počátku vymizel z mysle pořadatelstva, jen aby bylo docíleno úspěchu morálního. Toho dosaženo bylo. Sokolstvo dalo návštěvníkům během tří krátkých hodin ukázkou své práce způsobem důstojným. Bez tance, bez pití a s tím nezbytně spojených nepříjemností. Ukázka tato nejen že uspokojila ale vzbudila obdiv i úctu. Bude-li technický výbor z chyb těžit a připravovat se od dnešního již dne věříme, že příštím rokem bude lze vystoupiti v místnosti největší jakáž jest v New Yorku a to jest Madison Square Garden. Kapitál mravní zde jest. A jest to hojně! Kdyby pak Sokol spojil se se školou, pak budeme holdovat pravému českému dni v New Yorku.

Davy lidstva dokázaly, dne 7. května, že Sokolstvo není osamoceno, proto ale také nesmí zůstat tam, kde stojí. Dál a výš, vymáhat respekt národností jiných a dokázati, že jsme

platnou jednotkou v národech. Nemáme dosud jiné zbraně než důkazů své práce a tím i přirozených práv na své bytí, bytí samostatné. Jest to práce sice titánská, však musí být provedena. Jednotka nezmůže mnoho, však silou spojenou dojde se cíle.

Památneho tohoto dne vzpoměl dlouhým a vřelým dopisem red. Amer. Sokola br. Dr. Rudiš Jičínský, dále telegramy Chorvatský Sokol v N. Y. a T. J. Sokol ve Schenectady, N. Y. —

“Děl. Sokol.”

V RODINĚ SOKOLSKÉ . . .

I.

Káňata a jejich dědeček.

— Kam pak se chystáš dědečku? ptal se malý Pepa svého dědy, jenž oblekal stejnokroj a jaksi zasmušile hleděl před sebe.

— Do Sokola!

— Do Sokola? A proč právě dnes, když již tak dlouho eos' tam nebyl dědečku?

— Smutný máme den, památný!

— Jak to dědoušku, jaký den památný, proč smutný?

— Jest dnes 8. srpna dítě, ano pravý to svátek náš.

— Svátek? Vždyť my jako lidé svobodomyšlní říkáváš, že ani žádných svátků nemáme, ba ani tehdy ne, když nemáme školu a jen souhlasíš s dny velikánů našich, jako Washington, Lincoln, Grant atd.

— Pravda velikánů našich nové naší vlasti, ale pro nás Sokoly dnes den významný, dnes připomeneme si památky našeho velikána. Budeme tam všichni hochu. Tatínek je na pořadajícím výboru, maminka s druhými sestrami vážou lístky lípové u věnce, jež kol sochy Mistra našeho svineme.

— Tedy je to svátek sokolský, dědečku není-li pravda?

— A co všechno z toho máš dědečku? Co tatínek a co maminka? My ve škole také cvičíme a tomu, jakobys ani zvláštní váhy nepřičítal. Máme tam nářadí, hrajeme o závod, učíme se plovat a na hřišti v parku byli jsme skoro den co den. Jaký tedy rozdíl?

— Ovšem máte tam nářadí, cvičíte, hrajete, zápolíte, máte moderní tělocvičny, máte hřiště i jiné výhody, ale něco vám schází, něco co najdeš jen v tom našem Sokolství hochu drahý.

— Ale my přece cvičíme!

— Cvičíte, již jsem prál, ale jen cvičíte, kdežto v té naší myšlence sokolské jest trochu více a to měl bys znáti. Považ bylo to to naše Sokolství, jež vlivem svým a jeho zakladatelů proniklo do širších vrstev národa a konajíc buditelskou práci svou prostřednictvím tělocviku sloužilo lidu svému, národu českoslovanskému a Slovanstvu čili láskou k vlasti šlo se k volnosti a osvětou k svobodě!

— My ale zde již svobody máme a proto takového oduševnění snahám po tělesné výchově netřeba.

— Mýlil bys se hochu, i zde ku všem enostem občanským, náležitému demokratismu a postupu národa zdravého a silného třeba činu a práce na ozdravení poměrů, jež namnoze veliké této republice nesluší, zejména v době přítomné, kde jen požitkům a houbě za dollarý se holduje.

— O již rozumím dědečku. Ty myslíš, že výchovou těla i k mysle utužení by se mělo jít.

— Tak jest. Jen považ si, že jdeme utíti památku dnes toho našeho Dr. Mir. Tyrše, jenž dne 8. srpna v divé řece Acha v Tyrolích zahynul, když byl vše až do posledního vzdechu ušlechtilý a vznešený myslénce českého a slovanického Sokolství věnoval. Milý hochu takových lidí, jako byl náš Tyrš i Americe dobře by slušelo, vždyť učil nás sloužit národu a říkával: “Láska k vlasti jest půda posvátná, na níž cvičení tělesná ve světě antickém a moderním, v starém jak v novém věku všude vzrostla a dospívá.

všude pak v prázdnu hru, v marnivou kratochvil se zvrhla, kde onen základ všeobecný ze srdcí zpustlých na konec vymizel.”

— A vidíš dědečku to souhlasí úplně s dějinami Řeků a Římanů a v době přítomné již i zde se poznává a stále o tak zvané pohotovosti a brannosti národa se mluví.

— Správně jsi vystihl hochu. A jen slyš co náš Tyrš praví dále: “Jest přirozeno a oprávněno, se silovíky naše zdravého jinocha a muže také o sobě vábí a poutají, že jarý ruch cvičiště jej spolu unáší, žeť všeobecná soutěž junáckou etíždost v něm povzbuzuje, avšak vezmětež tomu podklad vlastenecký, ono hrdé uvědomění národní, jež právě v naší době čím dál, tím více jen podstat' a osu života veřejného tvoří, a pel jest setřen, zmizel-li účel nesobětný a ušlechtilý, zmizel podnět k podpoře se strany kruhů vážných a vlasteneckých, zmizela všeobecná významnost a vyšší důstojnost snah, jež na povznesení dělnoti hmotné a duševní, na odchování k statečnosti mravní, na zvýšení brannosti národa se zakládá.” Tolik si pamatuji ze spisů jeho a byl bych rád, kdybys o slovech těch, jako přímé proroctví vyznívajících uvažoval hochu.

— Ku podivu a před tolika lety bylo napsáno, ne-li dědečku?

— Tak jest. Zasluky, jichžto Jindřich Fuegner a Miroslav Tyrš si získali o starou naši českou vlast a lid náš založením a první správou Sokola Pražského, čím dále tím skvěleji vynikají v řadě všech ostatních podnikův a skutkův národních a doby národa našeho a politického jeho obrození. Dnes tomu již přes půl století a povážime-li, že i zde v české Americe se ujalo a také již tak dlouho trvá, nediv se, že my staří si na tom zakládáme. Nenít' pouhé spolkaření, ale skutečně dnes již instituce výchovná, v pravdě bratrská.

— A já si myslel pořáde jen, že cvičím k vůli svému zdraví, vlastní své posile a ono zatím to Sokolství i jiné s sebou nese.

— Nese, hlavně národní uvědomění i zdůrazuje tu příslušnost tvou ku všemu českému, za co věru, že netřeba se stydět, projdeš-li dějinami staré vlasti naší i nahledeš do všeho toho, čím přispěli jsme my staří i této nové vlasti, nasadivše statky, krev svou a mnohé oběti za její celistvost, pokrok a postup mohutný.

— Dědoušku, povídal jsem mamince, že se musím dnes učit, že do Sokola nepůjdu, ale — ale rád bych šel s tebou, rád bych vyslechl co bude řečeno na lidu poučení a vlastní své přesvědčení.

— Já ale dědečku sama nezůstanu doma! To on by Pepa chtěl, bez tak se vždycky na tebe přilípne, když je něco lepšího, ale když má jít do cvičení do Sokola, to neví kde jaká výmluva. Omlouvá všelijak, že ve škole cvičili a podobně.

Tak ozvala se Mařenka as dvanáctiletá, miláček to dědečkův, jenž měl z děvčůsky radost nemalou, protože v Sokole ani jediné hodiny cvičební nevynechala a chůzí svou, ehováním, lepostí tvarů i zdravím přímo kypícím jasně dokazovala.

— To se ví beruško, že jdeš se mnou. Jen se připrav, abychom se dlouho nezdržovali.

— Cvičitelka kázala nám dědečku, že všechny, kdož dnes do Sokola půjdeme, že musíme přijít v kroji cvičebním, abychom tak prý holdovaly Tyršovi co nejlépe.

— Dobrá myšlenka! Tož se připravte děti. Jsem tomu jen rád, že v tom našem hnízdě rodinném vy ta naše káňata jste opravdu naše! Viděli jste ostatně na cvičištích sletových, v Sokolnách a u jiných příležitostí ty junáky naše, ty borce, ty řady cvičenek, dorostu a toho žactva obého pohlaví. Ti všichni naši svůj čtyřlístek štěstí. Ne všichni zachovali si jej na vždy, jen zlomek z nich trvale nalezl u nás radost ze života, ale i ti, kdož jen přechodně náleželi

"Hej Slované!"

Reprodukce dle kresby Adolfa Liebschera.

Sokolstvu, vzpomínají po celý život oněch dob šťastných, kde hledali a našli: Radost a sílu, pravdu a krásu. A víte děti, že sama babička říkala, nežli nás na vždy opustila, že ten váš děda, Sokol, pořád ještě se nese jako jedle! A nyní půjdeme. Jste připraveni. Což ty Maňenko jsi již hotova?

Záhy byl Pepa i Maňenko u dědečka a již se vykročilo.

Dědeček se usmíval, vida ta svá vnoučata, jež sotva se mohla dočkat chvíle, až se do Sokolny dostanou . . .

Tak děda vyšel jako rozséváč, aby rozsíval.

A věru, že byla setba jeho sokolská, tak jako syna jeho, snachy, rovněž činovníků sokolských . . .

Jos. Buřata:

IDEAL SOKOLSTVÍ.

Těloevikem odchovatí zdravé a silné lidstvo bylo již za pravdu nezvratnou uznáno v dávných dobách. Křesťanství však zásadu tu zničilo vnutím lidstvu představu, že život tento není vlastním životem, nýbrž jen přípravou pro nějaký ten lepší, vyšší život duševní. Křesťanství vnuklo lidstvu myšlenku, že čím více útrap člověk snáší na tomto světě, tím více radosti a blaha jej čeká na tom jiném, lepším světě. Poněvadž pak ten život pozemský je krátký, kdežto ten život nebeský měl býti věčný, což divu, že lidé o ten krátký život dbáti přestali, ano trýzněním a zanedbáváním těl svých se pro ten lepší život připravovali.

V době novověké to byli Němci, již počali opět prováděti tu zapomenutou zásadu, že těloevikem má býti jak tělesná, tak duševní síla pěstována. Z počátku se zásada ta prováděla jen mezi lidmi tak zvaných vyšších druhů, ale poznenáhlu přešla i v lid spolky těloevičnými, jež Němci nazvali Turnvereiny. A z podobného Turnvereinů pražského vznikl také na počátku let šedesátých Sokol.

Zvláštním zjevem však je, že ta původní myšlenka se stále mění, přetvořuje, takže nezřídka se zvrhne v pravý opak. To vidíme právě na těloeviku. Křesťanství, které bylo největším nepřítelem jeho, chopilo se jej samo. Různé ty sekty křesťanské zavedly těloevik do svých spolkových místností, aby pomocí jeho lákaly mládež i její rodiče do kostelů svých. Církev katolická, která pěstování "hříšného těla" nejdéle zatracovala, konečně i sama se uchýlila k tomu kletému těloeviku a láká mládež do spolků svých, jimž i to kdysi nenáviděné jméno "Sokol" přikládá. Tato skutečnost nejlépe dokazuje úpadek a klam celého toho křesťanství. Na místě přípravy pro ten nějaký neznámý svět duchovní trýzněním těla, i sami ti hlasatelové oněch nauk tuží těla svá a souvěřící pro tento život. Dávají tím na jevo, že tomu životu nebeskému nevěří a více dají na ten život pozemský, aby jej ve zdraví a štěstí prožili.

Ač my Češové jsme přijali těloevik od Němců, vytvořili jsme z něj přece něco jiného nežli oni. U nás má Sokolství jiný význam než u Němců. Svobodomyšlnost a národnost mají naše jednoty sokolské s německými Turnvereiny stejně na zřeteli, ale u nás je rovnost a bratrství ještě něčím, čeho v německých těloevičnách naléztí nelze. Uchování jazyka německého i v cizině mají německí Turneři za účel i v této zemi, ale rovnosti bratrské mezi nimi není. Náležel jsem v letech 1886-8 k bostonskému Turnverein, poněvadž tam tehdy Sokola nebylo, ale o tom ruchu jako v našich Sokolnách tam nebylo ani památky. Tam panoval rozdílnost v postavení, stáří a v každém ohledu, členové se oslovovali "Herr" a "Sie", ani mezi členy cvičícími nebylo toho důvěrného a opravdu bratrského týkání.

Totéž vidíme u těch tak zvaných "katolických Sokolů." Těm by příslušelo spíše jméno vrány nebo havrani a ne Sokolové. I u těch není toho bratrského týkání, ani mládež, mezi níž přece není velkého rozdílu, neoslovuje se tím důvěrným slovíčkem Ty. Kde pak také je možno zava-

děti nějaké rovnosti tam, kde ji není? Jak pak by mohl říci takový po katolicku a v ponížené úctě vychovaný mladík velebnému pánovi: "bratře ty"? A co je těch stupňů a stupniců v katolické církvi od prostého kaplana až po papeže a takové třídění jest i mezi lidem katolickým. Po katolicku dobře zvedené dívky musí líbat ruce nejen kněží a rodičům, ale i kmotrům, strýčkům a jiným pánům — kde pak by se opovážily říci staršímu nebo učenějšímu člověku: "bratře ty"?

Naše Sokolství jest tedy něčím jiným, nežli je Turnerství a to křesťanské taky-sokolství. Mezi námi jest zavedena ta ideální rovnost, která jest cílem všech sociálních reformátorů. Ač si nejsme rovni v ohledu duševních i hmotných vlastností, my to v Sokole na jevo nedáváme, nýbrž jednáme druh s druhem co rovný s rovným. To je to právě Sokolství a to je ta hlavní značka, která nás dělí od Turnerů a vran. Na to máme býti hrdými, že jsme Sokolstvem vy-pěstovali mezi sebou toho ducha rovnosti, který jest ideálem příštích věků.

Těloevik není sám účelem, ale prostředkem ku výchově lepších lidí jak tělesně tak duševně. Zdravé a silné tělo nejen že má býti prostředkem ku šťastnému životu tělesnému, ale i duševnímu. Sokol nemá cvičiti jen pro své zdraví, ale i pro ducha, aby jej obohatil vědomostmi a vlastnostmi uslechtilými a společnosti lidské prospěšnými.

Toto je sice ideál, ten vznešený cíl, ježž nemožno plně dosáti, ale právě proto je ideálem, k němuž se máme hledět co nejvíce přiblížiti. Pěstování těloeviku, uchování národnosti, obohacování ducha vědomostmi, šíření a udržování rovnosti a bratrství, zúšlechťování společenského života jakož i napomáhání pokroku lidskému v každém směru jsou cíle Sokolstva, o jejichž dosažení dbejž každý dle sil a schopností svých.

SOKOL-PURKYNĚ.

Starším utkvěla zajisté výrazná a příjemná tvář velkého Purkyně v mysli, který všude přiskočil a s celou duší pomáhal, kdekoli se jednalo o národní věc. Vedle hlu-bokého bádání, jehož výsledkům se koří svět, vedle starostí učitelských, nalezl dosti času ke všemu jinému. Byl pilným poslancem sněmovním, předsedou spolku českých lékařů a umělecké besedy (a předsedal skutečně každému sezení), redaktorem "Živy", "Školy průmyslové", chodil do Sokola, akadem. spolku, do všech českých koncertů a zábav, do divadla, překládal Torquata Tassa i Schillera do češtiny, psal články prostonárodní, vydával brožury politické, shromažďoval kolem sebe i podněcoval mladé pracovníky, nescházel v muzeu, v klubu přírodovědeckém, jedním slovem byl činným ve všech směrech národní služby.

Sedmdesátník předstihl mladíky.

Neobyčejný to zjev, který ve stáří, kdy zájem pro věci veřejné odumírá a otěže posud třímané již mladší ruce uchvacují, kdy mizí zájmy i k bližším a člověk se opět vrací k svému "já", tento zákon přírody na sebe dopustiti nedal.

Tajemství věčného mládí sluší hledati ve vzorné životosprávě, kterouž silnou konstituci tělesnou udržel až téměř do posledního dechu.

Žil odměřeně, stravoval se prostě, vycházel často, byl stále neochabně činným — a pěstoval pravidelně těloevik. Když si po obědě vykouril druhou půlku viržinky (prvou kouřil ráno) a počel leže a vyslečený, tu povstav zav-cvičil si řádně na bradlech, která v pracovně jeho stála a s činkami.

Sokolství bylo také Purkynovi jednou z mocných pomůcek, aby si udržel mládí a svěžest'.

Dr. Karel Chodounský.

KARAKTER A ŠARLATÁN NA ZÁPASIŠTI.

Podnikatelstvo světoznámého cirkus „Život“ oznámilo slavnostní představení, v němž velectěnému obecnstvu poskytnut měl býti také zajímavý zápas dvou obrů.

Jeden z těch dvou nazýval se Karakter, druhý Šarlatán.

Obecenstva nahrnulo se nesmírné množství a hledělo zajímavému zápasu zvědavě vstříc.

Na znamení zazněl zvonek.

Nejdříve vystoupil na zápasišti Šarlatán. Vstupoval za zvuku hlučné, pochodové fanfárové hudby. Představení se velectěnému obecnstvu kratochvilnými kotrmelci, mával rukama a na vše strany přehazoval vrchní ret. Také byl hezky oblečen: červeně, modře, žlutě, papouškovatě a amarantově. Galerie už už chtěla tleskat. Pak vystoupil karakter. Zjevil se na zápasišti téměř nepozorovaně. Přišel tiše, hudba provázela jej mírná a elegantní. Oblečen byl jednoduše, bez pentlíček, ale solidně. Nevývolal sice zjevnou sensaci, ale imponoval těm, jichž zrak k němu dosahoval. Uklonil se důstojně, dělal dojem opravdového člověka.

Po té počal zápas. Dali se do sebe!

Šarlatán začal. Karakter vlastně jen odrážel útočné pohyby. Šarlatán nešetřil žádných pravidel podráždil protivníku svému práčskými způsoby nohy, čímž svaly Karakterovy nejednou omdlávaly. Přes to držel se Karakter statně; však byl to také silák a pravý Sokol lidstva.

Zatím boj skončen — zůstal však na pohled nerozhodnut.

Nerozhodnut? Nikoliv!

Ba!

Obecenstvo rozdělilo se v úsudcích o výsledku zápasu. Jedni horující křičeli, že vyhrál Šarlatán, druzí, ač méně hlučně, přece rozhodně tvrdili, že vyhrál Karakter.

Zápas pojímán totiž způsobem rozličným.

Rozkol tento měl v zápětí, že podnikatelství cirkus „Život“ svolalo zvláštní jury, kteréž uloženo, aby vyjádřila se ne snad o zápasu samém, nýbrž o obecnstvu, jehož úsudek se rozbíhal.

Ctihodná jury ocitla se mimo vůli v nesnázích, aby však přece zadost učinila, dala hlasovati a sebrané hlasy obecenstva báda. Tak když učinila, úsudek projevit otálela, ale slavně prohlásila:

„Pro zápasníka, jenž sluje Karakter, hlasovali karakterové, pro Šarlatána — šarlatáni a berani!“

Podnikatelstvo světoznámého cirkus ustanovilo se pak učiniti ve vlastním zájmu prohlídku hlasovacích lístků.

A co se zjevilo? Karakter měl přece jen na své straně onu část obecenstva, na které cirkusu nejvíce záleželo. Právě tato část obecenstva, jakkoli snad byla v menšině, zajišťovala trvání a rozkvět cirkusu. Takové vědomí nezištnému Karakteru, upřímně odanému svému působišti, stačilo svrchovaně. Z přesvědčení tohoto čerpal také síly k nevděčným snad zápasům. Vždyť také jemu, jako věrnému služebníku, záleželo na udržení světoznámého cirkus „Život“ a pro jeho existenci byl by hotov dáti v šanc třebas i vlastní své žebro. Proto je Karakter!

Ed. Jelínek.

„Ovšem národovství naše není toho druhu, aby ničilo slabšího, aby přes mrtvolu ušlapaných šlo k cíli — ne! Tento druh nacionalismu, osobitě germánského, ponecháváme těm, kteří od Karla Velikého mečem i ohněm, slovem i kovem dokazovali nám výši kultury svoji, v níž pod záštitou podivuhodné vzdělanosti a velkého vědění peleší surovost s posměchem, drzost s podvodem, násilí s úkladem.“

Karel Vaníček.

VZDĚLÁVACÍ ODBOR.

PROČ CVIČÍME?

(Z řeči pronesené pořadatelem: Slovenským Sokolům a Sokolům, dne 14. května o „veřejném“ v Clevelandě, O.)

Jest opravdu zajímavé, že kdykoli klademe si tuto otázku, vždy v prvé řadě myslíme na výchovu těla, na vývin jeho, jakoby základní, přirozené způsoby pohybu, jež dějí se v životě našem přirozeným pudem v podstatě se měly upevniti, ti kdož školou sokolskou prochází ve zvláštní míře v pohybech dle soustavy naší vycvičení a tím tělo v celku i v jednotlivých částech jeho vzdělati, zúšlechťiti čili utužiti, posíliti a ve zdraví udržeti. Tot' nej přirozenější způsob těloeviku. Na těchto základech záležel těloevik Řeků v dobách dávných, těloevik, který jest všude tak bez míry oslavován — a jehož přece jako vzoru tak málo se následuje, tak málo proň pochopení v širších vrstvách lidových. Vždyť, kdyby bylo jinaké pak to naše Sokolství za dobu jednoho půlstoletí činnosti neúnavné, poctivé a svědomité i v zemi této, nové vlasti naší, bylo by muselo proniknouti trochu dále, muselo by pro tu činnost naši výchovnou býti rozhodně více nadšení a uznání....

Uznání do té míry, že ten náš „směr, úkol a cíl“ sokolský jdou trochu dále a kdo nám Sokolům připisuje „pouhý těloevik“, osvědčuje povážlivě povrchní znalost naší práce vůbec a práce v těloevičnách našich zvláště. Nutno zdůrazniti, že každý těloevik soustavně provozovaný přináší sám sebou zvýšení určitých hodnot mysle; stačí tu uvést vytrvalost, odvalu, sesílení vůle, poznání ceny střídmosti, mravu, vědomí síly, povinnosti na se dobrovolně vzaté, pěstění charakteru, hrdinnost a snahy úspěštilé po poznání pravdy, jež poskytuje volnosti, domahající se svobody vlastní a při tom přeje volnosti i druhým v širokých mezích dobra i etí. Veden pak dle soustavy Tyršovy rozmnožuje těloevik tuto řadu mysle povznášejících vlastností o zkáznenost a z ní plynoucí spůsoblost k sebekázi, o cit bratrství, demokratické rovnosti, poznání síly ústrojného podnikání na prospěch lidu svého, jeho pokrok a postup vedle národů jiných, s nimiž v zápolu kulturním chceme obstáti. V těloevičně tedy nabýváme tělesných i mysle vlastností a pracujeme na utužení jedineč posílujeme ty celky své, konáme na prospěch národa práci ozdravení, posily čili té zdravé a jediné vhodné a v dosahu svém nejlepší „pohotovosti“, o které se dnes tolik píše a rozpráví, co zatím celá Evropa ve vlastní brodi se krví nejlépe dokazovati se zdá, na kolik v obraně národů, organizaci a soustavném postupu vlasteneckém, tu pomahal duch turnérský, tam nadšení gymnastů a onde obětě vycvičených a odvážných atletů.

Nejsme rozhodně militaristicky naladěni, ani v duchu nás nenapadne schvalovati válečné běsnění, ale tolik si musíme přiznati, že právě v těchto dobách zlých, těch dobách zkoušek nejhorších ukázalo se na kolik dokáže soustava, organizace, kázeň jedineč a kázeň celků a na kolik i každý ten v těloevičnách utužený člověk více vydrží, více snese, nežli všelijaká schoulostivělá titina mužského, aneb ženského rodu. Tolik úvodem....

Jako lékaři musíme nejprve zdůrazniti, že klamným byl by názor, že těloevik sám sebou a jedineč zaručoval by tomu, kdo jej pěstuje pevné zdraví a to pak, že přecházelo by v každém případě na zdravotní stav jeho potomstva. Jest sice pravda, že těloevik jest nejvýznačnější, avšak nikoliv jedinou složkou tělesné výchovy, jež by měla i náležitý vliv na výchovu mysle, jakž (již dle Komenského) bychom snad si mylně vykládali, zapomínajíc i na všechny ty druhé způsoby obrany lidského zdraví, jež záleží rozhodně i v tom,

abychom zachovávali všechny příkazy zdravotní a ve všech směrech. A dobře tu vzpomenouti zvláště té okolnosti, že tím byl-li od narození zdravým, může docíliti jisté otužilosti a vzdornosti proti chorobě, avšak aby toto otužení a tuto vzdornost přenesl i na ty svoje, na tu naši budoucnost, bude nevyhnutelně třeba, aby stal se otcem aneb matkou zdravých dětí, čili musí vstoupiti ve svazek s osobou stejných vlastností. K tomu jest třeba znáti aspoň základní děje přírodní, čili musíme si uvědomiti jak se děje rozmnožování u všeho co živé, co skládá se z buněk. Jestli tyto buňky tvoříci hmotu mozečnou, svaly naše a druhé části těla našeho jsou ve stavu dobrém, vypěstěném a takovém, že odpovídají požadavkům buněk na druhé straně pochopíte jaké dostaviti se musí výsledky podle odvěkého zákona přírody. Jest zajímavé, že jinak se ví, ale pokud nás samých se týče předmětu tomu jen málo věnuje se pozornosti. Tak hospodáři vyhledávají nejkrásnější a nejlepší zvířata k plemenění, stejné pěstují nejlepší druhy obilí a píce, zahradníci štěpují nejlepší ovoce atd. a kdybychom řekli, že utužený člověk, dobrý Sokol, v jehož mysl sama příroda ukládá jednotlivci vrozený instinkt, jenž zevnějšími znaky, přednostmi láká dva jedince různého pohlaví, že měl by jíti hlavně za utuženou a řádně vyvinutou Sokolkou, zdálo by se prozatím v době přítomné, že žádáme příliš mnoho. A přece nebylo by mnoho, jestli skutečně jedná se o náležitý vývin celku našeho, celých národů vůbec, jedná-li se skutečně o naše zdravé a silné budoucnost. Lidstvo není žel ještě tak daleko, aby cítilo zodpovědnost za zakládání rodin nezdavých, celých nezdavých pokolení, naopak vidíme v té společnosti lidské mnoho nesrovnalostí, muž chorobný, žena dědičně založená stávají se manžely a jako rodiče zakládají rodiny nezdavé. V poslední době na základě zákonů o vývoji tvorstva a na základě vědeckých pozorování namnoze již přičinují se dotyčné kruhy o to, aby důležitý tento problém dotýkající se člověka jako jedince i jeho osobní svobody uveden byl co možná v soulad a zúšlechťení lidstva následovalo se všemi těmi podmínkami, jež zaručují zdraví jedince i zdraví celého plemene, celých rodin a tudíž i celých národů. Jaký tu krásný úkol i v tom ohledu připadá pak našemu Sokolstvu?

Namítne se, že takové snahy hodí se jen těm našim tam ve vlasti, že slova Tyršova nás v tom ohledu, protože novou vlast jsme si založili, se nikterak týkati nemohou. Dejme tomu! Však hned v té chvíli kdy ku věci po stránce praktické přihledneme, zdraví bohatství člověka nejvyšší na zřeteli máme, poznáme vlastní cenu těla cviku i nemůžeme ani zde složití ruce v klín, pokud jest nám vedoucím výrok mistra našeho: „Práce jest záštita, práce jest spása naše. Bud' mež činní, budoucnost náleží činnému a smělému; stojatá voda v hnilobu přechází, kdo nejde ku předu, zůstane zpět ve světě, jenž usilovně v před se ubírá...“

Tož tedy práce a činnost zvýšená!

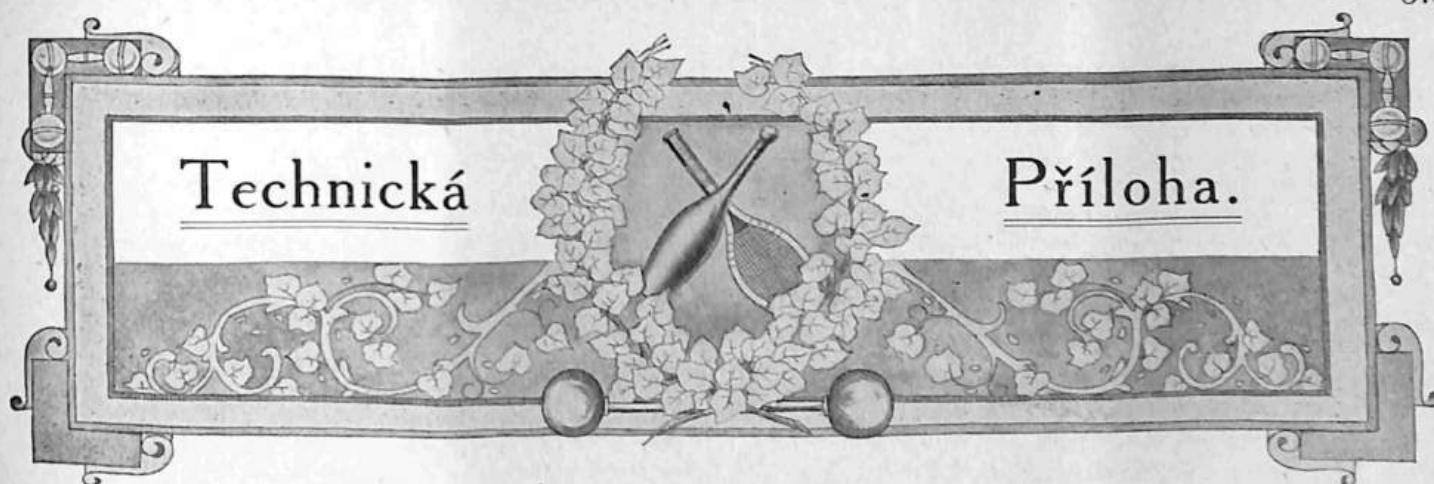
Práce tělocvičná, vedle všech těch snah výchovných a ušlechtilých na novou posilu národa našeho tam doma, dnes již téměř vybitého, zdeptaného a nešťastím válečným přímo zničeného. Práce sokolská na národa našeho uvolnění a všech malých národů slovanských vůbec! Musíme pomahati — pomahati usilovně a ze všech sil svých vlastním utužením, kdož k novému jdou žití na utužení jejich a všech nás povznesení. Tolik po této stránce, jako na odpověď, proč evičíme a nyní obrátíme zřetel k věci opět po stránce lékařské.

Jest věru jen důležitá otázka a odpověď na ni může vyzníti na mnoho způsobů různých lidí různě. Jsou mnohé příčiny, proč máme evičiti a jak a co máme evičiti a vše závisí docela od toho, jak zodpověděti jsme si otázku prvou. Obvykle máme na mysli celou řadu účelů, však nejhlavnějším tu zůstává vlastní charakter evičení a jeho druh. Mnozí síly. Jiní poví vám, že usilují o řádně vyvinuté tělo, pěkně

odpoví vám na prvou otázku jednoduše, že evičí, aby nabylí vzrostlé a utužené, tak aby na ně mohli býti hrdí, což dojísta ve výchově lidu padá silně na váhu a nazvatí se může klidně snahou čistě normální a zdravým ideálem, zejména tehdy i když jedná se o silnou soutěž v tom či onom oboru a v práci hmotné vůbec, aneb jen pouhé vypěstění krásy. A zase jiní řeknou vám, že hlavní jejich snahou jest zajistiti si více nervové energie a pracovní výkonnosti i v tom směru. Jedni evičí k vůli zábavě a druží, že evičení jim všestranně přispívá, osvěžuje a radosti ze života poskytuje. A všechny tyto účely se všemi těmi odchylkami jsou více aneb méně spřízněny. Skoro každé evičení těla té či oné soustavy docílí výsledků zde jmenovaných do jisté míry. Jenže chceme-li míti výsledky co nejlepší, nutno postupovati všestranně, rozlišovati a soustavně pracovati, protože ne vždy a vše pro každého se hodí a jednotlivé rozvrhy evičební tak vypracovány býti musí, aby schopnost jedince, stáří jeho a vyspělost tělesná i mysle braly se v náležitou úvahu.

Nám jako Sokolům nejedná se o výchovu nějakých „profesionálních siláků“, aneb „žen nadobyčejných svalů“, neboť u nás více platí pravá škola sokolská, nežli jednostranná dřina nějaká na náradí a „cirkusové ukázky“ do růstu komediantského, vedle všelikých pohybů tak zvaných tanečních vypočtených ke všemu možnému, jen nikoli k tomu co u nás zabezpečuje zdraví, čilost, jarost mysle, odvahu, pevnou vůli a vytříbení charakteru.

U nás Sokolů není tedy přímým účelem tělocviku vypěstovati mohutné svalstvo, ale vypěstovati svalstvo těla svého do té míry, aby i evičily se spolu se svalstvem vrchním svaly spodní po případě a vnitřní ústrojí. Jest sice pravda, že jakékoli používání svalstva má vliv na evičení vnitřních orgánů větší aneb menší, však tu jest nevyhnutelně třeba, abychom věnovali pozornost svou i činnosti těch kterých orgánů a dle toho evičební rozvrhy pořizovali, jednotlivé výkony stanovíme. A nemáme se tudíž starati o posilu srdce a plíce pouze na jejich vlastní prospěch, ale měli bychom si zapamatovati, že právě posilou těchto orgánů posilujeme, otužujeme a sesilujeme celé tělo své i mysl svou v celém jich složení buněčném, čili až do těch nejmenších částíček jeho. A jestli tomu tak, zdalší ihned nenapadne vám, že silné a utužené buňky dotyčných orgánů silně i lepší zabezpečují výkony a výsledky těchto všude tam, kde se tkáň těla lidského posilovala a buňky její ve hmotě své i jádru svém prospívaly. Buňky jsou malinké, obvykle jenom drobnějším viditelným ústrojem, v nichž sídlí život. Obsahují dvě velmi důležité látky; čirou rosolovitou kapalinu, již se říká plasma, čili hmota, která se podobá vaječnému bílku a v této plasmě jest pak hustší hmota jádro zvané. Nejjednodušší rostliny i živočichové skládají se z jedné buňky, složitější mají buněk více; různým skupinám buněk přísluší různé životní úkony a tělo lidské jsou samé takové skupiny buněčné! Na příklad jiná práce připadá buňkám v kořenech stromu, nežli buňkám v listech; jiný úkol životní vykonávají v těle našem buňky krevní a jiné buňky nervové aneb kostí a ovšem i svalové. Ale všechny buňky, jakožto živoucí jedinci přijímají nejen potravu, ale dýchají a co nevhodného jednoduše vyměšují a protože takto pracují, mohou též do určitých mezí růsti i dělit se v menší čili dečinné buňky a množí se. Při tom se dostane z buňky mateřské novým buňkám i kus plasmy i kus jádra, neboť bez jednoho, aneb druhého nová buňka tvořiti by se nemohla. Posilou jednotlivých skupin svalových posilujeme tedy vlastně celé jejich složení buněčné, posilou těch kterých orgánů konáme totéž a jestli konáme tak ve svalů ústrojí, kde jedná se o rozmnožování, čili kde nestačí již jen mateřská buňka, ale i buňka druhého pohlaví, jež pak se snoubí to jest plasma i jádra obou buněk splynou v jeden nový celek, rostou a v nových skupinách nové povstává tělo buněčné, jež čím zdra-

POŘÁDÁ JOS. ČERMÁK,

Pouze příspěvky pro tuto část budtež adresovány: J. Čermák, 2533 S. Central Park Ave., Chicago, Ill.

Cvičení činkami ve dvou čelných řadech.

Pro chlapecký dorost.

Kladu vždy důraz na to, byehom podávali evičeneům i evičenkám prostná v různých útvarrech, na místě i s místa, čímž docílíme, že evičení tato stanou se u dorostu oblíbenějšími. Dosti nepatrná změna učiní prostná poutavějšími. Přirozená touha mládeže po novotě musí býti i v tělesné výchově ukojena, neboť víme, že dítě neevičí pro zdraví, pro svůj tělesný vývin — ale evičí proto, že se mu to líbí a kde rodiče nečiní dětem návštěvu těloevičny tak povinnou jako návštěvu školy, jest na evičiteli, aby rozmanitostmi dovedl zájem o evičení u dorostu udržeti.

Cvičení toto provéstí můžeme s výspělejším chlapeckým dorostem.

Chlapci odpočítání jsou na 1. a 2. a zastaví v čelném řadu tam kde evičení provéstí chcem. Při pochodu a obratu v čelný řad ruce v bok, tak aby v čelném řadu byl poloviční rozstup. Na to druzí vykonají 3 kroky v před, na 4. dobu přírazem pravé zaujmou stoj spatný a 4mi kroky na místě vykonají celý obrat v levo. Tak octnou se evičenci v následujícím vyřízení:

1 1 1 1 1 1 1 1 1

2 2 2 2 2 2 2 2 2

Druzí stojí čelem obráčení k prvním, ale proti svým místům, tedy v rozstupu mezerném.

Náradí: činky dřevěné, 2 liberní.

Zákl. post. stoj spatný, připazít.

Cvičíme-li s hudbou, pak volíme polku neb pochod.

I.

- Paže skřít zapažmo 1! v před třít 2! skřít 3! připazít 4! dvakrát, dohromady 8 dob.
- První i druzí: čtyři kroky v před a čtyři kroky na místě celý obrat v levo.
(Opakovat a) a b) několikrát.)
- paže skřít a stoj předkročný levou 1—2! přísun pravé do stoje spatného a v před třít 3—4! paže skřít a stoj

zákročný levou 5—6! připazít a pravou v stoj spatný 7—8!

(Střídát s pochodem v před a obraty — a začínat pravou.)

- výpad levou v před a paže skřít 1—2! předklon a v před (dolů) třít, činky na zemi 3—4! vzpřím a paže skřít 5—6! zákl. post. 7—8!

Střídát s pochodem a obraty a výpad pravou.

Pozn. Čtyřmi kroky v před vykonají první i druzí prustup a čtyřmi kroky na místě obrátí se opět ku středu. Tento prustup střídáme s evičením, každé 8 dob.

II.

- paže skřít přípažmo (předloktí v poloze kolmé, činky na zevní straně ramen) 1! vzhůru třít 2! skřít 3! připazít 4! Dvakrát.
- paže skřít přípažmo a stoj zákročný levou 1—2! vzhůru třít a pravou přísunem v stoj spatný 3—4! paže skřít a levou stoj předkročný 5—6! pravou v stoj spatný a připazít 7—8! (evičit l. i pr.)
- paže skřít přípažmo a výpad levou v zad 1—2! záklon a vzhůru třít 3—4! vzpřím a skřít 5—6! zákl. post. 7—8! (Cvičit v l. i pr.)
(Všechna tato evičení střídáme s pochody a obraty, každé 8 dob.)

III.

- Paže skřít úpažmo (činky na ramenou) 1! stranou mrštit (v ruce v pol. dlanní) 2! ohnout 3! připazít 4! Dvakrát.
- paže skřít úpažmo a stoj úkročný v levou 1—2! stranou mrštit a pravou v stoj spatný 3—4! ohnout a stoj úkročný pravou 5—6! levou v stoj spatný a připazít 7—8! (Cvičit v l. i pravo.)
- výpad v levo stranou paže úpažmo skřít 1—2! úklon v levo stranou mrštit (levá činka na zemi) 3—4! vzpřím a paže ohnout 5—6! zákl. post. 7—8!
(Cvičit v pr. i l.)

Střídáme též s pochodem a obraty. Kdyby nebyl pro mrštění stranou rozstup postačitelny, jak by se mohlo státi při větším počtu evičenců, mohou evičenci vždy na 1. dobu vykonati o patou $\frac{1}{4}$ (dle anglického $\frac{1}{8}$) obratu v l. a pak v pr. a na poslední (8.) dobu obrátit opět čelem v před.

Průpravné cviky kroků.

Každý evik, byť sebe jednodušší, má řadu cviků průpravných. Tak jako na nářadí naše soustava sokolská učí nás osvojiti si dříve prvky, čímž usnadněno jest nám provésti hladčeji a jistěji sestavu, tak i zdar prostných i evičení náradím atd. podmiňuje tuto metodu, chceme-li docíliti účinků žádaných — a to platí měrou stejnou i o evičení kroků. Jsou sice evičenky neb evičenci, kteří jsou s to provésti vzorně jakýkoliv krok, ale mnohým a mezi chlapci takových bývá většina — působí provedení eviku přec jen obtíže, poněvač zde zápasiti musí s dvěma věcmi: osvojením si neznámého eviku a rytmem. Naznačíme zde proto bratřím evičitelům cestu, jakou při oblíbených těchto evičeních se začátečníky se brátí, tak aby nejen zajistili si rychlejší a jistější pokrok, ale uspořili sobě zbytečné námahy.

- Krok polkový.** a) Počítat rychle: ráz! dvě! tři! nebo: „jed“ — „na!“ dvě! Podup levou (1!) pravou (2!) levou (3!) pravou pozvednout a jednu dobu vydržet, na to opakujeme, ale začít pravou.
- b) opakovat, ale na 1. dobu vykročíme levou (druhé 2 podupy na místě) — totéž pravou.
- c) Spojit a) a b) a sice levou a pravou na místě, levou a pravou s místa (v před)
- d) opakovat a), ale na 1. dobu ukročit levou, pak pravou.
- e) S místa: stranou v l. i pravo, v před l. i pr.
- f) Stranou v l. i pr., na místě l. i pr., v před v l. i pr., a opět na místě.
- g) střídát s kroky obyčejnými: 4 obyčejné kroky v před, a evič. a) na místě.
- h) 8 obyčejných kroků v před (8 dob) a evič. e) 8 dob.
- i) opakovat a) (na místě) s mírným výskokem a sice: podup levou předejde mírný výskok, ale provésti musíme tak rychle, aby výskok i podup proveden byl v jedné době. Totéž pravou.
- j) když si byly malé evičenky tyto průpravné cviky náležitě osvojily, tu teprve přikročíme k provedení polkového kroku, kdy i na správné polohy nohou přísně dohlížeti musíme, a tu jak známo, evičíme krok polkový v před, na zad, stranou v levo i pravo, s $\frac{1}{2}$ obraty, polkové kroky skřížné (stranou) atd.

Krok škotský (shotish) evičíme nejdříve na místě.

- a) 4 poskoky o levé, a 4 o pravé noze.
- b) 2 poskoky o l. a dva o pr. noze.
- c) 4 takty evičení a) a 4 takty evičení b).
- d) 3 kroky poklusem na místě (1! 2! 3!) a zakončit mírným výskokem o levé (4!) začít pravou a na 4. notu zakončit výskokem pravou.
- e) dva takty evičení d) a dva takty evičení b).
- f) evičení d), ale 3 kroky poklusem v před a na 4. notu zakončit poskokem; v l. i pr.

- g) evičení f) dva takty a evičení b) dva takty.
- h) evičení d) dva takty, evičení b) jeden takt, a ve čtvrtém taktu čtyři drobné poskoky o levé noze, načež opakujeme, ale počínáme v pravo.
- i) úskok v levo (doskok na levou nohu (1!) příraz pravé k levé, a odraz levé do unožení (2!) doskok na levou a skrčit přípatmo pravou (3!) mírný výskok o levé (pr. výdrž) 4! opakovat v pravo.
- j) evičení d) (dva takty), evičení i) dva takty, evičení b) tři takty a v posledním (osmém) taktu zakončit čtyřmi poskoky o l. noze, načež opakujeme, ale počínáme v pravo.

Průpravné cviky tyto evičiti můžeme: v rozstupu, v zástupu — ve dvojicích, i v čelném řadu — a střídát s volnými kroky obyčejnými (jeden krok 2 noty čili dva kroky v jednom taktu).

Mazurka. Kdo bez průpravných evičení pokusil se o nácvik kroku mazurkového, ví, jaké nesnáze mnohým krok ten působí — kdežto průpravou osvojí si jej evičenci hravě.

- a) Na místě: jeden podup levou, dva podupy pravou (1! 2! 3!) opakovat několikrát — načež evičíme opáčně: jeden pravou, dva levou.
- b) Stoj úkročně levou (1!) pravou podupem v stoj spatný (2!) a na 3. opět podup pravou. Opakovat několikrát, při čemž levou stále ukročujeme, načež evičíme v pravo.
- c) jako b), ale levou (pr.) vykročit v před, též na zad.
- d) opakovat a), ale na 2. dobu, kdy pravá vykoná podup, skrčit levou zanožmo do vnitř. Tíha těla spočívá tedy úplně na pr. noze a na 3. dobu zakončíme o pr. mírným výskokem. Opakovat v pravo.
- e) opakovat d), ale levá na místě úkroku před- neb zákrok. Totéž v pravo.
- f) opakovat d), ale na 2. dobu unožit na místě skrč. zanožmo.
- g) opakovat e), ale před- neb zanožit. (Pozn. Tím blížíme se pozvolna k mazurkovému kroku, že na 2. dobu pravá odrazí levou (neb levá pravou) do unožení, přednožení neb zanožení.)
- h) opakovat f) třikrát v levo, ve 4. taktu tři podupy a hned začít v pravo.
- i) opakovat h) v l. (v před) 3krát, zakončit třemi podupy, a hned na to v před v pravo. Pak 3krát v levo v zad, 3 podupy a třikrát v pravo v zad. (Na místě podupů evičíme též: tři kroky poklusem, v před, na zad, stranou, poskoky s obraty atd.)

Když evičenky (evičenci) tyto základní cviky správně provádějí, tu teprve přikročíme k evičení dalšímu, t. j. výšvih volné nohy (do unožení, před- nebo zanožení) na 2. dobu a ohnutím v koleně na 3. dobu. Když tento pohyb jest řádně nacvičen, tu teprve přikročíme k provádění mazurkového kroku — který snad podrobně popisovati netřeba — když si byly evičenky (evičenci) osvojili evičiti ve správném rytmu, nebude jim správné provádění kroků činiti obtíží, jelikož pak celou pozornost mohou věnovati polohám nohou.

Vhodná cvičení na nářadí pro ženy.

Nízká hrazda (po prsa).

I.

1. Vis ležmo vpředu a shyb — vis (opakovat několikrát). Cvičíme dle počítání — neb jako výdrž — neb střídáme následovně: Shyb 1! vis 2! shyb 1—2! vis 3—4! atd. Shyb proved' me tak, aby hrud' co nejvíce byla zvednuta, a lokte odchýleny stranou.

2. Shyb a vis dvakrát, 1! 2! 3! 4! — Přednožit a přinožit levou 1! 2! pravou 3! 4! (I tato cvičení opakuje několikrát za sebou.)

3. Shyb a souruč přehmat z nadhmatu do podhmatu a přejít ve vis 1! 2! přednožit levou 3! přinožit 4! Opakovat do podhmatu a přejít ve vis 1! 2! přednožit levou 3! přinožit 4! Opakovat shyb a souruč z podhm. do nadhm. a přenož. a přin. pravou 1! 2! 3! 4!

4. Shyb a vis dvakrát 1! 2! 3! 4! levou nohu skrčit a třít 1! 2! pravou 3! 4! (Nohu skrčit co nejvíce.)

5. Ve visu ležmo vpředu levou nohu skrčit! levá výdrž skrčmo a pravou skrčit 2! (Skrčením pr. nohy přejdem v zákmi, při němž nohy zůstávají skrčeny, tak, aby chodidla o zem nezavadila, u předkmihi nohama třít a přejít tak zase do visu ležmo). S cvičenkami vyspělejšími provedeme cvičení to skrčením sounož a komihati můžeme několikrát, nežli zaujmeme opět vis ležmo.

6. Základem přejít ve vis ležmo za rukama. Při tomto cvičení cvičenky setrvávají ve shybu, neboť nápon paží podmiňuje přílišné prohnutí páteře. Lokte buď teč co nejvíce stranou odchýleny, hrud' vypjata. Předkrokem návrat do stoje.

7. Z visu ležmo za rukama předkmihem do visu ležmo před rukama 1! (Cvičenky během kmihi setrvávají ve shybu a napnou paže teprv na konci předkmihi. Z visu ležmo před rukama ve shybu zákmihem do visu ležmo za rukama 2!

8. Opakovat cvič. 8. několikrát, ale hleď me, aby cvičenky byly jisty, že setrvávají ve shybu jmenovitě když přecházejí z visu ležmo vpředu do visu ležmo vzadu.

II.

Cviky ve visu a v podp. ležmo s obraty.

1. Předkrokem do visu, ležmo 1! — půlobrat v l. do visu ležmo stranou 2! (o pr. paži). Levou ruku při tom kládeme na rameno, v bok, za hlavu, neb upažíme, při čemž ruka o zem se opírá. Zpět do visu ležmo 3! zákrokem v stoj 4!

2. Předkrokem do visu ležmo 1! Půlobr. v l. do visu ležmo stranou o pr. paži 2! unožit v pravo 3! přinožit 4! zpět do visu ležmo 5! zákrokem v stoj 6! vis dřepmo 7! vztýk 8! (Opakovat několikrát.) Totéž opáčně.

3. Předkrokem do visu ležmo vpředu 1! půlobrat v l. do visu ležmo stranou o pr. paži 2! unožit a přinožit pr. dvakrát 3! 4! 5! 6! Půlobrat v pr. do visu ležmo v pr. 7, zákrokem v stoj 8! Totéž opáčně.

4. Předkrokem do visu ležmo 1! půlobrat v l. do visu ležmo stranou (o pr. paži) 2! přednožit a přinožit pravou dvakrát 3! 4! 5! 6! obrat do visu ležmo 7! zákrokem v stoj 8! (Opáčně.)

5. Opakovat, ale na místě přednožení zanožit.

6. Před- i zanožit.

7. Předkrokem do podp. ležmo 1! levou rukou uchopit pr. zápěstí 2! otočit trup na pravo a přednožit v levo 3! trup otočit zpět a přinožit 4! Opakovat několikrát. Není-li cvičenka dosti silnou, aby cvik ten provedla ve visu o jedné ruce, může provést jej ve visu rukama poblíž aneb ve visu hmatem skřižným (levá přes pr., otočit trup na pr., pr. přes levou a otočit na l.) Neb při otáčení trupu na pr. můžeme přehmátnouti levou rukou do podhmatu na zevní stranu pr. ruky.

8. Cvič. 7. opáčně.

(Při visu stranou budiž trup toporný, t. j. nesmíme dovoliti prohýbání v pasu, leda by bylo zvlášť udáno.)

Cviky tuto uvedené můžeme střídati k vůli rozmanitosti též s výskoky do podp. vpředu s různými hmaty, ale to jen s cvičenkami vyspělejšími, které výskokem do podp. bez námahy přejíti mohou. Cvičení ta a jim příbuzná, není-li hrazdy, možno prováděti též na bradlech se strany (pobok) a tu mohou cvičiti na každé straně dvě cvičenky.

(Dokončení.)

Jen znáti cestu.

Píše mi br. cvičitel: "Br. Č.! pokusil jsem se v cvičební hodině na cvičiti cvičení tyčemi, spojená s cviky pořadovými, jak byla před časem v technické příloze uveřejněna ale shledal jsem cvičení ta příliš obtížná pro cvičební hodinu — přes to, že cvičení tyčemi jest dosti snadné..."

Milý bratře cvičiteli: měl-li jsi s cvičením tím potíže, pak řeknu přímo, že jsi volil špatnou metodu. Pořadová patrně byla cvičencům i při své jednoduchosti něčím neznámým — a cvičení tyčemi též. Ty jsi počal cvičiti dvěma neznámým věcem najednou a výsledek toho pochybení byl, že zmařil jsi čas a cvičenci neměli z cvičení užítka žádného.

Jsi-li přístupem pokynu, jak si při takovém cvičení počínati, zde jest:

Cvičíš jistě v každé hodině pořadovým; nuže, což kdyby jsi byl ¼ hodinu pořadovým věnovanou obětoval nácviku těch pořadových, s kterými jsou ona cvičení tyčemi spojena? Mohl by jsi je i zjednodušiti, nejdou-li cvičencům pořadová příliš k duhu — ale zachovej stejný počet dob.

Po pořadových patrně přikročíš k prostným; na cvičení tyčemi v rozstupu (tedy ne ve spojení s pořadovými) — a tím cvičence seznámíš s oběma cvičeními.

V druhé cvičební hodině pak spoj pořadová s cvičením tyčemi a budeš-li cvičencům při tom ještě v pravý čas nápo-mocen povel, budeš překvapen, jak snadno cvičení ta provedena budou.

Můžeme v tělocvičnách našich mnoho pěkných cvičení provésti a to způsobem takovým, že vzbudíme zájem i o cviky jinak neoblíbené — ale musíme věděti jak, nesmíme pokoušeti se o to, provésti v jedné hodině příliš mnoho.

Zprávy technické.

— Lež je nedůstojná každého člověka — tím více muže — a tím více Sokola. A humbug není ničím jiným nežli lží — odsouzení hodnou, at' již lži tou chceme docíliti čehokoliv. Přišel ke mně zpravodaj anglického tisku se žádostí, abych mu dal nějaká data o Sokolstvu a pravil: "Bylo mi řečeno, že jen zde v Chicagu čítají sokolské spolky na 45,000 členů." Řekl jsem mu bez ostychu, že to není pravda, poně-vác takové lhaní se mi vždy hnusilo. Co by si o nás pomyslll cizinec, kdybychom ho utvrzovali v takové lži a on pak na cvičišti spatřil cvičících nepatrný hlouček u porovnání s těmi 45 tisíci? Nedělejme se lepšími nežli jsme nízkým humbukem — a když už nějakou tu lež o sobě do světa pustíme, mějme aspoň tolik šetrnosti, abychom pak nezvali cizince, aby se přišli přesvědčiti, jak jsme o sobě lhali! Lépe jest doznati poctivě o sobě nepříjemnou pravdu, nežli šířiti o sobě mezi cizinci krásné lži!

— Jak na tomto místě bylo oznámeno, usnesl Technický Výbor vydati br. Paskovským sestavené tabulky postupného cvičení na nářadí a vyplatiti autoru cvičení těch žádanou náhradu. Proti tomu podal protest bratří ze St. Louis a jako příčinu k protestu udávají, 1) že jako placený náčelník měl tabulky ty vypracovati zdarma a 2) když má práce

odborná býti honorována, že měl na ni Výbor vypsat konkurs. — Doufám, že nezazlí mi bratři St.-louisští, že se o věci té zde zmiňuji — činím tak proto, aby v našem sdružení bylo ve věci té jasno, aby ti, kdož jsou obdařeni dostatečně vědomostmi odbornými, že mohou se s odbornou prací odvážit na veřejnost, věděli v budoucnosti jak se zachovati. Věř opravdu někdo, že slušné náčelníka jest takové, bychom právem očekávali mohli, aby všechn svůj prázdný čas nám obětoval? Vypisovati nějaký konkurs na odborné práce není třeba. Každý, kdo cítí se býti schopným odborné dílo sepsati, má právo Tech. Výboru je nabídnouti a bude-li dílo dobré, prospěšné, Výbor je ochotně vydá, poněvadž stanový vydávání odborných spisů Tech. Výboru ukládají. Jak jinak máme odborné vědomosti šířiti? Ty nejnákladnější kursy nespomohou, nebudem-li vydávati pomůcky, neb i vyškolený, zkušený evičitel rád sáhne po odborné práci. Pohled'me jen na bohatou odbornou literaturu německou a anglickou — a tím více je takových prací třeba mezi námi, kde se jeví všude evičitelských sil nedostatek a kdy nějaké pomůcky z vlasti za panujících poměrů nelze očekávati po delší dobu. A i kdyby této okolnosti nebylo, my nemáme spoléhati se na jiné, máme podati důkaz, že po 50 letech jsme již dosti silnými, dosti vyspělými, abychom na poli tělesné výchovy počali pracovati samostatně — bychom též tvořili a nečekali, co pro nás vytvoří jinde! Namítne snad někdo, že by takové práce měly býti nabízeny zdarma — a tu dovoltež mi otázku: proč jen český tělocvičný odborník má obětovati své vědomosti, svůj čas, který by mohl jinak k zlepšení své existence použití — když každý jiný odborník v našich řadách za svoji práci má právo žádati to, co si zaslouží? Uvedu zde jednu epizodu ze svého působení jako spoluredaktor orgánu. Byla kdysi v Chicagu velká sokolská manifestace. Vydařila se pěkně — jak po stánce mravní tak i finanční. Mezi účty byl též účet tajemníka pořádatelského výboru, znějící na \$100. Jako tehdejší člen redakce Sokola projevil jsem zcela slušně náhled, že jest ta odměna za vykonanou práci poněkud vysokou — a v budoucím čísle objevila se proti mne odmítavá resoluce, prosycená dosti příkrými výrazy. A nebylo nikoho, jenž by byl jen jediným slovem projevil, že ta resoluce jest nezaslouženou! Má snad větší cenu pro nás obyčejná práce dopisovatele nežli odborné dílo, na kterém autor třeba leta pracuje? Budiž v této věci mezi námi jasno: máme-li řídit se pravidlem, že každý má právo na jakousi náhradu za svoji práci a jen evičitel že jest z toho výjmut, budou ti, co odborně pracovati chtějí, věděti dle čeho se řídit. Nepřestanou pracovati — ale nebudou věnovati studia, čas a námahu větším dílům, když budou věděti, že by žádost za náhradu za práci takovou vyvolala vždy nějakou nevoli.

— Výbor Technický usnesl, aby odborné příspěvky byly honorovány a tu dovoluji si bratry příspěvatele upozorniti na následující: zasleš-li nějaký příspěvek, udej hned, očekáváš-li honorář neb ne, poněvadž na honorovanou práci bře se přísnější měřítko, nežli za příspěvek z ochoty zasláný. Udej též, jakou odměnu očekáváš, neboť Výbor technický, ani pořadatel nemůže odměnu určovati.

— Z kruhů evičitelských: Plz. Sokol v Chicagu zvolil opět za evičitele br. F. Pavla a za evičitelku sestru M. Čejkovou. — Pořadatel technické části letos dokončil 25tý rok svého působení jako učitel tělocviku ve školách chicagských. Jako sokolský evičitel zahájil činnost svoji v Clevelandu r. 1877 a záhy na to v městě New Yorku, a r. 1882 v Chicagu. Jako učitel tělocviku ve školách jmenován byl r. 1891. Br. Pecivál nemá také již k čtvrtstoleté činnosti jako učitel na školách daleko. A tu mi napadá: Jak ten čas letí — jak je ten náš život krátký — a přece s jakou rozkoší dovedem si ten krátký život navzájem ztrpčovat!

— Br. Paskovského tabulky postupného vyučování na nářadí jsou již hotovy a byly také již jednotám rozeslány.

Bratři evičitelé, kteří by si chtěli je objednat, at' obrátí se na jednatele V. V. br. Tom. Vonáška. Zmíním se o nich podrobněji, v některém z budoucích čísel. — Cvičení kůželi jsou v tisku a vyjdou někdy v měsíci červenci. Jelikož vydán bude jen obmezený počet, měli by si bratři evičitelé již nyní spisek u jednatele zajistit, aby to nedopadlo jako s knihou "Tělocvik". Z počátku česko-americké jednoty s objednávkami váhaly a když kniha byla rozprodána v Čechách a na Rusi, tu teprv počali se o ní hlásiti (a posud se hlásí) evičitelé američtí.

Hovorna evičitelů.

Los Angeles, 29. března 1916.

Milý bratře Či!

Slova v jednom z posledních čísel S. A. pokládám též za výtku mě samotnému. Čtěl jsem podati návrh na kroje na vybidnutí Ústř. tech. výboru, ale v pravdě řečeno ani jsem si neodvažoval, máje naději, že v Chicagu samotném najde se dosti sil, které by vše samy rozluštily. Později ale dovídám se, že pouze jediný návrh došel a aniž by mne uspokojil, chei poslat návrh jiný.

K důvodu sestry České, aby kroje i mimo cvičení mohl se nosit, chei podotknout, že my chceme, aby kroj nebyl ušit pouze pro veřejné cvičení, ale aby byl potřebován stále (myslím v tělocvičnách); tím způsobem zajistí se důkladně upotřebí.

Uživati kroj mimo cvičení pak není třeba a také radost by nám nedělalo našel-li by se nějaký "kvítek-bodlák", který pak v kroji provedl by něco — k čemu veřejnost nepokazovala by jako k individualitě, ale řeklo by se prostě — to byl Sokol!

Volit lepší kroj pro hochy než jakého se používá v Čechách nechci se odvažovat — "červená košile sluší roztomile mladému — — —" a proto na přiloženém náčrtu ponechávám jej nezměněný. Jinak soudím o kroji Sokolek. Hledím-li k praktickému užítí volím blusu tak zv. "middy", jednoduchého střihu, který hodil by se pro štíhlé neb silné stejně dobře a vynechávám límee, který k mnohému cvičení se naprosto nehodí, právě jako kalhoty (bloomers), jež sice pro nářadí jsou pohodlné, ale při prostných cvičeních, jichž zvláště při veřejném vystoupení, je děvčaty užito, činí neladný pohled; proto volím kalhoty pouze pro malá děvčátka a pro dospělé skládané sukně, přes kalhoty. Látky pro obě navrhuji režné. Neušpiní se tak hned a v celku velmi ladně působí, zejména použije-li se na bluse dolní okraj červený — který při veřejném vystoupení mohl by být nahrazen slovanskou trikolorou. Okraje rukávů zakončil bych, bílým a červeným páskem — naší národní barvou, což by při pohybech paží jistě znamenitě působilo. U ramen mohlo by se použít vyšívané pásky s nějakým národním ornamentem, který bych (při použití těchto) s radostí v barvách vypracoval. Aby jednoduchost žád byla přerušena užil bych přes šev křížkového vyšíání červenou nití. XXX Punčochy a střevíce jistě nejvhodnější jsou černé. — Barvy v krojích použité jistě že připomínají na slovanský ráz a přece nejsou nikterak křiklavé. Neměl by míti místo kroj, který by aspoň tolik připomínal naši slovanskou svéráznost co se barev týče? Prozatím tolik — v naději, že pomocí návrhů jiných utvoříme kroj, který by uspokojil všechny.

Se sokolským pozdravem,

Adolf Lešovský.

502 N. Marguerita ave., Alhambra, Cal.

Pozn. Výbor došlo již návrhů několik, ale jelikož jest to vše důležitá, jejíž rozhodnutí by mělo býti konečné a všestranně uspokojivé, proto výbor s rozhodnutím ještě otáčí, až bude záležitost kroje důkladně projednána. Sestry měly by ve věci té svůj náhled častěji projevit.

vější a silnější mělo základ, tím spíše ob stojí, v tom ohledu v boji a za těch stálých přeměn buněčných, jež v těle našem se dějou, jakoby v nějakém kotlíku lučebním a stroji, jenž honosí se zvláštní energií se sídlem v tom mozku našem. A tu na sval pohlížeti již můžeme jako na nějaký mechanismus, jímž síla se projevuje, však tato síla trochu dále vychází. Čili můžeme říci, že sval jest jako elektrický motor, který může projevit ohromnou sílu v pohybu, však vlastní energie, takto projevená bude pocházeti od elektrické síly, jejíž zřídlo může se nalezati jinde. Ve svalu vlastní vedení přichází z mozku a nervové soustavy, kdežto lučební base síly svalu samotného získává se z krve a tu již poznáváme, proč spolehati dlužno na srdce a dostatečnou zásobu téže, na plíce a jich množství kyslíku, který pak rozvádí se proudem krevním a v oběhu téže po celém těle až k nejmenším buňkám jeho a konečně na jiná ústrojí pro výživné látky a vyměšování všeho, co nepotřebné jesti...

A chcete znáti patrné účinky, jakž jeví se těloevik na vývoj náš?

Stačí vzpomenouti jen hmotné práce! I tu se tělo tuží; zde jest však podle povahy práce vždy pohyb jednostranný a proto dle druhu té které práce má také zejména dělník svaly jednostranně vyvinuté. V těloeviku sokolském však pěstujeme všechny svaly celého těla téměř a proto také tělo naše souměrně se rozvíjí, zejména i tehdy, kdy dbáme rozdělení práce tak, aby nejen dle stáří, ale i pohlaví se v hodině cvičební dělila a jedinců uschopnění vůbec. Že svaly těloevikem silí, nepotřebujeme ani dokazovati, vždyť právě úkolem svalů jest pohyb a každý jest zajiště přesvědčen, že kdo svalů svých netuží, ku příkladu za nemoci některého údů, kde jinak ostatní tělo valně netrpí, při zlomení nohy, při povstání cítí celé tělo umdlené, kdo tedy nepracuje, nemůže silným býti. Může stloustnouti, ale pouhé tuky u nás neplatí. Silných a utužených svalů potřebujeme ku práci, nemluvě ani o tom, že těloevikem i obratností značně v celku nabýváme duchapřítomnosti, pohotovosti a rozhodnosti, jež za časté a v dobách kritických napomáhají a jestli i v plavání jsme se vycvičili (prostných to, abychom tak děli ve vodě prováděných) na kolik někdy sobě i jiným záchranou pomoci můžeme.

Svaly jsou upevněny svými konci čili šlachami ku kostem a napínáním svalů dráždíme nejen středy nervové, cvičíme je v rychlém chápání a konání rozkazů, jakž vedoucí je dal, aneb ukázal, ale čivy svalové, s těmi pak svaly i kosti. Následkem toho dráždění jest zrychlený oběh krve a krev ve svém koloběhu jest právě onou čínorodou látkou, která v jednotlivých orgánech opotřebované látky novými nahrazuje až do těch nejjemnějších vláken těchto a buněk a takovým způsobem pak celé tělo při síle zvýšené, se udržuje, čím zvýšenější jest napjetí a čím soustavněji se provádí ve shodě s požadavky toho kterého ústrojí a pravidel zdravotních, tím lepších docílujeme výsledků, neboť i krvinky krevní u vlastním oběhu se pročišťují a mění na každého jedince, cvičence posilu, jestliže rozumně těloeviku byl se věnoval. Mnohé pohyby podporují rozedmu prsního koše čili hrudníku a tím podporují ovšem rozvoj ústrojí dýchacího. Při mnohých výkonech třeba zvláštní pozornosti a tu opět napínáme čivy a jejich ústředí, mozek nutíme k činnosti, čili k uvažování a přemýšlení, rozumování volnějším a tak těloevikem podporujeme vývoj celého našeho organismu, našeho těla, které se stává k různým výkonům pak působivějším. A tu hlavně máme na zřeteli ženy, budoucí matky naše, kde v zájmu jejich vlastním i příštích lepších pokolení tužiti nutno hlavně svaly břišní a rozlišovati eviky jednotlivé dle toho kdy se cvičí, v jaké době a zdali již jest za dospívání či nie.

Možno také i podotknouti, že těloevikem spolu tělo zbavuje se tuku podkožního, který za časté jest tělu jen bře-

menem. Dále můžeme i tolik říci, že rozumně pěstovaným těloevikem chráníme a otužujeme tělo své proti vlivům klimatickým a hlavně i proti veliké většině rozličných nemocí, jež mají příčinu v nedokonalém množství složení, jakož i nedostatku krve. Těloevikem činíme tělo naše jadrnějším, pevnějším a specificky těžším a přidáme-li k němu i různé hry, veslování, plavání, jízdu na bruslích, lyžích atd. máme tu obraz naší soustavy sokolské. Tou rozumíme vždy vedle rozdělení všech druhů cvičení tělesných do různých tříd, též způsob a poměr, v jakém jednotlivých druhů v provádění těloevičením užívána. Pod názvem tím představujeme si vždy celý způsob provádění eviků tělesných, jakž Tyrš nám naznačil, přispívající i ku mravní výchově, jež vede k tomu, aby síly své, jež cvičenec těloevikem pracně nabyl, spřádaným způsobem života také uchoval. U nás rozdělení všech prvků a druhů cvičebních důmyslně se děje a v tom ohledu žádná jiná soustava těloevičená naší hned tak se nevyrovná a v názvosloví svém jest čistě naše, jako v duchu svém.....

“Pravda! A mužná odhodlanost říci pravdu! To bylo heslo, které se mělo uplatnit v jubilejním roce 1915. Než kterýsi český spisovatel napsal: “Dějiny české nás učí, že se z nich národ český ničemu nenaučil?” Musí tak býti v budoucnu? Nelze se vychovat?”

“Sokolský Věstník Župy Mor. Slezské.”

“Práce jest záštita, práce jest spása naše. Bud'mež činní, budoucnost náleží činnému a smělému; stojatá voda v hnilobu přechází, kdo nejde ku předu, zůstane zpět ve světě, jenž usilovně v před se ubírá.”

Dr. Miroslav Tyrš.

“Nic nemůže zničití vítězství národa, jenž ze všech sil bojuje za pravou věc. Bojuj tedy, neoblomně, věrně srdce, krácej v před, nehledíc na přízeň a nepřízeň a bud' jisto, že pravá věc za níž bojuješ i zvítězí. Zahyne toliko vše nespravedlivé, avšak nic pravého co jeví se účastným věčných zákonů přírody a s nimi uskutečňuje cíl života i světa, nemůže býti přemoženo.”

Carlyle.

NAŠE SBÍRKA VE PROSPĚCH ČESKÉHO NÁRODNÍHO SDRUŽENÍ.

Minule potvrzeno	\$36.00
Sokolky Clarkson, Neb.	5.00
Maruša, St. Paul, Minn.	2.00
Jan Šesták, Los Angeles, Cal.	5.00

Do tohoto čísla úhrnem.....\$48.00

Očekávali jsme sice trochu více, ale za to potěšily nás dopisy provázející dnešní příspěvky. V prvním oznámily Sokolky v Clarkson, že z chudé pokladny své posílají poslední pětku, rády posílají a Maruše ze St. Paul, jež nechce být jmenována, píše takto: “Ačkoliv nepatřím k N. J. S. (nemůžeme se k tomu totiž zde v St. Paul dopracovati) chei následovati příkladu br. Sedláka a výzvy br. Čermáka i pořadatele a zasílám první příspěvek \$2.00 Jest to sice zcela nepatrná podpora, ale jelikož moje poměry mi zabraňují obětovati více, doufám, že i to prospěje. Ráda bych obětovала vše — vše co jen mám, ve prospěch mé milované vlasti, ve které jsem rozena a po sokolsku vychována. Zde v St. Paul máme odbočku Č. N. S., do které též přispívám, seč síly mé. Na shledanou na sletu v červnu. Na zdar! Maruše...”

Následujte bratři a sestry zářného toho příkladu!

❖ ❖ ❖ **DO P I S Y.** ❖ ❖ ❖

Omaha, Neb., 4. května.

Jsem rád, že jako dopisovatel do "Sokola Amerického" za Těl. Jed. Sok. Tyrš v Omaze mohu uveřejnití prostřednictvím našeho orgánu povšechnou činnost našeho sboru. Jednota naše utěšeně se rozvíjí díky pracovníkům v odborech, a činnost za poslední dva měsíce stále vzrůstá. Bratr Kocourek, Šnajberk a ostatní cvičitelé neúnavně pracují k závodům v Howells, Neb., a je potěšením dívat se jak se br. Kocourkovi vše daří. K závodům v Howells, jak mi sdělil br. náčelník Macek, budou postaveny dvě čety a sice druhá a třetí a možná, že i dorost se na nich bude podílet. Činnost tato zřejmá v odboru cvičitelském bude zajisté ještě povzbuzena příchodem br. Sedláka, který v sobotu, 29. dubna, přijel do South Omahy a práci svoji již započal. Naši Sokolci se naň již těší až bude u nás v Omaze. V South Omaze br. Sedlák bude pořádati přednášku v neděli, dne 7. května. Zájem o celou jeho činnost mezi námi jest pozoruhodný a naše obě sokolské jednoty tím velmi ještě získají. Dramatický odbor Těl. Jed. Sok. Tyrš předešlou nedělí zakončil divadelní sezonu sehráním kusu "Za cizí hříchy" ve prospěch Č. N. S. Žel, že návštěva byla slabá, takže Č. N. S. asi malý z toho bude mít příjem. Celkem vzato, zdá se, že český lid o akci k osvobození vlasti jeví až příliš malý zájem, a jest potřebí, aby nějakým způsobem tento nedostatek důvěry v tuto akci byl odstraněn. Doufáme, že se to z části zdaří našemu br. Sedlákovu, bude-li o tom snad u nás řečnit. U jednoty naší jest mnoho obětavých bratří, žel, že právě jsou to ti, abych tak řekl finančně nejslabší, kdežto ti silnější jsou více méně chladní. Možná, že se nechají vidět se svojí hřívnou až později. Ale tím se nedáme odstrašit a budeme k osvobození našich Čech pracovat bez ohledu na liknavé a s pravým sokolským záplem. Na zdar!

K. Lacina.

Oak Park, Ill., 14. května.

Dne 14. května byl svátek Sokola Oak Park nejen Sokolů, ano i žactva naší tělocvičné školy; bylo pořádáno na ten den veřejné, aby opětně podán byl širší veřejnosti důkaz o činnosti naší ve výchově tělesné a mládeže nám svěřené.

Že veřejnost se o tuto naši činnost zajímá bylo zřejmé z velké návštěvy obecnosti, ačkoliv ve 3 hod. odpoledne se přihnala nad naší osadu velká bouře provázená krupobitím. Ačkoliv výbor měl upraveno vše v zahradě, musel se činit; aby zase to upravil v tělocvičně, ale bylo vidět, že mnozí naši Sokolci měli na paměti, že Sokol se nemá zaleknout ničeho i nezáleží se.

Veřejné cvičení započalo ve 4 hod. odpoledne společným nástupem a řečí našeho bratra starosty Václava Poppa. Týž případným proslovem vyličil proč se staráme o tělesnou výchovu mládeže a jaký blahodárný účinek soustavný tělocvik má. Zmínil se o významu Sokolstva pro český národ a poukázal, že dnes když tak velké procento našeho Sokolstva českého krvácí za vše cizí, nám nepřátelskou, tím usilovněji pečovat musíme o dorost náš sokolský v němž Sokolstvu vyrůstá nová síla a naděje. Naše Sokolna nám již nevyhovuje všem požadavkům i rozhodl se Sokol, že přistaví, aby naše česká veřejnost i náš dorost měl lepší pohodlí a prosil přítomné, aby zůstali na dále příznivci našeho Sokola. Bylo vidět, že i na těch maličkých tvářičkách byla radost, že budou mít větší tělocvičnu. Potom započalo se vlastním pořadem veřejného. Žáci a žákyně od 6. let do 10 let v oddělení dle stejného stáří provedly různé ukázky prostocviků a

tanečů, za což při každém oddělení byli odměněni hřímavým potleskem. Ta drobotina si krásně vyšlapovala, a ty ručičky jen hrály, byl jsem sám překvapen nad tak krásným provedením. Třetí číslo provedli žáci od deseti let do čtrnácti, činkami; i to bylo pěkně provedeno a pak jak je to hezké, když hoši si vykračovali jako praví Sokolci. Za to byli též odměňováni potleskem. Čtvrté číslo provedly žákyně do čtrnácti let s tamburinami; i to bylo velmi dobře provedeno, za což vždy byly odměněny potleskem i páté číslo společné hry byly provedeny tak pěkně a bez všelijakého upozornění a mnohý z nás se divil té naší omladině sokolské.

Šesté číslo provedli žáci na nářadí, ačkoliv nemohlo se vše nářadí střídát, přece hoši drželi se statečně a mohu říci, že za ten rok naše škola pokročila velice. Sedmé číslo provedly Sokolky tělocvičný tanec od br. Čermáka, i ten byl pěkně proveden ačkoliv byl dosti obtížný, i s obručkami Sokolky se držely znamenitě. Ale milé Sokolky, vím dobře, že vás by mohlo evičit ještě jednou tolik a proto vám kladu na srdce jen s chutí do práce! Osmé číslo provedli bratři, prostná se železnými tyčemi i ti se dobře drželi a bylo vidět jak jest to hezké, když Sokol dělá výkony, a tělo při tom nenechává ledabyle i proto bratři musím vás za to jen pochválit, neboť minulého roku byl pravý opak. Tehdy jsem posoudil, ale za to letos jste si vynahradili, proto bratři činite se, ať při našem sletu župním se tak držíte; i na nářadí dobře bylo cvičeno.

Cvičení pořadová Sokolky i Sokolové evičili pěkně a vzpomněl jsem si na br. Sedláka, jak on říká: "Jen do toho, žádné bání!"

Po cvičení br. cvičitel sestavil sokolskou rodinu a tu promluvil náš milý br. Tomáš Vonášek slovy nehledanými.

Vím dobře, že řeč jeho nepadla na skálu, ale na úrodnou půdu a jsem si jist, že ode dneška za rok, že bude náš cvičitel Jos. Novotný zase tak připraven. Též se účastnili našeho cvičení br. Pecivál a br. Čížkovský, starý zákopník sokolský a činovník jednoty sokolské v Chicagu. Pořádající výbor se činil znamenitě a proto též mu vyslovuji můj dík.

V letošním období náš ochotnický kroužek sehrál několik pěkných představení, ačkoliv jeviště naše jest malé, a však naši ochotníci vždy se znamenitě drželi, na ukončení vybrali si pěknou frašku "Barušku", která též se dobře sehrála, ač jeden český časopis donesl kritiku, že někteří nějak hráli chladně. Bratři z toho si nesmíte ničeho dělat, každý pracovník obyčejně za práci jest kritizován.

Bratři, znám vaši lásku a obětavost k Sokolstvu, pracujte dále aby naše jednota ode dneška za rok byla silnější i náš ochotnický odbor. Letos měl jsem na starosti řízení divadel sám a doufám, že na druhou sezonu náš ochotnický kroužek překvapí zase něčím novým.

Zároveň naše jednota založila v Sokolovně odbočku Národního Sdružení a ta již čítá 150 členů. Slouží nám to jenom ku cti, že mezi našim členstvem jeví se velký zájem o akci pro znovu získání samostatnosti české. Káže nám to naše sokolská povinnost a lépe nemůžeme ani projevit tu lásku k národu svému, kterou hlásáme. Proto bratři, činím k vám výzvu, který ještě nejste členem naší odbočky staňte se jím a pracujte. Konejte sbírky, abychom mohli směle říci, až přijde ta chvíle, že máme také na oně věci lvi podíl třeba pracovali jsme u naší N. J. S. klidně a bez hluku veřejného.

Dne 16. července pořádá naše jednota svůj výroční výlet do Schulz parku. Jest to nejlepší a největší zahrada kolem Chicaga, ačkoliv nyní v Chicagu v neděli jest zavřeno, doufáme, že bratři nás přijdou navštívit, neboť budeme mít vše připraveno. Výbor pracuje již na oně zábavě a čistý výtěk má být věnován na rozšíření naší Sokolovny. Naše místnost již nevyhovuje, dorostu přibývá a proto bratři z Chicaga vás zveme na onen výlet, ne že nám pomůžete ale

i vám bude vzpomínka, že jste pomohli bratrům, kteří pracují nezištně pro svůj cíl, též i vás bratři Pražáci zveme, neboť víme, že vždycky jste nám byli nápomoeni.

Zveme tudíž ten celek náš vůbec neb jak se říká "Ve spojení jest síla." Vám bratři Oak Park, rovněž slovo. Mnohý bratr řekne: Jsem Sokol, ale chyba lávky. Bylo vidět při veřejném, kde vězeli bratři? Ano, bratříčkové, to se musí jinak pracovat a také se přijít podívat, když něco jednota pořádá. Víme, že mnohý bratr jest u mnoha klubů a pak chce se zachovat na všechny strany; a to nejde, když jsem Sokol, mám být i ním a nikoliv nosit na každém rameně. Starší bratři co by měli více navštěvovat schůzi a mladší ponaučovat, ještě je kolikrát zrazují z jejich práce a to nesmí být. Jaké je to bratrství sokolské! Mnoho a mnoho ještě těch vad máme a tu přál bych si z celého srdce, aby bratři, kterým leží na srdci to sokolské heslo, aby se i dle něho řídili. Dobrý Sokol hned po schůzi zapomene na porážku neb vítězství a jedná s každým bratrsky. Nezavádí hovor o věci s těmi, jimž je to nepřijemné. Ale jsou zase tací, kteří osobní pocity stále míchají se zásadami Sokolstva a takoví své odpůrce stíhají zlobnými zraky, utrhačnými řečmi a poznámkami. Připomínám na slova br. Čermáka, že proto ztrácíme v našich řadách dobré pracovníky, že jsou stále jen napadáni za jejich práci. Proto bratři, buďte tací jako jsou naše Sokolky, podívejte se na ně jak pracují. Každou chvíli pošlou Sokolu dárek na udržování školy tělocvičné a proto musím naše Sokolky pochválit, že jsou tak činné a starají se o ten náš dorost a stánek sokolský. Také se začíná v okolí naší osady zakládat nový sokolský sbor od Župy Fugner-Tyrš. Bratři, neschvaluji to, proč máme se pořád tříštit? Nejsme všichni jednoho smýšlení? Vidím jen jednu cestu a to, abychom si podaly ruce a nekoukali na to, ty jsi "modrý a já červený."

Na zdar!

Tomáš Továrek.

Ennis, Tex., 18. května.

V čísle květnovém mezi redakčními úvahami píšeš br. pořadateli o sokolském stejnokroji, že se kysí člen západní dotazoval, zda by mohli bratři tamní vystoupiti v českém stejnokroji sokolském. V té věci by mělo již být také jednou jasno mezi námi. Stále říkáme, že šat nedělá Sokola, ale dle toho nejednáme. Nevím již, kolik roků je tomu, co bylo v N. J. S. hlasováno o tom, zda by mohla Župa Fugner-Tyršova podržeti český kroj sokolský, kdyby vstoupila celá do N. J. S. A návrh ten velikou většinou prošel. Ku spojení však nedošlo a sice z nedůvěry. Náležel jsem tehdy k Sokolu Slávskému a tam bylo poukazováno na to, že má N. J. S. ve stanovách článek, že sice přijme Sokola s jiným krojem než modrým, ale do roka že si musí tato nově přijatá jednota kroj změnit. Tedy by ten původní kroj sokolský musela zavrhnouti a přijmouti modrý.

Po onom hlasování za krátko byl odbýván sjezd N. J. S., kde se stanovy mění, a tu onen článek ohledně kroje zůstal nezměněn. Tu hned vším právem Sokolové od Župy Fugner-Tyršovy na to poukazovali, říkajíce: "Vidíte jak to N. J. S. upřímně myslí s tím spojením? Chtějí nás jen přilákat do svých řad povolením k nošení nám tak drahého stejnokroje a jakmile by nás tam měli, hned by nám jeho odložení nařídili." Článek onen měl být již tehdy změněn a když se tak nestalo, mělo by se státi co nejdříve.

Rudá garibaldistská košile, šedý oblek a sokolské pero jsou se Sokolstvem takorba srostlé, takže byly tyto části obleku přijaty snad do všech slovanských jednot sokolských. I zde ve Spoj. Státech se v prvních jednotách používal tento český sokolský kroj a nescházelo mnoho, že by byl přijat i pro N. J. S. Proč bychom neměli učiniti krok k jeho vedení? Mohl by článek o stejnokroji být změněn, že se prohlásí oba za použitelné, ale tak, aby bylo ponecháno na vůli jednotlivých jednot. Již jednou byl projev nález,

aby to Nár. Jed. Sok. zavedla a sice tak, že by u každého sboru byla jedna četa v českém sokolském kroji a ta by byla četou praporem. Jsem jist, že změnou onoho článku o stejnokroji by se učinil mocný krok ku sloučení veškerého Sokolstva amerického. Pak by mohl být článek ten také snáze prováděn, kdežto nyní N. J. S. vlastně ani stejnokroje nemá.

Jos. Buřata.

Malin, Oregon, 23. května.

Také my jednou o sobě musíme nechat vědět, neb by bratři a sestry mysleli, že v našem městě Sokolky již nežijou. Pravda, že tolik cvičení a divadel zde nemáme jako jinde, proto se v našem "Sokolu Americkém" nemůžeme chlubit. Co bychom za to dali, kdybychom zde měly dobrého cvičitele, jako byl br. Karel Dvořák. Ten by nás zase dostal k cíli. Neradi jsme jej od nás pouštěly, neboť s námi velký pokrok učinil. Sokolky jsme cvičily třikrát za týden večer a pak zas odpoledne od jedné do dvou hodin každý den. Naše zákyně od 4 hodin do pěti též každý den. Ostatní večery cvičili naši br. Sokolové. Šlo to s námi jako, když plyne. Proto si často na našeho br. cvičitele vzpomene. Dopis ze dne 17. února jsme četly, týž nás trochu znepokojoval. Viděly jsme v něm nesprávnost vůči br. K. Dvořákovi. Nechceme, aby tomu tak zůstalo. Čtli jste tedy jak udávám jaké cvičení jsme měly. Tak, že náš br. Karel Dvořák tady měl málo prázdné chvíle. Nyní se musíme činit samy, abychom někam dospěly. Přijmi bratře cvičiteli vřelý stisk ruky všech malinských Sokolek. Než ukončím chci oznámit, že nyní odbýváme každou druhou neděli v měsíci schůzi. Volba činovnic: Starostka Božena Lamplotová, náměstka Marie Vavříčková, tajemnice a účetnice Anna Zumrová, pokladní Marie Krupková, účetní výbor: Emilie Otomanová, Blanka Petrášková, Marie Hanělová.

Na zdar!

Anna Zumrová.

La Crosse, Wis., 24. května.

Jest tomu již více, nežli šest měsíců, co se objevil poslední dopis z naší jednoty v "Sokole Americkém". Byl jsem zvolen dopisovatelem na místo br. Jos. Hartzla, který toho úřadu se vzdal; dovoluji si tedy několika řádky poukázat na činnost naší jednoty, jež vzhledem k našim poměrům jest celkem uspokojivá. Mohlo by to být sice lepší, ale když nejde jinak, musí být také dobré.

V masopustě naše jednota pořádala sokolský ples v naší nově upravené místnosti spolkové, který se dosti dobře vydařil. Krátce na to zrodil se v naší jednotě velikolepý návrh: pořádání divadelního představení. Dali jsme se tedy s chutí do práce a v krátkém čase dosáhli jsme vytčeného cíle. Dalo nám práce dost, ale vedením starého, zkušeného ochotníka, br. Rud. Ambrože, šlo vše utěšeně ku předu. Zmíněný bratr skutečně si zaslouží uznání a pochvaly. Dal si s námi velkou práci, aby nás jak se říká "oblomil", neboť většina z našich hereců (a byla jich dosti slušná řada) na jevišti činně nikdy před tím nevystoupila. Taktéž jeho paní, která se osvědčila co schopný napověda, zkoušky pravidelně navštěvovala a ku zdaru podniku vydatně přispěla. Také jí platí naše díky.

Hrála se "Rodinná vojna", veselohra od J. Šamberka, rozdělena ve tři jednání, při níž účinkovalo 18 osob, na naší jednotu zajisté to slušný počet. Byli jsme nuceni volit tak obsáhlý kus z toho důvodu, že vyžadoval pouze jednu přeměnu a my jich zde více neměli. Úpravu kulis dovedně provedl br. Henry Holý.

Hvězdou zmíněného večera byl br. J. Černý, který sehrál úlohu generála Bábovky v pravdě umělecky; že jeho herecké výkony se líbily, toho důkazem byl bouřlivý potlesk, kterého si opravdu zasloužil. Rovněž jeho man-

želka, vystoupivší v úloze pí. Zoufalové, tchýně dra. Krátkého, jehož výborně zahrál br. Frant. Černý, se líbila. Ku zdaru celé hry vydatně přispěl též Josef Pácal a Josef Hartzl, jimž připadly úlohy starých pánů za podpory pí. Černé a pí. Poláček. V úloze Julie vynikla pí. Hauglandová. A což ten zamilovaný párek, Faninka s Pafnucem! Policajta s jeho sáhodlouhými kníry a Benjamína, sluhu v rodině dra. Krátkého, pěkně provedli br. Poláček a Lukáš, jemuž sestra Pácalová v roli služky Voršily byla vhodným protějškem. Vůbec po stránce morální se podnik zdařil, se stránky finanční mohl být však mnohem lepší. Však není divu, vždyť ani někteří členové se nepřišli podívat. Zajisté toho nikdo nelitoval, že se našeho prvního vystoupení v oboru dramatickém účastnil; toho dokladem byl potlesk a pochvala již nikdo neskřblil. To by mělo být členům jednoty povzbuzením k další práci.

V poslední době zaháněla se jakási liknavost v naší jednotě. Činní členové nepravidelně přicházejí do cvičení; zdá se, že některým milejší je hraní karet, nežli návštěva cvičebních hodin. Také ve schůzích vidíme stále tytéž tváře. Bratři, je na čase, abychom se vzchopili k větší

Již delší čas mluvilo se o založení odbočky Č. N. S., dosud však v tom směru nebylo vykonáno téměř nic. Jednota a několik členů též přihlásilo se sice za členy zapravením přístupného a sebráním menšího obnosu, to však bylo vše. Bylo by záhodno tuto věc posunouti do popředí a odbočku Č. N. S. založit; možné je to, jen trochu ochoty je potřebí.

Jest povinností nejen Sokola, ale i každého Čecha na tuto, pro českou věc tak důležitou instituci dle možnosti přispět. Zlé časy dolehly na naši starou vlast, kdy naši bratři nuceni jsou bojovat pro vládu, jež pro ně nikdy nic dobrého neučinila. Ted' je řada na nás dokázat, že nezapoměli jsme rodné země a že jsme ochotni na dobrý účel něco věnovat. Tím dokážeme své vlastenecké smýšlení v této pohnuté době.

Doufám, též, že se nám podaří zajistit br. učitele Beneše pro jednu přednášku, aby nás zde trochu povzbudil k naší národní povinnosti.

Blíží se doba výletů a vycházek do přírody, bylo by dobré uspořádat jeden nebo dva takové výlety, až tomu příznivé počasí dovolí.

Závodní družstvo T. J. S. New Prague, Minn.

činnosti a nezůstávali stále pozadu. Vzpomeňte si, jak veřejně se nám loni zdařilo, měli jsme všichni z toho radost; jest nutno i ted' se přičinit, a uvidíme, že možno docílit ještě větších úspěchů. Tenkrát o nás bylo ve veřejnosti velmi málo známo, a přece potkali jsme se s dobrým výsledkem. Dnes v tom ohledu jsme na tom lépe, jen trochu dobré vůle jest potřebí. Přičiněním br. Roubíků naše spolkové místnosti byly znova a vkusně upraveny, takže naše tělocvična poskytuje pěkný pohled. Nuže tedy k další činnosti!

V přítomné době zabýváme se cvičením prostných i na nářadí pro příští župní slet v Chicagu, který bude zajisté dostaveníčkem nejen Sokolstva, ale i mnohých milovníků zdravého sportu a příznivců tělesné výchovy mládeže. Též naše jednota se připravuje k vyslání čtyř k této, pro Sokolstvo tak významné slavnosti, jež bezpochyby vedena bude naším příčinlivým cvičitelem br. Chmelířem.

Jednota naše pozvána byla účastniti se oslavy 10-letého trvání T. J. S. Hopkins, Minn., pořádané, 14. května, avšak pro špatné počasí, které toho dne panovalo, se tam nikdo nevypravil. Doufáme, že příště se tak stane a br. Sokoly tamtéž naší návštěvou obšťastníme.

V naději, že příště budu se moci pochlubit novými a potěšitelnými zprávami z naší jednoty, provolávám všem čtenářům "Sokola" srdečně Na zdar! Frant. Duda.

Detroit, Mich., 24. května.

Jsem jist, že jest mnoho dopisovatelů "Sokola Amer.", již mně asi závidí mé postavení. Jsem jist, že jest mnoho bratří u naší jednoty, kteří řeknou, vida nechá se zvolit dopisovatelem a pak ani pérem neškrábne, a píše zaň jiný. To si musíte umět zařídit bratři, aby jste nemuseli veškerý ten chvalozpěv každý měsíc slyšet, jenž bývá po každém dopise dopisovateli zpíván, aby jste užetřili zbytečné vydání bratřím za květiny, které vám každý na potkání podává, za nějaké to hořké slůvko, kterému se žádný dopisovatel nemůže ubrániti a abyste při celoroční schůzi bratry rozžárčili, když berete vaše služné, slyšíte bratrské poznámky, hle, ten se nechal zvoliti dopisovatelem, ani neškrábl pérem a jde si pro služné. Tu jest třeba, když všemu tomuto se chcete vyhnouti, nastrčiti jinou osobu a ta to ráda za vás vykoná, vše za vás lépe poví a já jsem jako Pilát nevinný. Tak se vede mně v mém úřadě. Po dva měsíce jsem ani pérem neškrábl, a Amerika dověděla se o naší jednotě hrozné, děsné historky.

Měl pravdu pisatel obou těchto šeredných dopisů, řídil se dle velkého českého feuilletonisty, nesmrtelného Jana Nerudy, který vždy pravil, má-li to být kyselé, tak ať jest to kyselé jak ocet, já pak k tomu ještě přidám, má-li to být pouze něco, ať jest to všechno.

Naše jednoty v posledních dvou měsících dostala se do takového světla, že dnes třeba ji osvětliti všestranně tak, aby každý nás viděl ze všech stran a ne jenom z jedné strany a druhou siče vlastní stranu nechávati v temnu kam pouhým okem nemožno proniknouti. Jak pravím třeba důkladně osvětliti celou věc tak, aby nemohla nikam vrhati stíny. Nebudu nijak rozvláčet naši místní aféru a obmezím ji co nejvíce, předložím jenom několik nevysvětlených dosud fakt k nimž mám jako dopisovatel právo, a ponechám je vysvětliti pisateli neoprávněných dvou dopisů. Žádám jej pouze, aby ve vysvětlení byl nestranným a správným, to činím pouze proto, aby čtenáři "Sokola Amer." zvěděli s kým má naše jednoty co činiti.

Byla naše jednoty zodpovědná za kvarteto, které rozesmálo truchlíci u rakve našeho bratra? A nesla naše jednoty tutéž zodpovědnost za slavné kvarteto, které opět rozplakalo návštěvníky padesátileté oslavy trvání Sokolstva v Americe? A když ano, proč o tom již dávno nepsal?

Kdo byl zodpověden za to, že jsme byli reprezentováni na manifestační schůzi Srbů solovým výstupem "Český vandrák"?

Komu máme přičísti nezdar slavnostního představení při otevření Č. N. D.? A za čí administrace se všechno toto přihodilo?

Vysvětlení k těmto dotazům, bude-li správné, úplně dostačí jak nám tak i všem co mají jakoukoli pochybu o naší jednotě.

Milým Sokolům pravím, že jenom nerad používám tohoto místa, jež každému Sokolu jest posvátným a i nemá nikdy sloužiti osobním zájmům ani pošetilým místním nespokojením. Proč tak činím shora jsem — označil a já jenom se těším, že v příštím dopise budu moci psáti zprávy potěšitelné. Naše hoši vrátili se do tělocvičny a pilně se připravují na první naše společné vystoupení se Sok. Palackým i mám velkou naději, že zastoupení budeme jedním družstvem na župní sletu v Clevelandu.

Jenom takové potěšitelné zprávy bych si přál psáti, jenom ty se radostně čtou, nenávidím péra kalného a osobní nesokolské štvání, jsem jist, že naše jednoty učiní tomu všemu brzký konec, jinak kyne nám nebezpečí. Jak pravil náš nesmrtelný Mir. Tyrš: "Mluvkové jsou zmišle, oni samy nic nedělají a otravují práci jiných."

Na zdar!

Jan Fryš.

Baltimore, Md., 25. května.

V posledním čísle Sok. Amerického, v jedné redakční úvaze br. redaktor podotýká, jak těší jej, když v dopisech našich nalezneme ozvěnu toho, o čem sám v listě usiluje. Těší jej, když v dopisech nalezneme posudek, doplněk neb žádost o vysvětlení těch úvah jeho vlastních. Jsou mu takové projevy důkazem, že se list čte a že o čteném se přemýšlí. Naopak zas, když dobré jeho návrhy zůstanou nepovšimnuty, tu bolí jej ta netečnost členstva. Chápu br. redaktora úplně. Bolí — nesmírně bolí ta netečnost členstva ku věci vlastní, ta nevšímavost ku myšlenkám těm nejlepším, jež někdy nadhozeny, jindy dopodrobna rozvedeny v tom listě našem, předkládaný jsou členstvu by o nich přemýšlelo, posudky pronášelo — však žel marně; nikdo se neozve a myšlenka dobrá zapadne, jakoby nikdy se ani nezrodila. Touto netečností trpí ta naše věc sokolská, trpí ní redaktori, trpí ní i ti dopisovatelé, kteří stále usilují, aby věci sokolské prospěly dle nejlepších

svých sil, by probudili členstvo svých jednot z té hrozné ospalosti. Jako redaktori, tak i ti prostí dopisovatelé časem projevují myšlenky dobré, jež vždy nachází ohlasu v úvahách bratří redaktorů, ale u členstva jednot zůstávají nepovšimnuty. Jsou-li ale přece někdy povšimnuty, tu stává se to zcela opačným způsobem, než jak bychom si přáli. Slova dopisovatele jsou křivě posuzována, je za ně odsuzován a div ne za škůdce věci naší prohlášen, mnohdy i těmi, kteří v sokolském slabikáři mnoho nepokročili. Máme v seznamu našich dopisovatelů i takové, kteří jako bři. redaktori pro list náš pracují po desetiletí a ti věru nejsou žádní parádni Sokolové. Kdo v úřadě takovém vydrží dlouhou řadu let, kdo projde všemi těmi boji, vším tím příkořím, jež pro napsání slov pravdy přestáti musí, ten věru má to Sokolství v srdci i mozku a sotva může býti z jednání nesokolského vinen. Majíce za vzor naše redaktory, i mnozí naši dopisovatelé jdou stále v před, neohlížejíce se ani v pravo ani v levo a nedbajíce, zda slova pravdy někoho nemile se dotknou, zdali nelibost vzbudí u lidiček všelijakých neb zdali přítelíčka ztratí, který bez toho přítelem upřímným nikomu býti nedovedl nikdy. Ti, kteří pravdu sobě i jiným dovedou povědět bez obalu, drží se dosud statečně a můžem býti hrdi na to, že právě kol redakce listu našeho stojí hezký hlouček nepodajných. Marně bychom hledali organizaci, kde poměr dopisovatelů s redaktory je srdečnější, marně bychom hledali jinde bratrství tak skutečné, marně bychom hledali jinde takovou duševní spřízněnost. Co v orgánech jiných oddíl dopisovatelů je stále chudší, protože se tam vyvinul poměr vyššího k nižšímu náš "Sokol Americký" je často pro všechny naše dopisovatele malým. Někteří myslí, že by dopisovatelství mělo býti omezeno na míru nejmenší, ale já jsem toho náhledu, že tato věc má býti úplně ponechána br. redaktoru. On nejlépe ví, co do listu se hodí neb ne, věci nežádoucí, stranické a osobní škrtá bez milosti sám a co připustí, má zajisté vždy svoji cenu pro celek náš. Hojnost dopisů svědčí o zájmu, když ne celku, tož aspoň upřímných jednotlivců, kteří to s věcí naší myslí dobře. Jak dlouho ještě vytrvají na výspě nejpřednější, to ovšem jiná je otázka. Vždyť br. Rudiš-Jičínský v úvodníku sám již zjevně mluví o "podvazování křidélek." Věru jak vystižný to výraz. Oč dále bychom byli nejen na poli tělocvičném, ale i o snahách vzdělávacích, nebýti toho "podvazování křidel"! Ba i charakterů opravdových a skutečných bylo by více, kdyby volnost v jednání ponechána byla těm, kteří touží dál a výš. Nebylo by nás třeba tolik, ale kvalita by vyvážila kvantitu. V řadách našich je ale dosti lidí polovičatých, nerozhodných, kteří nevědí co jsou a kam spějí. A tyto lidé jsou to, kteří dobrým pracovníkům "vážou křídla." Někde se to děje jemným způsobem, chytrácky, že se to ani nepozoruje, jinde se na takové nepodajné hlavy jde z ostra, třeba i s klackem. Za takových okolností se to těžce pracuje; někteří dají se zstrašiti, jiní moudře ustoupí, lidem jemnějšího ducha zhnusí se společnost také-bratrů a zmizí z ní, by nikdy více se nevrátili. Někdy po letech pak některý z nás řekne: "Škoda, že u nás nezůstal, mohl nám mnoho prospěti." Proč ale nezůstal, o tom se nemluví. Ale jsou i tací, kteří vytrvají přese všechna ta protiventství, jež prožiti musí. Ti řídí se slovy, jimiž br. Jičínský končí svůj úvodník: "— my vědomi si svých úkolů a povinností se šíjí vztýčenou musíme jíti dál a v před, pracovati a zase pracovati i jíti **přísně za očistou i vlastních řad.**" Ví, že mnohý je vděčen za ta slova, jež mu jsou povzbuzením — možná že velice nutným. Rád v dopisech svých věnuji též trochu pozornosti věcem, jež dějí se v tom našem životě veřejném a jež přímo dotýkají se nás všech. To, čehož jsme nyní svědky, je ale tak málo potěšitelné, že bolno o tom psáti vůbec. Žijeme ve znamení sensací; ještě lid náš neztrávil tu "zradu" Iškova a již se nás přihnula sensace nová — spiknutí předních pracovníků Č.

N. S. a porušování neutrality Sp. Států. Zase je o čem mluvit a psát. Náš veřejný život podobá se bojišti, na němž pro smrdutý kouř již ani není viděti, kde stojí přítel a kde nepřítel. Rány padají jedna za druhou, střílí se do opravdy i na slepo. A až ten válečný ruch ustane a vzduch se vyčistí, nalezneme na našem bojišti mnoho padlých. Jich zdraví bude sice neporušeno, ale reputace budou hrozně pošramoceny a důvěra lidu bude ztracena. A ta naše ubohá, se všech stran utlačovaná svobodomyšlnost to odnese nejvíce. Špatná budoucnost jí kyne v táboře rozeštvaném, s vůdci zdiskreditovanými tím neb oním způsobem. Tábory církevní, těmito boji ušetřené, již těší se, jak žaloví si v těch řadách našich a jak budou se ujímati nové české emigrace pomocí svých agentů a třeba i těch tak zvaných přistěhovaleckých domů, jimž naši svobodáři a svobodárky na sjezdech také občas uštědří nějaký prezent k vůli zachování "dobré vůle."

Krásné to perspektivy — co?

Čtenář chce snad ale věděti, co nového u nás. Není nám tady tak veselo, jak by se mnohým zdálo. Různé nehody potkaly jednotu naší, mající za následek ztrátu finanční, která se nás nyní dosti citelně dotýká. Pokladna vyčerpána, oběh v letních měsících je vždy slabý a zábavy prohibičním živlem již tak omezený, že tento dřívější zdroj příjmů nám skoro úplně vysychá. Jak za těchto nepříznivých poměrů budeme moci dostáti všem povinnostem co jednoty sokolské, věru nevím, leda bychom si dobrovolně zvýšili svoje nynější příspěvky. Nevím zdali nebudu pokárán za toto projevení našeho skutečného stavu, ale necht'. Nerad provádím pěstrosí politiku — nejraději dívám se na věci jak jsou.

Jásalo se u nás předčasně — křičelo se hop, třeba že ještě přeskočeno nebylo a nepomýšlelo se, že po sedmi letech tučných může přijíti sedm hubených. Bude lépe, uvědomíme-li si pravý stav věcí v čas a budeme změněným poměrům čeliti rozumnou cestou. Ovšem lecos by se dalo dokázat, kdyby členové nemysleli, že sami nemusí vlastní své podniky podporovati a že jiní lidé jim ke všemu dopomohou. Jednota naše pořádá ty nejlepší a nejušlechtlejší zábavy, ale vlastní členstvo zůstává pěkně doma. A pak se hubuje na zábavní výbor, že není dosti podnikavý. Přestává pak chut' ku práci; členové nechodí na přednášky, nechodí na divadla, ba ani na evičení se nepřišli podívat. Slavná demokratická vláda nám upletla zákon, dle něhož nedělní výlety jsou nemožny vůbec a tak jsme si museli náš piknik odbyti v Sokolovně, 15. května. Br. náčelník Franta Štětka připravil pěkný pořad těloevičný. Cvičili žáci od 6 roků prostná, dorost evičil na dvou koních na šíř, Sokolové evičili prostná a ku konci na náradí, — bradla a hrazdu. Provedení bylo v každém ohledu dobré a každý přítel těloviku byl upřímně potěšen výkony našich hochů. Mně se pořad velice zamlouval, ale rozmrzen šel jsem domů; člena jednoty aby byl hledal na zábavě jako nějakou vzácnost'. Nechtí-li členové tímto způsobem přispívati ku hrazení našich vydejších, budou asi nuceni přímými poplatky hraditi ztráty našich příjmů. Dle svého náhledu, bylo by to spravedlivější. Tak by přispíval každý stejným dílem a ne jen hrstka těch obětavých, kteří všady jdou a vše podpoří.

Jeden výlet máme projektovaný na den, 3. července do West End parku. Zahradka je pěkná, den příhodný, nevím jakou výmluvu si někteří vymyslí pro svou neúčast'. Snad se nad nimi "ustrne sám pámbu" a pošle jim na pomoc nějaké hromobití.

V poslední schůzi schválen byl návrh zábavního výboru, by pořádán byl výlet na bojiště u Gettysburghu, Pa. Návrh všeobecně schválen a doufám, že tento výlet bude uskutečněn. Mne zamlouvají se výlety na památná historická místa, neboť přináší s sebou vždy mimo tělesného i duševní osvěžení a trochu poučení. Je dosti těch, kteří touží po konání výletu podobného a dána-li jim bude příležitost konati

jej ve společnosti výhradně české, chopí se jí rádi. Nuže, pracujeme k tomu, by se výlet ten nám vydařil.

Na zdar!

Karel Matoušek.

St. Paul, Minn., 29. května.

V neděli, dne 28. května bylo ukončeno období evičení žactva s pořadem evičení a tanců, jež žactvo provedlo vedením svých evičitelů. Chci pouze podáti můj úsudek o výsledku celoroční činnosti žáků a žákyň a jejich vůdců. Shledal jsem na prvním místě, že evičitelka žákyň sestra Eliška Štěrbova se co nejvíce přičinila, aby toto vystoupení bylo důkazem, že láska k dílu sokolskému provede vše, čeho jiní se strachují a bylo viděti, že má dosti schopnosti k ovládnutí svoji třídy, neboť žákyň prozrazovaly v tvářích svých radost a lásku ku evičení a též jejich evičitele. Moje uznání platí též za krásnou sestavu evičení s kroužky, kterou sestra Štěrbova sama upravila. Byla to její první práce a zaslouží si pochvalu a my doufáme, že sestra zůstane nadále na dráze k pokroku. Žákyň evičilo 16 a celkem zapsaných jest 26 a ty co neevičily společně nemohly pro nepohodlné počasí mnohdy do evičení se dostaviti a proto nemohly vystoupit, doufáme ale, že za to příští rok nám to vynahradí. Žáků evičila jen 11 a proč tak málo? V zimě bylo moc zima a ted' prý pořad prší. Či jest jen výmluva? Můj náhled jest asi, že hoši evičí od 9 do 10:30 dopoledne a vím, že rodiče si rádi přispějí trochu déle v neděli a nemohou potom hochy v čas vypravit. Mám pravdu? a neb nevážíte si toho co vám zdarma Sokol ve prospěch zdraví poskytuje? Vidíte raději vaše synáčky a dezerušky divoce běhat a provádět nepříjemnosti na ulicích? Měl by každý otec a matka si trochu více promyslet co Sokol koná a proč to činí! Necheeme evičit pro zábavu, ale míníme národu odehovat zdravé muže a ženy a naše velká starost jest, aby mravy a charakter každého Čecha byly vždy co nejlepší a tu by měl každý otec být hrdým na svou rodinu v Sokole. Bratr B. Bodlák evičitel žáků též ukázal kus svého díla a ti žáci, kteří pilně navštěvují evičení též dobře provedly prostná, která jako začátek svojí práce upravil. A jak ale to vypadalo, když z 24 žáků pouze 11 evičilo a mnohý otec se tázal proč můj nesmí vystoupit, kde je? To jest otázka, co? Otče posílejte synka pilně a pravidelně evičit celé období a potom jej též uvidíte veřejně vystoupit a ukázat, co se naučil. Ale jen dva neb třikrát před veřejným navštívit evičení jest moc málo, aby se něčemu naučil. Bratr evičitel Bodlák se snažil co nejlépe provést nártky práce vlastní a zasloužil si uznání naší jednoty, neboť jest vidět v něm budoucího evičitele a starostlivého vůdce šiků našich. Pořad byl dosti obstojným a pro velké horko návštěva dosti slabá protož sestro evičitelka a bratře evičiteli žactva neochabujte a připravte si pořad evičení na příští sezonu pro celý rok ku předu, aby vám tak každá hodina evičební byla snažší. Milerád se v přípravách s vámi podíleji budu, musíme ale více času věnovat pořadovému evičení se žactvem, aby do chůze a tance ta ladnost vnikla, což nám schází. Veřejné vystoupení v Hopkins odneslo též pochvalu a bylo vidět opět, že bratr Miller se též činí a že br. Sedlák spol. evičitel N. J. S. též v Hopkins hodně památky zanechal. Br. Miller složil krásné dvě sestavy prostných a též dobře se svou třídou 12 Sokolů provedl. Dále bych byl toho náhledu s br. Millera návrhem, aby se evičitelé a náčelníci i Sokolky vedoucí aspoň jednou za čtvrt roku sjeli do společné evičební schůze a porady, tak aby veřejná společná vystoupení byla stejně naevičena a aby ty menší jednoty právě tak pokračovaly jako ty silnější kde jest více schopných sil. Míním toto pro Minnesotu, nechci však jiné státy pobízet neb je neznám, ale Minnesota potřebuje náramně mnoho, aby byla vřaděna mezi východní pokročilé jednoty. Pojednejte o tom bratři a sestry evičitelé, učiníme tak, mám za to, že ponese ovoce dobré. Proč nebýt všichni stejně schopní, přejme si a

pomožme si. S radostí čekám na posudek tohoto, jest to návrh br. Milera z Hopkins a rád' jej podporuji. Dále v brzké době bude svolán sjezd státní a budou učiněny přípravy k druhému státnímu sletu, který bude uspořádán v Minnesotě v roku 1917. V tomto sjezdu bude ustanoven Technický Odbor a místo kde slet bude odbýván a potom počneme plnou parou pracovat na přípravách, aby výsledek II. sletu byl lepší prvního. Tužme se kde kdo Sokol.

Na zdar!

F. Drassal.

Long Island City, N. Y., 30. května.

Sedmého května Čes. Svobodomyslná Škola, naší jednotou založená, oslavila své 25leté trvání v českém domově, Astoria. Vydařilo se a to za velkého úspěchu. a přispění mnoha spolků z New Yorku a okolí, přibýlo do pokladny školní \$30, začez sluší vzdáti všem plný dík.

Zpráva náčelníka v poslední schůzi naší byla velmi uspokojivá, cvičí se pilně, žactva též přibýlo. Připomínám též, že jednota naše odhlasovala, darovati obnos \$51.35 ze Smetanova poprsí, polovičku ve prospěch Čes. Nár. Sdružení a polovičku ve prospěch zdejší Čes. Svobodomyslné školy. Místní odbočka Čes. Nár. Sdružení koná své schůze vždy první čtvrtky v měsíci v 8 hodin večer u br. W. Vopata, a proto bratři, který ještě nejste členem, přihlaste se jeden každý, neodkazyjte, že ten či onen řekl, že se s tím nic nepomůže, jak koluje dosti řečí, konejme naši povinnost, která u porovnání s tím co konají naši ve Francii a na Rusi, doista není ani tak přílišnou. Na zdar!

Alois Klovra.

Chicago, Ill., 30. května.

Veřejné cvičení T. J. S. Čechie v Chicagu odbývané, dne 14. května t. r. setkalo se s pěkným úspěchem. Sín byla zaplněna příznivci Sokola a když proveden společný nástup tu byla jako, když nabíje. Pečlivě sestavený pořad cvičební podával obecenstvu pěkný obraz postupné práce tělocvičné za vedení br. Fr. Paula. Malá děvčátka zahájila první číslo s eviky základy, cvičení prostných pak malí hoši měli též cvičení prostná, načež nastoupily velké žáčky, které provedly cvičení prostná s kroky šotišovými, což vyžadovalo již vyšší stupeň tělesné i duševní vyspělosti. Veleí žáci předvedli pěkná cvičení s tyčemi a Sokolky sletová cvičení se švihadly. Sokolové pak pěkná prostná kde se zračil vrchol tvorby tělocvičné. Dále předvedly Sokolky pěkný tanec tělocvičný. Mimo to pak cvičilo žactvo a Sokolové na nářadí, kde dbáno hlavně pěkných doskoků a pěkného držení těla. Celkem vzato můžeme být spokojeni s výsledkem práce v tělocvičné. Ku konci pak musím dodat, že br. evičiteli byli odevzdané pěkné kytice od žáků, žaček i Sokolek a Sokolové a dorost, aby to uznání práce dovršili obdarovali evičitele pěkným stříbrným pohárem. Žáků cvičilo 65 žaček 35, Sokolek 20 a Sokolů s dorostem 20. Přejí mnoho zdaru činnosti naší!

C. Jebavý.

Chicago, Ill., 30. května.

Slavnost 50letého založení prvý sokolské jednoty v Chicagu, slet a závody Župy Střední N. J. S. se kvapem blíží a chceme-li, aby slavné dny sokolské byly důstojně oslaveny, jest naší povinností se v celé síle účastniti. Nuž, bratře a sestry, připrav kroj svůj a nezapomeň na náš velký sokolský svátek ve dnech 23., 24. a 25. června, neboť jest tvoji povinností, aby důstojně bylo vzpomenu na našich velkých budovatelů Sokolstva bílí. Tyrše a Fuegnara. Sluší podotknouti, že Ludvíkovi a naše Plzeňská odbočka Čes. Nár. Sdružení v předvečer sletu, dne 23. června sehraji nám "Hej Slovane," čistě sokolskou práci.

"Camp" Plzeňského Sokola otevřen bude koncem června. "Mayorem" jest nadále náš starostlivý br. J. Babka a "šerif" br. Flor. Hrdlovič, kteří se postarají o naše pohodlí

a osvěžení, a na nás všech záleží, abychom krásného počasí a hlavně té příjemné koupele v Lake Michigan a v horkém písku využítkovali a náš "Camp" co možno nejvíce navštěvovali.

Plovárna naše již jest otevřena k osvěžení členstva a proto bratři a sestry hled'te využití krásné příležitosti, kterou vám vaše jednota dává. Br. Skalský si vzal částečný dozor na plovárnu a ty, kteří neumějí plovat, jest ochoten za mírný poplatek naučiti.

V tělocvičně jest živo, neb se dějí přípravy na závody a hlavně naše Sokolky se pilně připravují a věřím, že počtem nás všechny překvapí.

Večerní žáci účastnili se závodů na nářadí pořádaných M. G. Uní a získali dvě jednotlivé ceny a to Řebík třetí a Kvidera čtvrtou cenu.

Bratři, zabírejte si dílce v našem Výpomocném Spolku a pomáhejte tím umořiti dluh, který ještě máme na naší budově, hlavně ted' jest toho třeba, neboť síň naše jest málo pronajímána a tím příjmy jsou malé.

Bratři zajatci v Rusku, v Srbsku a v Itálii a vy bratři hrdinové, kteří bojujete v "Husitské Družině" a v "České legii" přijměte můj bratrský a sokolský pozdrav a vzpomínaje vás všech při našich závodech a sletu Župy Střední, volám vám naše sokolské "Na zdar!"

Frant. Macák.

New Prague, Minn., 30. května.

Od doby kdy přijata byla jednota naše do N. J. S. neviděl jsem na veřejnosti nejmenší zprávy o nás. A tak jsme byli zahalení rouškou neznámosti a jsme úplně zapomenuti v měsíčníku "Sokole Americkém". Ačkoliv zde bylo uděláno dosti dobré práce, přec vše zůstalo, jakoby zakryto. Musím tedy zastati místo dopisovatele, když tak dosud neučinil nikdo jiný a začnu od doby, kdy navštívil nás okružní evičitel br. F. Sedlák, kterého chovají v paměti nejen naši Sokolici, ale takřka celé městečko.

Br. F. Sedlák začal cvičebními hodinami 1. ledna 1916 a 14. t. m. Hodiny ty mimo cvičence navštěvovány byly obecně tak, že byla místnost vždy plná; nehledě na nesnesitelnou zimu, která dostoupila, až na 32 stupně pod nulu, tenkrát bylo třeba přinést nářadí až k samým kamnům. Poslední den pak, upravil br. F. Sedlák ukázková cvičení a přednášku, budova byla přeplněna, v pozdních hodinách opouštěli snad všichni s novými city a nadšením budovu. — Ale škoda toho, že nadšení netrvala navždy — a brzy je vystřídáno ochabováním.

Za krátký čas po odchodu bratra F. Sedláka, obdrželi jsme pozvánku od "North-Western Gymnastic Society, abychom se účastnili závodů v Minneapolis v University of Minnesota, dne 25. března. Do závodu bylo vysláno 7 členů družstva: bratři W. Křita, F. Koktavý, G. Macháček, O. Macháček, R. Tuma, F. Ježek a F. Ptáček. Tam dobyli jsme 77.3 bodů.

V tomže měsíci jsme zde měli přednášku Dr. J. Rudíše-Jičínského, který nám svoji přednáškou a světelnými obrázky, ukázal zubožený a podpory hodný, národ srbský a lidský, ba spíše zvířecí národ německý. Neuvěřil by tomu snad mnohý, kdyby to neslyšel z úst člověka, který si vzal za úkol pomáhati, zdíleje nedostatky našich bratří Srbů s nimi, aby i tak pomohl nepřímo věci naší.

V dubnu, dne 23. bylo zde sehraáno divadlo ochotníky "Papínkovy zálety" výtěžek byl uspokojivý, což zajisté pomůže při příští práci.

14. pak května účastnila se naše jednota oslavy 10letého jubilea" spojeného s veřejným v Hopkins, třemi členy: br. F. Koktavým, J. Kohoutem a F. Ptáčkem. Tam jsme se dobře pobavili, v kruhu bratří, zastupujících všechny minnesotské jednoty a pak v taneční zábavě. Přejí jednotě Hopkins zdar v jejich příští práci.

Bratři montgomerští nabídli se opakovati pro naši jednotu divadlo "Bodry venkovan" v příštích dvou týdnech. Děkuji za to bratřím z Montgomery jménem jednoty, již předem.

Nyní mám ještě několik řádků, které by měly utkvěti v paměti našich bratří. Jak jsem se již na začátku dopisu zmínil: "Ale škoda, že nadšení netrvá navždy". Tak rychle, jak se přibližuje léto, tak rychle, ochabujem, — lenošíme a jeví se mezi námi ospalost a každý má sto jiných výmluv jenom ne chut' ku práci. Nechme vše to a promluvme si několik upřímných slov; přímo, bratrsky a od srdce, že vaši zábavou jest za prvé: Projíždění v automobilu, tance a zábavy, běhání městem, školní zahrada atd. — a až teprve, když prší a není nikam jinam jít tu se teprve řekne "pojd' me do cvičení". Není to pravda? Ale hleďte bratři na to vše jest šest jiných dní a večerů. Proč bychom nemohli obětovati jeden den ku cvičení, vždyť to neděláte ve prospěch jednoty, ale ve prospěch svůj vlastní. A jsem jist, že sám náčelník br. Křita, opět nové a nové cvičení a hry připraví a čím více nás bude tím zábavnější budou naše cvičební hodiny, které budou nyní dvakrát týdně. Proto bratři s chutí do práce, neboť nyní je toho nejvíce třeba, abychom byli na příští veřejné připraveni a mohli ukázati co dovede "píle a vytrvalost".

Neříkám Vám bratři toto pouze pro formuli a nenutím Vás k tomu také, neb' dobře znám, že pouze vlastní chut' ku práci jest nejlepší, ale rádím vám k tomu upřímně jako Váš bratr.

F. Ptáček.

Omaha, Neb., 31. května.

Sokolice v Plattsmouth, Neb., byly přijaty do N. J. S. — Opět jedna ratolest vyrostla na kmenu naší milé N. J. S. Sšlo se i sešlo hojně účastníků ku této domácí, avšak významné slavnosti, která byla v neděli, dne 23. května. Jen nás z Omahy bylo přes 100.

Dopoledne byly zkoušky. Odpoledne zahájil tuto slavnost starosta Sokola v Plattsmouth br. V. Vejvoda krátkým proslovem a představil mayora města obě. J. P. Sattlera, který v anglické řeči projevil radost nad hojnou účastí a přál dobrého zduchu všem přítomným. Pak předstoupí společný evičitel N. J. S. br. J. Sedlák a pronesl delší řeč. Ukazoval na dnešní pohnutou dobu v Čechách, líčil nezměrné utrpení českého národa a Sokolstva, rozebíral myšlenku a ideu sokolskou, jež chová v sobě tolik vznešené ušlechtilosti — tolik krásna a dobra pro každou poetickou duši českou. Povzbuzoval ku další práci, hlavně svornosti a věru, že jeho slova hluboce dojala srdce naše a my si v duchu slibovali ještě pevněji státi při sobě a společnou prací plniti drahý odkaz našich nesmrtelných miláčků Fiegnera a Tyrše. — Dále pak župní starosta br. Š. Rokúsek velmi srdečným a vřelým proslovem přijal jménem V. V. N. J. S. tamější Sokolice do N. J. S. a odevzdal jim přijímací diplom. Starostka Sokolice sestra R. Holá mu poděkovala, čímž hlavní bod toho dne byl skončen.

Druhá část pořadu byla tělocvičná. Nechei podati technický posudek, uvedu prostě, kdo, čím a kolika cvičenci se přičinil ku zduchu slavnosti. — 6 žaček z Plattsmouth evičilo prostná a 9 sester rovněž z Plattsmouth evičilo sletová prostná s tyčemi. 18 Sokolice ze Sokola So. Omaha evičilo rej a 16 sester prostná s kroužky. 11 Sokolice ze Sokola Tyrš Omaha evičilo prostná s ozdobnými kroky. 19 Sokolice ze Sokola Omaha evičilo kužely a 22 sester tance. Všechna tato cvičení byla při hudbě.

Bratři přispěli následujícím: Sokol Plattsmouth 6 boreů na bradlech. Sokol Tyrš Omaha 6 boreů na hrazdě. Sokol Omaha 6 boreů na koni na šíř. Sokol So. Omaha 6 boreů na hrazdě. Dále evičilo 12 boreů spojených z Omahy sletová prostná bez hudby vedených župním náčelníkem bratrem Ko-

peckým. A naposledy evičilo sedmičlenné družstvo župní na bradlech vedené bratrem Sedlákem. Jest to poprvé, co naše Župa vyslala svoje družstvo a přejeme si, aby i příště vysílala Župa družstva k podobným slavnostem, neboť tím se přináší radost i vzpruha do našich řad. Celkem dohromady evičilo 95 cvičenců a z těch nás přijelo z Omahy 69 — počet to velmi pozoruhodný a též i důkaz, že při bratrské upřímnosti a svornosti dá se dělat velmi mnoho mezi námi.

Po vyčerpání programu rozproudila se srdečná zábava a tanec. Všichni, jak účinkující tak i diváci (diváků bylo na 400) byli úplně spokojeni a radost zářila z každé tváře. Dlužno též podotknouti, že tamnější Sokolice připravily společnou večeři pro všechny cvičence. Cesta zpět do Omahy uběhla nám v bodrém veselí a my rádi vzpomínáme a příště přijedeme zase.

Sestry! Bud'te pevný v započaté práci a pamatujte, že jen vzájemnou láskou a svorností docílíte všeho a my Vám přejeme ten nejlepší zduch ve vašem konání!

Na zduch!

F. Šnajberk.

Chicago, 1. června.

Prázdniny jsou tedy již přede dveřmi a těšíme se na ně. I u našeho sboru ukončíme sezonu červnovou schůzí a pak nastanou nám letní prázdniny, neboť příští schůze bude konána až v měsíci září jako v loni. S potěšením však musím doznat, že všechny naše schůze byly hojně navštěvovány a že sestry naše jeví dosti zájmu o sbor a můžeme být skutečně spokojeny s prací, kterou jsme od minulého měsíce září vykonaly. Jedna z hlavních příčin jest ta, že hledíme učinit naše schůze vždy zajímavé tak, že se zdá, že nás tam něco kouzelného jaksi přitahuje a těšíme se vždy na pořad, který jest vyplněn pokaždé jinými sestrami tak, že je dána příležitost všem.

Pořádaly jsme přednášky: Zdravotní, o bitvě na Bílé Hoře, o písemnictví, jednu debatu "Žena v domácnosti a v životě veřejném" a poslední schůzi ukončíme přednáškou "O divadle a o jeho počátcích." Vzdor tomu, že u nás nepěstujeme vedle tělocviku též dramatické umění, nejsem přec žádnou jeho odpůrkyní. Uznávám za správné, aby vedle tužení těla bylo též pamatováno na šlechtění ducha a kde předváděny jsou nám hry dobré a poučné, tam pak je možno mluviti o účelu vzdělávacím. Ale žel, že přitom jsme byly často krát v Sokolovně, kde sehrán byl kus rázu tak dvojsmyslného, že začervenat by se musel kanonýr a zatím většinu obecnstva tvořily naše děti — náš dorost. Jsem jista, že kdyby podobné hry byly nám předváděny herei z povolání (pro které bychom měli tu omluvu, že jest to jejich chléb), že stali by se u nás nežádoucími. Ale je-li pořádáno divadlo pod záštitou Sokolstva, tu zamhouříme vždy oči, neboť divadlo prý jest nejlepší zdroj jejich příjmů... Budova jest zadlužena a peněz je třeba... obecnstvo prý takové kusy žádá a podobných omluv máme vždy plno pohotově, ale nejednáme správně. Obecnstvo si sami vychováváme a jaký způsob vzdělávání si vyvolíme, takové pak máme výsledky. Každá jednota sokolská má ve stanovách účele vzdělávací a považuje-li taková jednota tento způsob za vzdělávání našich dětí i našeho lidu, pak jest na velkém omylu a naši povinností jest na to poukázat, podobných představení nepodporovat a vůbec něco podobného mezi sebou netrpet. Pamatujme každý z nás, že Sokolstvo má státi první v řadě, kde se jedná o pěstění krásy tělesné, šlechtění ducha a vychovávání pevných, samostatných charakterů, ale předváděním špatných her ušlapáváme a ničíme zásady ty. Proto těší nás, že na příště bude jináče, že sáhne se ku hrám něžným a poučným a že budeme pak moci s hrdým čelem říci, že divadlo námi pořádané setkal se hlavně s úspěchem morálním.

Konají se pilně přípravy ku sletu a považují za zbytečné se rozepisovati o našich cvičeních atd., neboť v tom mě

vždy předejde bratr Macák, nově zvolený dopisovatel naší bratrské jednoty, který ve své horlivosti mě vždy o nějakou tu zprávičku ošidí. Jsem mu však za to vděčna, že podává zprávy častěji než já.

Ku konci malé vysvětlení sestře České, která v čísle březnovém praví, že nemůže si vysvětlit, proč Plzeňské Sokolky si zvolily bílé bloomersy při sletu v Omaze. Úmysl našich mladých Sokolic byl zcela nevinný a dobrý. Seznaly totiž, že při večerním cvičení se pohyby na černé půdě v tmavých bloomersách ztrácí a tu přišly na tuto myšlenku. Večer místo spánku a jim nutného odpočinku na rychlo šily bílé bloomersy a myšlenka ta byla šťastná, neboť skutečně také vynikaly nejlépe. Nebylo by třeba ani na závalu, kdyby se barva ta ujmula pro vždy aspoň při veřejných. Tmavé vlněné bloomersy se také ušpiní a co prachu se v nich nashromáždí než je cvičení ukončeno, kdežto na bílých je vše znát a musejí být častěji vyprány, což jest z ohledu zdravotního mnohem bezpečnější. Vůbec byla bych pro obleky bílé, neboť miluji barvu tu, která sluší každému vždy a v každém věku.

Končím se sokolským pozdravem za Plzeňské Sokolky.
Na zdar!
Terezie Nováková.

Clarkson, Neb., 2. června.

V neděli odbýval náš sbor Sokolek pravidelnou schůzi, ve které povolil ze své chudícké pokladny částku \$5.00 pro Česko-Národní Sdružení, kterýžto obnos současně, bratře pořadatel, přikládám s uctivou žádostí, abys byl tak laskav a odevzdal jej na příslušné místo. — Náš sbor čítá pouze jen 30 členkyň a to od příchodu sem br. Sedláka, kdy přistoupilo k nám 13 nových takže jsme se trochu rozmohly. Pokladnu máme docela prázdnou, proto ale přec uznáváme za naši povinnost přispívat na národní účely, zejména na účel jaký má naše "České Národní Sdružení," jemuž by se měly scházeti příspěvky ze všech stran. Ve čtvrtek 1. června uspořádaly jsme, my jež cvičíme, překvapení naši sestře Adele Tomšové, která odjede do Omahy, kde se bude učit ošetřovatelkou nemocných. Překvapení ono bylo uspořádáno v domě rodičů Adely a to velmi pěkně a roztomile. — Přejeme ji v tom jejím novém a vážném povolání úplného zdaru. Br. Lamplot nám slíbil, že budem mít veřejné asi za 3 neděle v Jonášově parku, na které se již velice těšíme. Doufáme, že bude krásné počasí, tak aby se mohlo dostavit velké množství obecnstva Sokolů a Sokolek z okolních městeček.

Se sokolským pozdravem
Božena Odvarková.

Baltimore, Md., 3. června.

Den 2. června byl svátkem baltimorských dětí východní části města, navštěvující veřejné školy obecné. Odbývalo se totiž veřejné dětí 7—8. tříd škol obecných, a studentů 1.—2. ročníku "Baltimorské Městské Kolečky."

Mezi těmito nalezá se i mnoho našich žáků tělocvičné školy Sokola "Blesk", a proto nebude s místa, když podám zprávu o cvičení v listě našem.

Cvičení odbýváno na krásném letním cvičišti "Hopkinsovy University" v Homewood, kterému, co do úpravy a velikosti málo které se vyrovná.

Cvičení pak provedeno 1500 dítkami škol elementárních, 250 studujícími městské koleje, a 96 studentkami přípravné koleje pro učitelky.

Pořad byl následující:

1. Elementární školy. Prostná, dlaně otevřené, provedlo 1500 hochů a dívek.

2. Lidové tance, a) tanec dánský, b) Hop matko Aniko, c) Polka dítek. provedlo 750 dívek baltimorské městské koleje.

3. Prostná s místa. provedlo 160 studentů 1. roč.

4. Cvičení tyčemi, provedlo 90 studentů 2 ročníku elementární školy.

5. Prostná s poskoky, provedlo 750 dívek.

6. Cvičení tyčemi, provedlo 750 hochů.

7. Pořadová rej, provedlo 320 hochů.

8. Pozdrav vlajky a zpěv hymny "Star Spangled Banner", 320 hochů.

9. Lidové tance skotské a) Bleking, b) šotiš, c) švédský tanec, 750 dívek.

10. Výměnné závody zvané "Pass Bag", 20 skupin hochů.

11. Výměnné závody zvané "Pass Bag", 20 skupin dívek.

12. Výměnné závody "Shuttle relay", 20 skupin hochů.

13. Přípravná kolej pro učitelky. Tělocvičný tanec šotiš, provedený v kruhu dvojstupem, 96 studentek.

14. Cvičení kůžely, 96 studentek.

Jan Šmíd, vítěz ve skoku o tyči o závodech Mezin. Gymnastické Unie, člen Sokola Chicago.

Pořad jak viděti dosti pestrý. Co se provedení týče, nutno doznati, že až na některé výjimky bylo vzorné. Hlavně žáci škol elementárních zaslouží pochvaly. Pohled na 1500 dítek, nastupujících na cvičišť ve 50 řadách, činil dojem valícího se přívalu květinového, tak ladná byla pestrost kroje v barvách amerických. Řady rovné, pohyby dochvilné, držení těla přímé. Tance dívek pak vynikaly až překvapující ladností a graciou kroků i pohybů trupu. Ač cvičení bylo vesměs jednoduché čtyřdobé, přec bylo velice ladné a vydatné. Pouze ve cvičení dívek nezamlouval se mi podřep. Nezdá se mi pro dívky vhodné.

Nejlépším bez odporu byla pořadová rej, provedená 320 hochy. Nástup, rozstup i různé obrázky, provedené skupinově každou školou zvlášť, byly vzorem podobných cvičení. Nie velkého, spleťového, ale řady tak přímé, zátočky pěkné

jak po šňůře zaokrouhlené, působily na diváky, tak že cvičící odměnění byli bouří potlesku.

Závody, jichž účastnilo se 20 škol provedeny s obratností a rychlostí americkým dětem vlastní. První cenu v obou závodech pro hochy obdržela skupina hochů školy č. 70, a první cenu dívčích závodů, obdržela skupina školy č. 83.

Nejhůře provedeným číslem celého pořadu byla prostná studentů 1. ročníku Balt. Měst. Koleje. Nebylo tu hlavně ukázněnosti, cviky špatně nacvičené, nestejnost pohybů přímo zarážela, a i cvičitel sám nemohl se shodnouti s hudbou, ač kapelník snažil se všemožně. Mám za to, že hlavní vinu na neúspěchu tohoto cvičení nese jen cvičitel. Cvičení tyčemi studentů 2. ročníku bylo již lepší. Velmi pěkně provedená byla čísla poslední totiž ona, provedená studentkami přípravné učitelské koleje. Tělocvičný tanec proveden v šesti kruzích, dvojstupem. Provedení velice pěkné.

Při cvičení s kůžely, které ač kratinké, avšak velmi složitě, osmi-dobé, a přesně provedené, však velice cvičenkám překážely při výpadech dlouhé sukně. Oč lépe vyjímá se výpad kde cvičenka jest přiměřeně oděna v bloomers.

Jedno ponaučení mohly si i naše matky káňat sokolských odnésti. Všechny dívky byly stejně oděny, žádné zbytečné stuhy, náramky, řetízky a hřebínky neblýskaly se na slunci, tak že činily dojem pole plného rudých a bílých květů, ničím nehyzděných. Cvičení veškeré provedeno řízením superintendenta tělocviku veřejných škol, který prvním tímto vystoupením dokázal, že jest cvičitelem výtečným. Jediné, co se mi u něho nezamlouvalo, jest přemrštěné zdvihání nohou při pochodování, čemuž obecně říkáme "vojáckování", ač někteří z našich rovněž tento zlovyk si osobují.

Po ukončení maně mi tak napadlo. Proč nepokusí se více našich odborných sil o získání podobných veřejných míst, proč vždy jen jinonárodovci zaujímají zodpovědná místa, ač se namnoze vědomostmi naším nevyrovnají? Proč? Na zdar!

Marie Česká.

Chicago, 4. června.

"Nadšení v duši, v lici zář," tak zní jedna sokolská píseň. Přemýšleje o slovech těch, pocítíš bolest a zklamání, neboť skutečnost poučí tě o pravém opaku, lhostejnosti k věci sokolské! Netečnost ke všemu, z čeho nekouká sláva a zisk, jest charakteristickou známkou našich tak zvaných vlastenců Sokolů. Přemýšleje o tom a pátraje po příčinách, došel jsem k závěru, že neznalost Sokolství a příliš mnoho spolkaření ubíjí nás. Neznalost proto, že mnoho bratří neví o podstatě Sokolstva a přistupují k Sokolu ze všech možných důvodů, jen ne z přesvědčení sokolského. Jsouce Sokoly nestarají se, aby poznali Sokolstvo v jeho základech, jeho účely a cíl, nechtou ani časopis sokolský, nestarají se vůbec o nic jen, aby zaplatili povinný příspěvek a tím myslí, že je vše odbyto.

Druhá příčina je mnoho spolkaření. Naše česká veřejnost libuje si až příliš mnoho ve spolkaření a následek? Povstávají spolky a kluby možné i nemožné, zábavné, kuřácké, pijácké, každý takový klub získá několik členů, odbývají se schůze, zábavy a večírky a tím se poškozují pak skutečně potřebné a účelné naše národní instituce. Tím spolkařením se nám ztratí mnoho dobrých pracovníků a energie, neboť je-li některý člen Sokola v tolika různých spolecích, je záhy unaven a ztracen pro věc sokolskou.

Toto chtěl jsem předestlati, nežli přijdu k vlastnímu dopisu, neboť v dopise předeházejícím jsem nabádal členstvo jak mladé tak starší k větší a živější činnosti, ale výzva ta vyzněla na prázdno.

Cvičení chtěli dobrého cvičitele, a teď když ho mají, tak si myslí, že on to za ně odevíčí. Snad si bratři nemyslíte, že děláte nějakou milost jednotě sokolské, když přicházíte do cvičení? Nemyslete, že cvičíte pro jednotu.

Ted' máte naplniti tělocvičnu do posledního místečka, když máte výborného cvičitele. Chystá se veliký sokolský svátek, slet a závody Župy naší a toho buďte pamětlivi, že jen součinností všech bude pojištěn zdar sletu i závodů.

Máme důstojný stánek sokolský a jednota nese veliký náklad na udržování tělocvičny, vaňte si toho, jet' ve váš prospěch. Chei vám podati malý příklad ze staré vlasti, kde jsem cvičival. Jednota ta měla 80 členů mužů a 35 žen. Z těch cvičilo 28 mužů a 30 žen. Jaký to rozdíl, bratři? A pak ta kázeň sokolská a bratrství. Byla radost přijíti mezi ně, věru skutečná rodina sokolská! Bratři, vemte si to za příklad, zvláště zde rození a nepohlížejte s vysoká na členy přijetě. Jsme všichni bratři a rovnost eností sokolskou!

Také se musím zmíniti o naší akademii sokolské pořádané na oslavu 24letého trvání jednoty. Byla pořádána cvičicím členstvem a dopadla po stránce technické skvěle, díky bratru cvičiteli, který se o program postaral a vzorně nacvičil, ale co zaráželo, bylo, že ze 360 členů bylo přítomno asi 10 procent. Kde byli ti ostatní? Nevěděli, nebo nechtěli přijíti? Tím se bratři nedodává chuti a odvahy k práci těm, kteří pracovati chtějí. Vaše děti cvičí, aby vám něco ukázaly a otcové zůstanou za kamny, neb u dardy. Jsou to výtky trpké, ale pravdivé a doufejme, že byly poslední.

K líčení veřejného cvičení ani nepřistoupím, neboť bratr Čermák, kritik nad jiné povolaný, popsal již v čísle posledním, ale chei býti tou radou našim cvičencům, aby se učili více sebeovládání před obecenstvem a tím zamezili tak zvanou trému, která jim zkazí vše. Dobrý cvičenec a závodník nesmí vědět, co je tréma.

Dne 18. června pořádá jednota naše výlet a proto bratři nezapomeňte se dostavit v počtu co největším, aby aspoň jednou za rok sešli jsme se všichni a po sokolsku se pobavili. Týden na to, dne 25. června je župní slet a cvičení, kde by neměl scházet ani jeden Sokol, aby veřejnost viděla naši ukázněnost a početní sílu. Zvláště závodníkům a cvičencům mělo by to utkvěti v paměti, že jejich svatou povinností je pracovati o zdar sletu a nevyhýbat se cvičení jako leta minulá. Na zdar!

Fr. Slíva.

Hudební umění mělo by s tělocvikem častěji býti spojováno, než posud bývá znáti. České Sokolstvo má v Miroslavu Tyršovi vzor krásného splnutí myšlenky své s uměleckou snahou, a zdá-li se hudba příliš měkkou na první pohled, právě jemnost a hloubka jejích dojmů nejlépe může doplňovati účinky silných cviků tělesných. Není ani věci umění samého, nýbrž lidí hudbu tvořících a vnímajících, aby co nejvíce v ní nabýval pudy jarý vzlet a veliký výraz, a změkčilosti, ovšem pak citlivůstkářství, aby byla chráněna. Proto nelze doceniti působení mohutných bytostí mužných ve všech činitelích umění hudebního i v obecenstvu i provozujících a skládajících umělcích zvláště.

Však navzájem kdo se zabývá mnoho nebo výhradně hudbou, měli by co nejvíce pěstovati tělocvik a lnouti k sokolské myšlence. Nedala by jim, mnoho zaměstnaným ideálními obrazy národů cizích, ani na chvíli zapomínati, že jest jejich povinností, aby své síly tužili svému národu. Mimo to, kdo pouze trpně poslouchá mnoho hudby, snadno se ocitá v nebezpečí, nořiti se v citlivůstkářské požívání bez potřebného vzrušení sil. Nedostatek discipliny mysle, opravdového namáhání a zápasu životního ničí povznášející účinky hudby, činí ji hračkou otravující. Nejnovější dějiny daly v příčině té světu poučení nepochybné. Kdyby byl bavorský král Ludvík hrdiný Wagnerovy napodobil šermem a statečným napínáním sil, mohl se státi vzorem muže. A stal se obětí tělesné i duševní zkázy.

V. V. Zelený.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O PRAVIDELNÉ SCHŮZI VÝKONNÉHO VÝBORU N. J. S. KONANÉ DNE 29. KVĚTNA 1916.

Za příčinou odcestování starosty br. Šimana, náměstek br. Dr. Mueller předsedal schůzi, v které přítomno bylo 16 zástupců. Nepřítomni tito zástupci bři: Šiman, Kilberger, Špaček, Matas, Roubal, Krátký a sestry Šistková, Hanzlíková, Schefflová, Splavcová, Šlaufová a Pertlová. Z těchto omluvení bři. Šiman, Kilberger, Špaček a sestry Splavcová, Šlaufová a Schefflová. Bři. Lang a Svoboda omluvili svoji nepřítomnost v poslední schůzi. Čten zápis o pravidelné schůzi V. V. ze dne 24. dubna, a přijat s opravou, že žádost výboru Župy Západní o prodloužení lhůty společného cvičitelé odkázána byla Ústř. Tech. Výboru.

Župa Fnechner Tyrš zaslala pozvání V. V. ku účasti se sletu pořádaném 1., 2. a 3. července. Pozvání přijato a místní jednoty vyzvány, by se sletu tohoto účastnily.

Sokolky Tábor Slovanské Lípy zaslaly dopis v záležitosti nedostatečného počtu zaslanych stanov. Po vysvětlení jednatele, že stanov není velká zásoba a jest nutno s nimi šetřiti, sestra Bílková požádána, by ve schůzi Sokol lek vše vysvětlila.

P. F. Miča z Houston, Tex., žádá vysvětlení ohledně některých knih. Usneseno doporučiti zmíněnému, aby se obrátil na tamější jednotu a prostřednictvím této že možno mu vyhověti.

T. J. S. La Crosse, Wis., oznamuje změnu tajemníka. Vzato na vědomí.

Sokol Tábor Slov. Lípy oznámil dopisem, že, jelikož zástupce br. Čapek slíbil v budoucnosti schůze V. V. navštěvovati pravidelně, byl na dále ve V. V. ponechán. Oznámení vzato na vědomí.

Čten dopis Česko-Amer. Sokola v Chicagu, v kterém žádá o povolení dodatečného zástupce do V. V. Přítomný člen této jednoty br. Vavřínek blíže vysvětlil příčinu této žádosti. Usneseno oznámiti jednotě, že nemožno dle stanov povolit dva zástupce jednotě, která nemá více než sto členů, že však může kterýkoliv člen této jednoty schůze V. V. navštěvovati, ovšem bez práva hlasovacího.

T. J. S. Oakland, Cal., seznamuje s činností jednoty a tamnějšími poměry. Vzato na vědomí.

Br. Frank Vaček z Dodge, Neb., zaslal dopis, v kterém oznamuje, že hodlá prostřednictvím V. V. věnovati Čes. Národnímu Sdružení velký obraz, fotografický to přehled ze 6. sletu v Praze a táže se, komu má obraz zaslati. Rozhodnuto nabídku přijmouti a požádati br. Vačka, by zaslal obraz V. V. Dále by místní jednoty obraz ve prospěch N. S. obsadily, aby zůstal majetkem Sokolstva.

Společný evičitel br. Sedlák zaslal zprávu o své činnosti v Nebrasce a účet za cestovné. Zpráva přijata a účet povolen k vyplacení.

Sokolky Plattsmouth žádají dopisem o zaslání diplomu ku slavnosti uvedení k N. J. S. dne 24. května. Jednatel oznámil, že diplom ku slavnosti zaslal.

Župa Jižní oznamuje, že příčina malé činnosti na jihu jest nedostatek evičitelů a žádá, by V. V. vyslal do Župy společného evičitele. Žádost odkázána Ústř. Tech. Výboru.

T. J. S. Berwyn zaslala pozvání k slavnosti odhalení praporu. Pozvání přijmuto a zástupci vyzváni slavnosti se účastniti.

Vzdělávací Odbor činí odporučení, by V. V. vyslal organisatora, by udržoval činnost na venkově. Dále žádá o dovolení vydati agitační brožury. Usneseno V. O. ku vydání brožur oprávniti, a v záležitosti organisatora odpověděti, že přítomně br. Sedlák, společný evičitel i organizační činnost

úspěšně provádí. Usneseno také požádati V. O., by upravil plat tajemníka V. O. v poměru s prací, která jest nyní s tímto úřadem spojená.

T. J. S. Plattsmouth zaslal další dopis v záležitosti zaslání listiny pro br. Hřibala. Jednatel zděluje, že záslužní listinu pro jmenovaného byla vyhotovena.

T. J. S. Omaha zaslal návrh, by T. G. Masaryk byl prohlášen za čestného člena N. J. S., a žádá, by V. V. tento návrh rozeslal k odhlasování. Usneseno přání vyhověti.

T. J. S. Omaha zaslala žádost o záslužné listiny pro bry. Ant. Nováka, V. Příbyla a V. Schneidra. Odkázáno jednatelem k vyřízení.

T. J. S. Prague, Minn., oznamuje změnu tajemníka a zaslal jména těch členů, kteří nedostávají "Sokola Amerického." Br. jednatel zdělil, že zaslal jména výpravěmu.

T. J. S. St. Louis zaslala stížnost proti povolení účtu náčelníka za vypracování evičitelských tabulek. Odkázáno Ústř. Tech. Výboru.

T. J. S. Jan Amos Komenský v Brainard, Neb., přihlašuje se za člena N. J. S., přikládá zápisné a seznam členů. Usneseno prohlásiti zmíněnou jednotu za přijmoutou a jednatele požádati ostatní vyřídit.

T. J. S. Tyrš v Omaha, Neb., dosvědčuje dopisem poranění br. Kuglera na mimořádných závodech. Br. jednatel oznámil, že dle tohoto a dalšího vyšetření jest zmíněný oprávněn ku obnosu \$31.00. Usneseno částku vyplatiti.

Br. Slavomír Kratochvíl zaslal dopis, v kterém oznamuje, že zamýšlí napsati divadelní hru, která vztahovala by se na přítomnou dobu a Sokolstvo, a slibuje dílo dodati s výhradním právem provozovacím, když částka \$50.00 potřebná k napsání díla mu zaslána bude. Br. pořadatel S. A. k dopisu vysvětluje, že br. Kratochvíl přispívá do listu a jest oprávněn k nějakému honoráři. Usneseno zděliti br. Kratochvílovi, že jest proti pravidlům V. V. vypláceti jakýkoli obnos předem, že však V. V. jest ochoten divadelní práci dramatické ceny týkající se Sokolstva honorovati dle zásluhy, jakmile bude napsána. Dále rozhodnuto, by honorář za příspěvky do S. A. byl zmíněnému vyplacen dle uznání pořadatele.

T. J. S. Houston oznamuje, že sebral \$75.00 pro fond na osamostatnění Čech, a žádá, by V. V. odevzdal na patřičné místo. S díky přijato a zástupce do N. S. požádán odezdati tamtéž.

P. Dilly z Oklahoma City zaslal další dopis, v kterém objasňuje žádost první, totiž založiti Vzd. Odbor v Oklahoma City a nikoli Vyk. Výbor. Br. jednatel požádán býti zmíněnému nápomocen.

Br. jednatel oznámil, že následkem vyskytnuvších se okolností v Župě Severo-Východní, po poradě se starostou usnesli se, by zajel do Clevelandu a svolal schůzi župního výboru za příčinou kroků ku zlepšení poměrů v Župě. Po dává zprávu o této cestě, kterou vykonal s br. Fryšem z Detroit, a že odporučili výboru společného evičitele, kterého odporučení župní výbor schválil. Dále zdělil, že při této příležitosti navštívil důležitou schůzi T. J. S. Cleveland, ve které usneseno, by V. V. nechal odhlasovat návrh, by směly jednoty, které toho uznají potřebu, nositi stejný kroj, jakého v Čechách se používá. Usneseno schváliti vyslání br. Vonaška a Fryše do Clevelandu a účet za cestovné vyplatiti.

Čten dopis T. J. S. Cleveland, obsahující žádost o rozeslání návrhu k odhlasování jednotám. Jelikož dle zdělení br. Vonaška a dopisů jiných bratrů v oné schůzi přítomných návrh jak obsažen v dopisu není stilizován tak, jak bylo ve schůzi ujednáno, rozhodnuto vrátiti návrh jednotě k opravení, a po jeho opravě rozeslati jednotám k odhlasování. Usnesení Ústř. Výboru Tech., by společný evičitel byl vyslán do Župy Severo-Východní od 1. června schváleno.

Stížní výbor podává zprávu v záležitosti suspendování br. Jirásků od T. J. S. Podlipný. Na základě této zprávy usneseno dopsati T. J. S. Podlipný, by případ byl znovu projednáván před porotou, jak nařizují stanovy její v podobném případě.

Br. Pecival předkládá návrh žádosti o charter. Návrh schválen a br. Pecival požádán charter ihned zaopatřit.

Zpráva jednatele za měsíc květen zní, jak následuje:

Příjem za měsíc květen 1916.

Sokolky Los Angeles, Cal., za příspěvky.....	\$ 8.88
Za oznámky od jednatele T. Štefka.....	16.00
T. J. S. Ord, Neb.	4.50
T. J. S. Malin, Oregon, příspěvky.....	8.10
“ do fondu sjezd.	2.60
T. J. S. Clarkson, Neb., za příspěvky.....	28.80
“ do fondu sjezdového	11.70
T. J. S. Schuyler, Neb., za příspěvky.....	26.10
“ do fondu sjezd.	8.70
Sokolky Iowa City za příspěvky.....	1.05
T. J. S. Philadelphia, Pa.	12.90
T. J. S. Manitowoc, Wis.	8.40
T. J. S. Minneapolis, Minn., za příspěvky.....	22.30
“ do fondu sjezdového.....	3.70
Sokolky Malin, Oregon, za příspěvky.....	1.10
“ do fondu sjezdového	1.10
Úroky z dluhopisů.....	60.00
Úroky z banky	5.92
Sokolky Tábor, příspěvky	3.00
T. J. S. Houston, výtěžek ze zábavy pro Č. N. S.	75.00
T. J. S. Jan A. Komenský, Brainard, Neb., zápisné..	5.00
T. J. S. Čechie, příspěvky.....	25.60
T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Ennis, Tex., přísp.	12.00
	352.45

Vydání v květnu.

Národní Tiskárna, Chicago, Ill., za tisk 7,400 S. A.	\$267.05, za dopravu \$48.77, ...	\$315.82
Nár. Tiskárna, za tisk divad. knihy "Hej Slované"	48.00	
The Franklin Co. za štočky pro S. A.	15.03	
K. Krásný, jednatel Vzděl. Odb. služné za 6 měsíců	\$60.00, poštovné \$6.53.....	66.53
T. Vonáček za cestu do Detroit, Clevelandu a zpět,	1 den ztráta času.....	30.00
J. Frysh, organisator Župy S. V. za cestu do Clevel..	8.90	
V. Kugler, Omaha, Neb., náhrada úrazová při závo-	dech	34.50
J. Čermák, Chicago, za vedení Tech. Hlídky v květ-	novém čísle	15.00
J. Sedlák, spol. evičitel, služné za květen.....	60.00	
J. Sedlák, cestovné z Chicaga do Marshalltownu, Ia.,	\$6.83, do Howells \$6.34, cestovné mezi Howells,	
Dodge, Clarkson po 2 týdny \$6.00, z Clarkson do	Omahy \$1.95, celkem \$21.12, dovozní knihovny	
\$2.30	23.42	
České Národní Sdružení od T. J. S. Houston, Tex.	75.00	
J. Čermák, Tower Studio za kresby pro knihu evi-	čení s kuž.	8.00
Dr. J. Rudiš-Jičínský za redakci květnového S. A.	45.00	
J. F. Malý, za podobizny pro knihu Cvičení s kuž..	9.80	
The Franklin Co. za štočky pro knihu Krouž. s kuž..	88.70	
	843.70	

Z fondu Č. A. O. S. vyplaceno:

poukázka 37	\$ 15.00
“ 38	60.00
“ 39	21.12

“ 42	8.00
“ 43	9.80
“ 44	88.70

\$202.62

Fond Č.A.O.S. min.	Fond úrazový
měsíce	byl.
Vydání t. m.	Vydáno z něho.....

Zbývá\$1,585.08

Zbývá\$404.00

Příjem v květnu:

Na příspěvkách	\$ 162.73
Zápisné	5.00
Do f. sjezd.	27.80
Úrok z banku.....	65.92
Oznámky	16.00
Různé, Č. N. S.	75.00
	352.45
Z min. měsíce	4,685.66
	5,038.11
Celkem	843.70
Vydání	

Zbývá v pokladně..\$4,194.41

Stav pokladny:

Dluhopisy	\$3,000.00
Směnečné pohl.	1,475.45
Záloha na nářadí... ..	748.61
Hotovost v pokl....	4,194.41
Celkem	\$9,418.47

Vydání v květnu:

Tisk S. A.	\$267.05
Doprava S. A.	48.77
Redakce S. A.	60.00
Štočky	15.03
Společ. evič.	60.00
Technické potřeby . .	127.62
Úraz	34.50
Služné jed. Vzd. Od.	60.00
Poštovné	6.53
Různé	123.00
Cestovné a dovozní.	41.20
	\$843.70

Fond sjezdový	\$1,600.01
Fond sjezd. směn.	
pohledávky	109.00
Fond N. J. S.	300.00
Fond úrazový	404.00
Fond kursový	54.85
Fond Ú. M. Š.	6.20
Fond Č. N. S.	212.10
Fond Č. A. O. S.	1,585.08
Různé	25.15
	\$4,296.39

Fond sjezdový minulý měsíc obnášel.....	\$1,585.61
Zaplaceno t. m.	27.80

Celkem	\$1,613.41
Odraz	13.40

\$1,600.01

Jednatel vyřídil tyto objednávky: Fr. Stržánek, Rosenberg, Tex., navrhovací listiny; J. F. Hejduk, Cleveland, knihu ¼-l. zpráv; B. K. Souček, New York City, odstupní listy; K. Matoušek, Scheneectady, N. Y., mimožákony (doporučeně); Em. Mikošek, Philadelphia, knihu ¼-l. zpráv; Sokolky Čechie 100 přísp. knížek; T. J. S. Tábor, Chicago, různé knihy a prázdné listy; T. J. S. Portland, Ore., knihu ¼-l. zpráv; J. Aubrecht, Pittsburgh, div. hru "Hej Slované"; J. Nábělek, Pittsburgh, navrh., odst. a přest. listiny; T. J. S. St. Paul, navrhovací listiny; Mík J., Omaha, Diplom pro Sokolky Plattsmouth (zvláštní dodávka).

Jednatel obdržel ¼-l. zprávy od těchto jednot: K. Havlíček Borovský, Ennis, Tex., 1. ¼l.; Č. A. Sokol, Chicago, 1. ¼l.; Sokolky Chicago 1. ¼ '16; Sokolky Los Angeles 2., 3. a 4. ¼l. 1915 a 1. ¼l. 1916; T. J. S. Minneapolis 4. ¼l. 1915 a 1. ¼l. 1916; T. J. S. Manitowoc 1. ¼l.; T. J. S. Lev, Bridgeport, O., 1. ¼l.; T. J. S. Portland, Ore., 1. ¼l.; Sokolky Iowa City, Ia., 1. ¼l.; T. J. S. Schuyler, Neb., 1. ¼l.; T. J. S. Howells 4. ¼l. '15 a 1. ¼l. '16; T. J. S. Clarkson 3. a 4. ¼l. '15; T. J. S. Oklahoma City, Okla. 2., 3., 4. '15 a 1. ¼l. '16; T. J. S. Philadelphia 1. ¼l.

Ad. Vlk, tajemník.

ZÁPIS O SCHŮZI TECHNICKÉHO ODBORU KONANÉ DNE 7. KVĚTNA 1916.

Schůzi zahájil br. náčelník Jos. Paskovský za nepřítomnosti bratra jednatele, jenž omluven odcestováním do Clevelandu, O., v záležitosti Župy Severovýchodní. Čten zápis o minulé schůzi a bez opravy přijmut. Čten závodní řád se změnami, jak odporučeny výborem, ale úplně projednáván nebyl protože bylo by to vyžadovalo více času. Usneseno svolati mimořádnou schůzi. Čten dopis p. Preissiga, v němž činí nabídku na vypracování diplomu, ale vyřízení otázky té odloženo též do mimořádné schůze. Čtena nabídka Národní Tiskárny z Omahy na tisk knihy Cvičení s kůžely, ale protože byla vysoká, usneseno, zadati tisk Národní Tiskárně v Chicagu. Čten dopis Župy Východní, v němž vyslovena domněnka, že U. T. O. má ze svého fondu platiti i evičitele župního pro místní jednoty a usneseno odpověděti. Ústřední Tech. Odb. hradí veškerá vydání spojená s prací technickou, pokud tato se týká celku. Přála-li by si Župa Východní společného evičitele, bude jí poslán, ale placení evičitelů místních zavdalo by podnět k následování a když by se tak učinilo na Východě, muselo by se tak učiniti všude jinde a na vydávání odborných děl, na vedení závodů a pod. společných prací by se pak nedostávalo. Správné je stanovisko výboru Župy Východní, že články stanov tak zní, — ale jistě se tak stalo nedopatřením, které musí býti opraveno, jako ještě jiné články. Kdyby však celek rozhodl, že U. T. O. má nésti vydání i se zaměstnáním evičitele župního, pak U. T. O. je ochoten podrobiti se rozhodnutí tomu a náhradu povinnou zaplatiti. Čten dopis Župy Západní, v němž žádán V. V. N. J. S. o prodloužení lhůty bratru Sedláčkovi k práci v Župě. V. V. odkázal dopis U. T. O. k vyřízení, protože žádost měla býti obrácena tam a usneseno: U. T. O. s potěšením bere na vědomí zájem, jaký se o poslání společného evičitele jeví, ale okolnosti v poslední době se vyskytnuvší nutí v zájmu celku s rozhodnutím vyčkati. V Župě Severovýchodní činnost jednot je malá a ztrácíme tam půdu. Přijdou-li bratři v Clevelandu k náhledu, že by tam společný evičitel činnost oživil a jednoty povzbudil, musel by tam br. Sedlák jeti nyní a jakmile by tam práci vykonal, pak U. T. O. ochotně ho pošle zpět na Západ k dokončení práce. Vše záleží na rozhodnutí schůze, kterou svolal br. Vonášek a k níž jel. Čten dopis Župy Jižní, v němž se zděluje, že br. náčelník J. Nezbeda se odstěhoval na sever a na jeho místo zvolen byl br. Fr. Rendl. Týž žádá prázdnostky čtvrtletních zpráv. Trubačko bubenické čtyř Sokola v Berwyn se táží na stejnost; vyřízen tím, že jim má být oznámeno, že stejnost zůstává stejná a jen kamaše se přidají. Zpráva bratra Čermáka stran evičebního kroje zní v ten smysl, že nedošel dostatečný počet návrhů, aby z nich mohlo být vybráno. Vzato na vědomí. Čtena zpráva bratra Sedláka a odkázána k uveřejnění. Čten dopis br. Kopeckého, kterým žádá o závodní řád. Usneseno sdělit mu, že se na něm pracuje a jak bude hotov, že mu bude zaslán.

ZÁPIS O MIMOŘÁDNÉ SCHŮZI KONANÉ DNE 14. KVĚTNA 1916.

Schůzi předsedal br. náčelník J. Paskovský za přítomnosti bratrů J. Čermáka, Fr. Pecivala, J. Pokorného, Fr. Paula, T. Vonáška. Sestra Baumrukova omluvena nemocí. Br. Pecival omlouval nepřítomnost ve schůzi pravidelně. Přikročeno k projednávání zprávy výboru na opravu závodního řádu. Probíráno odstavce za odstavcem a hlasováno o každém zvlášť. Br. Fr. Pecival přinesl vypracované tabulky pro skoky, ale ani ty se nezdály přiměřeny a usneseno, by se vzala střední cesta mezi navrhovanými opravami. Usneseno k závodnímu řádu připojiti i rozdělení výkonů ve stupně,

jak bylo učiněno bratry Sedlákem a Paskovským. Bude to jakás příručka pro soudce. Jednání o řádu zabralo celé dopoledne a proto nemohlo být již přikročeno k jiným záležitostem.

T. Vonášek, jednatel.

Zápis o schůzi konané dne 4. června v Plzeňském Sokole: Schůzi zahájil br. náčelník Paskovský za přítomnosti bratrů: J. Čermáka, Fr. Pecivala, J. Pokorného, Fr. Paula, C. Jebavého, T. Vonáška a sestry A. Baumrukové. Dále schůzi byli přítomni br. Fr. Štěpánek z Milwaukee, br. J. Novotný z Oak Park. Zápis o řádné ani mimořádné schůzi nebyl čten, a usneseno, aby členové přečetli si jej v "S. A." a když bylo nějaké opravy neb dodatku, by přednesli v příští schůzi. Stalo se tak pro úsporu času. Čten dopis br. Olišara, v němž žádá o hudebniny pro piano pro cvičení Sokolek, jak byly v Omaze. Jednateli dána rada, kde by je as mohl obdržeti. Dopis bratra Lešovského z Alhambra, Cal., obsahující návrh na evičební kroj žáků a Sokolic čten a odkázán příslušnému výboru i s vyobrazeními jej doprovázejícími. T. J. S. St. Louis odporučuje za soudce k závodům Ž. Střední bratry Zavadila V., Bergsteina K. a Bursheka Fr. ml., T. J. S. Tyrš Cedar Rapids odporučuje Ferd. Engelhalera, K. Jadrníčka a V. Hrušku. T. J. S. Milwaukee: Jana Zahoříka, Jos. Turka. Vybrání soudců odkázáno výboru, skládajícímu se z bratrů náčelníka, prvního podnáčelníka a jednatele. Tomuto výboru vloženy také do rukou k vyřízení všechny otázky lehčího rázu, které se po této schůzi do závodů vyskytnou, a mimořádná schůze má býti svolána v případě nezbytnosti. Dopis T. J. S. St. Louis, adresovaný V. V. N. J. S., byl tímto tělesem předán U. T. O. Týž čten a usneseno odpověděti: 1) U. T. O. nemá ve stanovách omezení na výdej za technické práce. 2) Než tabulky byly přijmuty a honorovány, byly výborem přehlednuty a oceněny. 3) U. T. O. je ochoten přijmouti a odměniti každou technickou pomůcku, která v nynější době může býti nabídnuta. 4) Tabulky byly kupovány bratry evičiteli přímo od bratra Paskovského a ochotně platili za tabulku pro týden jeden dollar, a to byly tabulky psané. Když jich bylo potřeba v Chicagu, jak tomu u jednot slabších? Na to čten dopis Ústředního výboru Župy Východní N. J. S. a podroben delší rozpravě. Zděluje se v něm, že Župa měla další vydání v obnosu \$80.00 od nového roku než jí došel dopis U. T. O., v němž se jednalo o poskytování náhrady na evičitele župního. Činí se v něm také výtka U. T. O., jakoby fondu chtěl používat pouze pro Západ, a že Východ zanedbává. Usneseno poukázati na to, že pro Západ nebylo nic víc učiněno, než co jsme ochotni učiniti pro Východ. Na Západě t. j. v Župě Střední a Západní byl a je společný evičitel a jeho služné je hrazeno na polovic jmenovanými Župami. Společný evičitel bude poslán i na Východ, když Župa si bude přát, aneb T. O. Župy Východní Č. A. O. S. může si zvoliti společného evičitele a U. T. O. je ochoten polovinu vydání hraditi, ale musí to být společný evičitel a nemůže to být evičitel pro každou jednotu jiný. Proto je spojení, aby evičení veškerá byla jednotná. Čten zápis ze schůze T. výboru Župy Východní Č. A. O. S. ze dne 28. května. V něm je činěn návrh, aby z pokladny U. T. O. bylo dáno Župě Východní 10 centů z člena mužského a 5 centů z člena ženského na krytí jejího vydání. Usneseno odpověděti, že nemožno tak učiniti. Příspěvek 25 centů za člena mužského a 10 ctů za člena ženského daný U. T. Odboru Č. A. O. S. Národní Jednotou Sokolskou byl dán na vydání celková, a ne župní. U. T. O. musí nésti vydání s redakcí Technické Hlídky, zapotříváním štočků pro ni, má vydržovat společného evičitele, vydávat technické pomůcky, atd. U. T. O. má nyní závazky, kterými pokladna bude do nového roku vyčerpána. Technická hlídka bude státi nejméně \$150.00; kniha Kroužení s kůžely ještě as \$500.00; br. Sedlák je najmut ještě na

dalších sedm měsíců, služné s cestovným bude stát kol \$500, evičební tabulky přijdou na \$200.00; kde je služné soudečů při pravidelných závodech župních? Kde je na diplomy a jiná vydání se závody spojená? Povoleno-li bylo Župě Východní, muselo by být povoleno i druhým Župám. Proto U. T. O. žádá výbor Župy Východní Č. A. S. O. o znovuvážení návrhu svého.

Čtena zpráva bratra Sedláka z Omahy, kde působil do 29. května a táž zní, že počet evičebních večerů žen byl 9, mužů 11, a 3 večery evičitelské. Čten dopis Výboru Župy Jižní a na jich žádost br. Sedlák bude poslán k ní, jakmile dokončí práci u Župy Severovýchodní a Západní. Br. jednatel zděluje, že po poradě s Výborem Župy Severovýchodní odvolal bratra Sedláka ze Župy Západní a poslal ho do Župy Severovýchodní, aby tam před sletem vzbudil větší činnost. Pozvání Sokolské Župy Fugner Tyrš k jejímu sletu 1., 2. a 3. července pořádanému přijmuto a jednotám má být doporučeno účastniti se. Účet na dva dollary sestry Hanzlíkové za doprovod pianový při evičení členů U. T. O. poukázán k výplatě, a podobně se stalo i s účtem bratra Paskovského na \$1.80 za poštovné a telefon. Br. Pokorný dal návrh na konání schůze U. T. O. se všemi místními evičiteli na 11. června v Sokole Chicigo dopol. Na to přikročeno o půl dvanácté ku evičení.

Sepsal T. Vonásek.

Do minulého pravidelného zápisu o pravidelné schůzi opomenuto dání toto vydání:

Poukázka 37 br. Čermák za red. T. H. v květn. č. S. A. \$	15.00
“ 38 br. Sedlák, služné za květen	60.00
“ 39 br. Sedlák, cestovné	21.12
“ 42 Tower Studio (zapl. br. Čermákem)...	8.00
“ 43 J. F. Malý, fotografie pro knihu.....	9.80
“ 44 The Franklin Co. za štočky pro knihu..	88.70
Celkem	\$202.62
Z minulého měsíce v pokladně bylo.....	\$1787.70
Vydání v květnu	202.62
Zbývá	\$1585.08

ZÁPIS ZE SCHŮZE TECH. ODB. VÝCH. ŽUPY Č. A. OBCE SOKOLSKÉ, KONANÉ, DNE 28. KVĚTNA 1916.

Schůzi zahájil prozatimní předseda Anton Mysliveček. Přítomni byli bratři: Jos. Gregor, Václav Šole, Jan Klečka, Ant. Mysliveček, Frant. Vaně, Gustav Kašpar, Joseph Kolman. Br. Jos. Wagnera zastupuje br. Václ. Pechar. Nepřítomni: Emil Lefner a Jindřich Vozáb. Zápis z minulého schůze čten a přijat. Čten dopis od Ústř. Tech. Odboru Č. A. O. S., v němž vysvětluje se záležitost vydání spojených s technickým vedením, což vzato na vědomí a po delším pojednávání usneseno zaslati Ústř. Tech. Odboru Č. A. O. S. vypracovaný návrh jako dodatek k pravidlům neb stanovám Č. A. O. S. v tomto znění:

Z ohledu na to, že obě sloučené Jednoty, t. j. Národní Jednota Sokolská a Jednota Děln. Amer. Sokolů stávají pouze jen v Župě Východní, 10c za člena mužského a 5c za člena ženského Župy Východní má býti odváděno ročně do pokladny Žup. T. Odb. Č. A. O. S. z pravidelných příspěvků 25c Česko Amer. Obci Sokolské odváděných na krytí společných technických vydání.

Nato přikročeno k volbě zasedacího úřadu. Zvoleni: Za náčelníka Václav Šole; za I. podnáč. Anton Mysliveček; za II. podnáč. Jan Klečka; za jednatele Gustav Kašpar; za pokladníka Joseph Kolman.

Předložené účty v obnosu \$24.80 za vysílání ručitelů přijaty a odkázány Ústř. Tech. Odboru Č. A. O. Sokolské.

Schůze Tech. Odboru Župy Východní se budou nadále konati vždy 4. neděli v měsíci v 9 hodin ráno v Sokolovně na vých. 71. ul. v New Yorku. Jelikož dalšího jednání nepředléhalo, schůze za skončenou prohlášena.

Gustav Kašpar, jednatel.

P. S. Veškeré dopisy týkající se Tech. Odboru Župy Východní Č. A. O. S. bud' teč zasilány na jednatele

Gust. Kašpara,
572 Central Ave.,
West Hoboken, N. J.

ZÁPIS ZE SCHŮZE T. O. ŽUPY Č. A. O. SOKOLSKÉ KONANÉ, DNE 28. KVĚTNA 1916.

Schůzi zahájil prozatimní předseda Anton Mysliveček. Přítomni byli bratři: Václ. Šole, Ant. Mysliveček, Jan Klečka, Frant. Vaně, Joseph Kolman, Joseph Gregor, Gustav Kašpar; bratra Jos. Wagnera zastupuje br. Václav Pechar. Nepřítomni: Emil Lefner a Jindřich Vozáb. Zápis z minulého schůze čten a přijat. Čten dopis od Ústř. Odboru Č. A. O. S., v němž vysvětluje záležitost poplatku, co se týká hrazení výloh župních, což vzato na vědomí a po delším pojednávání usneseno zaslati Ústř. T. O. Č. A. O. Sokolské vypracovaný návrh s dodatkem pravidel neb stanov Č. A. O. Sokolské, jenž zní: "Z ohledu na to, že obě sloučené Jednoty, t. j. Národní Jednota Sokolská a Jed. Děln. Amer. Sokolů stávají pouze jen v Župě Východní; 10c poplatek za člena mužského a 5c za člena ženského ze Župy Východní má býti odváděno ročně do pokladny Žup. Tech. Odb. Č. A. O. S. z pravidelných příspěvků 25c Česko Amer. Obci Sokolské odváděných, na krytí společných vydání v Župě." (Doufáme, že tento článek vezmete v úvahu).

Dále přikročeno k volbě zasedacího výboru. Zvoleni: Za náčelníka Václav Šole; za I. podnáčelníka Anton Mysliveček; za II. podnáčelníka Jan Klečka; za jednatele Gustav Kašpar; za pokladníka Joseph Kolman. Dále předloženy účty evičitelů za cesty vyslaných k jednotlivým jednotám v obnosu \$24.80.

Dalšího nie nepředléhalo a schůze za skončenou prohlášena.

S bratrským Na zdar! Gustav Kašpar, jednatel,
572 Central Ave.,
West Hoboken, N. J.

ZPRÁVA SPOLEČNÉHO CVIČITELE.

Dnem 2. května zahájil evičitel činnost svou v So. Omaze, kamž měly po 14 dní dojíždět i ostatní jednoty omažské. Kromě žen ze Sokola Omaha byly vždy všechny sbory tam zastoupeny. Ve druhé polovici měsíce byla některá činnost přenesena do Omahy, kde bylo v kursu pokračováno za návštěvy poněkud větší, neboť ženy z jednoty Omaha také potom evičení počtem 30 se zúčastnily. Evičebních večerů mužských bylo 11 kromě tří dnů nedělních, jež jenom evičitelům byly věnovány; evičebních večerů žen 9.

Muži	So. Omaha	Omaha	Tyrš
Úhrnná návštěva	79	104	179 = 362
Největší návštěva	15	23	23
Nejmenší návštěva	1	1	10
Průměrná návštěva	7	9.5	16 = 32.5
Ženy			
Úhrnná návštěva	126	103 (4 več.)	140 = 369
Největší návštěva	21	30	19
Nejmenší návštěva	7	19	8
Průměrná návštěva	14	26 (11.5)	15.5 = 41
Úhrnná návštěva členstva z jednoty Tyrš			319
Úhrnná návštěva členstva z jednoty Omaha			207
Úhrnná návštěva členstva z jednoty So. Omaha			205

Jednota Omaha s jednotou Tyrš evičí pod jednou střechou, však odděleně. Kéž našla by se cesta spojití vše. V poslední jest ryzejší duch český, protože bratři většinou jsou z vlasti přibylí; v prvé slabší, protože většinou rození američtí. Spojením by jedno druhé podporovalo a povzbuzovalo. — Též bychom si přáli větší počet žen-čvičitelů dobrých vychovat, podobných Olze Dlaskové ze So. Omahy. Těch máme počet velmi skrovný.

Ducha českého, bratři a sestry, udržujte, sesterství a bratrství ničím nekalenému snažte se těšiti a původu svého českého vždy s úctou vzpomínejte.

Na zdar!

J. Sedlák, společný čvičitel.

CELOROČNÍ FINANČNÍ ZPRÁVA ŽUPY SEVERO-VÝCHODNÍ ZA R. 1915.

Příjem.

Přebytek z roku 1914	\$ 90.38
Leden. Příspěvky T. J. S. Lorain roku 1914.....	2.10
Únor 1915. Příspěvky T. J. S. Nová Vlast 1914....	9.90
Březen 1915. Příspěvky T. J. S. Říp 1912-13-14.....	12.80
Duben 1915. Příspěvky T. J. S. Cleveland 1914.....	16.60
Červen (žádný), červenec, srpen a září.....	—
Říjen. Obleková komise odevzdala	22.65
Listopad a prosinec příjem žádný	—
Vrácen závdavek na Nár. Sín	10.00

Celkový příjem \$231.63

Přebytek z roku 1914 90.38 |

Úhrnný příjem z roku 1915 \$231.63 |

Vydání 86.85 |

Zbývá \$144.78 |

Vydání.

Služné pokladníku br. Šlapákově za rok 1914.....	\$ 1.00
Služné jednateli br. Tichému a poštovné za r. 1914....	10.50
Únor 1915. Závdavek na zahradu České Síně Sokol župním závodům na rok 1916	5.00
Březen a duben vydání žádné	—
Květen 1915. Sokolu Čech vrácena půjčka obl. kom....	25.00
Červen 1915. Závdavek Národní Síně	10.00
Červenec 1915. Sok. Nová Vlast vrácena půjčka oblékové komise	25.00
Srpen září (vydání žádné)	—
Říjen poštovné br. Tichému	1.60
Listopad (vydání žádné)	—
Prosinec za dopisní papíry a obálky	3.75
Br. Nábělek za cestovné	5.00

Celkem \$86.85 |

S bratrským Na zdar!

Frank Rebecka, tajemník.

Súčtováno a v pořádku shledáno dne 8. ledna 1916.

Výbor: V. J. Štíbr, Jos. Frčka.

LISTÁRNA REDAKCE.

P. Kalifornie: Pokud víme máme pouze a jediné "Dopisovatelskou část" v listě" a nikoliv Opisovatelskou. Opsat řeč, napsat nahoře deset řádek nad ní a dole podepsat jest sice pohodlné, ale nehodí se zejména jestli jest dlouhé, třeba i udán byl pramen. Mohli bychom jednoduše otisknout odjinud a bylo by.

T. R. P.: Těžko se zachovat. Píšeš, že místního rázu, kdežto jiní si libují, že bylo pro ně výstrahou a povzbuzením.

Karel B.: Dělá se takto: Jestli se dozvíme, že v té či oné jednotě N. J. S. jeví se nějaký spor, nespokojenost a p. napiše se někomu známému oné jednoty list soukromý a podotkne se lecos o jediné "symbolickém kroji českém" a s tím rozkolu zaseto. K vůli kroji pak jedná se o odtřzení od většího tělesa k menšímu a je to. Tomu se říká také Sokolství. Ukázku takového dopisu máme po ruce.

Novák: O opravě českého kroje jednalo se v Čechách zrovna před vypuknutím války. Tyrš sám uznával, že červená košile jest sice neestetická, soulad celku nevhodný, ale v začátcích bylo třeba. Mimo to nám sám schválil i bylo mu nanejvýš milé, že byl čestným členem N. J. S. čili těch "modrých", protože znal důkladně dějiny toho našeho kroje zde vhodného a praktického.

J. S. C. R.: Jsme zvláštní lidičky a dovedeme nápodobit, jen co je pravda. Stačilo by se podívat se do Ottova Naučného Slovníku. Tam pod heslem "panichida" a nikoliv "panychida" stojí psáno: "V pravoslavné církvi zádušní služby boží před pohřbením, pak obyčejně třetí, devátý, dvacátý a čtyřicátý den po smrti, v den narození a úmrtí zesnulého."

Tazatel: Ano slč. A. Masarykova byla odsouzena pro velezradu přý.

Práda: Ano, byl minule i prezident Wilson, jenž mluvě před Americkou Biblickou společností, chválil jim tu "knihu kněh i hloubku sebraných tu myšlenek." Universitní člověk, vzdělaný muž nalezá patrně tu "hloubku myšlenek biblických" v žalmech Šalomounových a podnět k umravnění ve všech těch nemravnostech biblí popsaných.

J. Š. Minn.: Šatnu přesně vybranou pro onu jednoaktovku: "Hej Slované" lze objednat u Ludvíkovech aneb u L. Dvořáka, "Česko-Americká Divadelní Centrála", 3803 W. 26th St., Chicago, Ill. Deset knížek stojí \$3.00, jedna 30 centů ve prospěch Č. N. S.

Červenec v N. Y.: Máš zcela pravdu. Tryzna u starých Slovanů bitva, boj; pobíjení se lidí na počest zemřelých slavných bojovníků, jinde slavnost, hody ku počtu zemřelých. Viz červencová čísla starších ročníků našeho listu.

Trnka: Nehodí se a šlo do koše.

PÍSEMNICTVÍ.

Sdružení českých novinářů, kteří by rádi přispěli české akci za samostatnost, podjalo se úkolu, jenž sice nevreholí ve sbírání hotových, ale za to velice důkladně sbírání všeho toho, jež poukazovalo by "zač je toho loket." Sbíráni látky číperné a trochu silnější proti všem těm, kdož pro Národní Sdružení nemají, nežli pohanu, na něco národního vůbec nikdy nepřispějí, spoléhajíce pouze a jediné na rady "rakušáckých" papírků v českém rouše. Netřeba papírky té jmenovati, stačí uvést, že "Vesmír" jest jim v čele, kdežto na zádi veteš klerikální. Svobodomyšlnost a řád katolických Benediktinů, německého jádra, jaká ironie, skoro jako katolicko-křesťanský spojenec rakouský vedený protestantem Němčkem k Turčinu. Kříž a půlměsíc! A budete se ptát proč všechno toto povídáme? Inu, jediné proto, aby jste si opatřili a přečtli zmíněných novinářů list: "V boj!" Od čísla k číslu jsou tu lepší články, práce volné i pěkné verše. Rádi bychom citovali někdy, ale v listě našem nelze, protože podpisy schází, neméně odporúčujeme. Redaktorem jest jmenován br. Viklárek, 3740 W. 26th St., Chicago, Ill. Číslo stojí pouze deset centů.

"Charaktery veliké doby", časový spis o současných udalostech válečných s hlediska českého revolucionáře vyšel právě nákladem časopisu Volných Listů, Station Y, box 5, v New Yorku. Stran 40. Cena 10 centů, poštou 12 centů. Napsal a důležitými výňatky, komentáři a poznámkami z knihy Alexinského: "Russia and the great war" zpestřil L. Černý. Současné udalosti světové války rozdělily lidstvo

na dva tábory: na stranu úskoků, zrady a násilí a na stranu pravdy, práva a spravedlnosti. Revolucionáři přirozeně postavili se od prvního dne na stranu pravdy bez ohledu na to, že budou i od svých kaceřování a obviňování z patriotismu. Spiskem tímto staví se oficiálně čeští anarchisté po bok všech těch nadšenců o lepší příští národa českého. Překladové úryvky jsou vesměs autentické doklady o tom, jak si počínaly vlády rakouská a německá vůči ruským revolucionářům, aby je přiměly rozpoutati revoluci v Rusku, ze které by mohly tyto nejlépe těžit. Zvláště do očí bije tu vláda rakouská, tento odvčký tyran a despota všech neněmeckých národností v říši, která nyní ve válece za každé slovo má krutý, mnohaletý žalář a za sebemenší neloyální čin odměňuje svoje poddané šibenicemi: tato hnusná sbankrotělá vláda blahosklonně propouští revolucionáře jako ruské poddané, ukazuje jim cestu, kudy se nejbezpečněji dostati na Rus a ještě jim slibuje bezpečný "státní" doprovod. To samé s Německem. Němec, tento odvčký slovanožrout najednou projevuje ku "bratřím" Rusům tolik ochoty a lásky, že i ten největší hlupec musel by smysl těchto lásek prohlédnouti na ráz. Mnoho ještě jiných zajímavostí knížka obsahuje, takže ji i našim členům vřele doporučujeme.

PAMĚTIHODNÉ UDALOSTI, NAROZENÍ NEB ÚMRTÍ VELKÝCH MUŽŮ ČESKÝCH I JINONÁRODNÍCH.

ČERVEN.

1. 1618 Jezovité vypovězeni z Čech.
2. 1541 Velký požár na Hradčanech, kdy shořely desky zemské.
3. 1848 Zahájen slovanský sjezd na ostrově Žofinském.
4. 1855 * v Praze spisovatel Eduard Jelínek.
5. 1835 * v Rychmburce Adolf Heyduk, profesor v Písku a přední básník český, "slavík pootavský" nazvaný.
6. 1889 Vítězství závodních družstev Sokolských v Paříži.
7. 1848 Vypukla revoluce v Praze.
8. 1798 * v Hoslavicích na Moravě František Lad. Palacký, otec českého dějepisu.
9. 1885 První hromadná návštěva amerických Čechů v Praze.
10. 1754 Prokop Diviš postavil první hromosvod v Příměticích na Moravě, tedy o 6 let dříve než Benjamin Franklin v Americe.
11. 1887 Přijeli do Prahy za veliké slávy američtí Sokolové.
12. 1815 Napoleon I. poražen u Waterloo.
13. 1867 Zastřelen v Mexiku Maxmilian.
14. 1883 † v Litomysli Alois Vojtěch Šmilovský, velmi oblíbený spisovatel.
15. 1884 † v Mariánských Lázních Václav Beneš-Třebízský, český povídkář a miláček českého lidu.
16. 1861 † v Praze Pavel Josef Šafářik, přední badatel a jazykozpytec slovanský.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

Bratři tajemníci! Zasílejte oznámení nových, odstouplých a vyloučených členů výpravčímu vždy do 5. dne měsíce, má-li být uveřejněno též měsíc, jinak musí být odloženo na měsíc příští.

Bratři, kteří se stěhujete, oznamte vždy výpravčímu vaši starou a novou adresu, rovněž i jméno jednoty, ku které náležíte. Stojí to pouze 1c na poštovní lístek a chvíli času; odpadnou pak veškeré stížnosti na nedocházení časopisu.

— Do T. J. S. Tyrš v Omaha, Neb., přijat byl Jan Plíšek. Odstoupil Jos. Němec.

— Do T. J. S. Schenectady, N. Y., přijati byli: Milton Dušan, Jan Král, Charles Zajan, Henry Aug. Novotný. Odstoupil Václav Šedina.

— Z T. J. S. Svornost, New York, vystoupil Emil Folbrecht.

— Z T. J. S. Irwin, Pa., vystoupil Václav Lorenc.

— Do sboru Sokolek Renata Tyršová v Cedar Rapids, Ia., přijaty byly: Eliška M. Hrbek, Eliška Hájek, Leona Pichner, Ruth Štolba. (Adresy neudány.)

— Z T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich., vyloučení byli Vác. Brožík a Alois Kopecký. Přijat byl Vác. Ševčík.

— Do T. J. S. K. Havlíček Borovský, Ennis, Tex., přijati byli Frant. Šedivý a Jos. Hejkal.

— Do Česko-Amer. Jed. Sokol v St. Paul, Minn., přijati byli Ed. Sklenář, Jos. Chalupa, Jan Janeček, Jos. Vítek, Jan Janeček, Frant. Horych. Odstoupil Frant. Čáp. Přestupní listinu dostal Jan Kříž. Zemřel Vinc. Haubenschild.

— Do T. J. S. Montgomery, Minn., přijat byl Felix Hrubý.

— Do T. J. S. Milwaukee, Wis., uveden byl Martin Šaloun.

— Ze sboru Sokolek, Malin, Oregon, vystoupily Kateřina Spolková, Anna Polívková, Žofie Viktorinová.

— Do Sokola Chicago přijati byli: Karel Šmídl, Jos. Boháč, Victor H. Vaněk, Jerry Poláček, Otto Lenoč, Václav Kvasnička, Ed. Kňourek, Václav Hurt'ak, Josef Šobotka, Jiří Baumruk, Jos. Ponear, Jan O. Huml, Rudolf Šáva. S přest. listinou od Plzenské Sokola přijati Matěj Pišářík a Jan Matějka. S přest. list. od Čes. Am. Sokola Vác. Boháč. Vystoupil Vác. Šrámek.

— K Čes. Am. Sokolu v Chicagu znovu přistoupil R. A. Sedláček. Odstoupil Lad. Richter.

— Z T. J. S. Oakland, Cal., vystoupil T. Tompach a přestupní listinu obdržel V. Bezděka.

— Do sboru Sokolek Libuše v Dallas, Tex., přijaty byly Julie Sacharerová, Anna Lotreklova, Marie Mrkvyková. Odstoupily Klara Hovorkova a Frances Hovorkova.

— Do T. J. S. Rozvoj v Chicagu navržen A. C. Rayna. Odstoupili Josef Štefek, Volf, Ferd. Půrok.

— Do T. J. S. New Prague, Minn., přijati byli Jan Ptáček a Jan Ježek.

— Do T. J. S. Čechie v Chicagu přijati byli: Vojtěch Kovanda, Vendelín Zídek, Jos. Paul, Jar. Rudolf. Pro neplacení vyloučen byl Václav Cihlár.

— O členství N. J. S. se hlásí T. J. S. Jan Amos Komenický Brainard, Neb., s těmito členy: Drbal Sylv., Diviš Karel, Táborský Jas., Holešovský F. A., Ostrý J. M., Novák J. J., Nováček J. A., Janoušek Jan, Urbanovský Jan, Smolík Fr., Jedlička A. C., Knabe Emil, Horáček Fr. J., Maruna Jos., Kulháněk Šiman, Vondra J., Vavelka Vác.

— Do T. J. S. New York přijat byl Jiří Noha. Zemřeli Josef Hubert, Frant. Holeček I. Pro neplacení vyloučení byli Jos. Beneš III., Brada Václav.

— Ze sboru Sokolek Tábor Slovanské Lípy v Chicagu vystoupily: Albertina Záhorová, Marie Rokos, Kateřina Pospíšil, Bettie Schindler, Klaudiv Zítka, Karolína Hruška, Marie Kvapil. Pro neplacení příspěvků vyloučena byla Emilie Vacín.

— Do T. J. S. Malin, Oregon přijat byl Prof. M. M. Št'astný. Odstoupil Jan Spolek.

VOLBY.

T. J. S. Oakland, Cal. — Starosta Vác. Machek, náměstek F. Uher, tajemník L. Hora, účetní F. Machek, pokladník J. F. Mikulášek, dopisovatel L. Hora.

ADRESÁŘ

Národní Jednoty Sokolské

ve Spojených Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v Chicagu. Schůze poslední pondělí v měsíci v Plzeňském Sokole, 18. ul. a Ashland Ave. Jan Šiman, starosta, 2233 So. Ridgeway Avenue, Telefon Lawndale 137; Dr. A. Mueller, náměstek, 1854 W. 12. St., Tel. Monroe 3289; Jos. Jurka, pokladník, 1906 Washburne Ave., Tel. Canal 132; Tom. Vonášek, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Tel. Lawndale 4351; Jos. Čermák, 2533 So. Central Park Ave., Tel. Lawndale 1611; K. Svoboda, 5646 — 22. Place, Cicero, Ill., Telefon Clyde 979-J.; Frank J. Špaček, 1817 So. 56. Court, Cicero, Ill.; Adolf Vlk, tajemník, 4132 W. 22nd St., Tel. Lawndale 3776; Fr. Krátký, 1655 So. Ridgeway ave.; Fr. J. Kubeš, 5401 W. 25. St., Cicero, Ill.; Ant. Pecival, 3347 W. 26th St., Telefon Rockwell 1316; V. Roubal, 2839 W. 22nd St., Telefon Rockwell 428; A. Haller, 1814 So. Ashland Ave., Telefon Canal 1270; V. Matas, 5025 N. Crawford Ave., Tel. Irving 405; Jos. Čapek, 1339 So. Tripp Ave.; Tom. Továrek, 1216 Lombard Ave., Oak Park, Ill.; V. Kilberger, 2215 W. 18. St.; Fr. Chmatal, 1109 N. Sacramento Ave., Tel. Humboldt 1300. — Otilie Splavcová, 1328 W. 18th St.; Barbora Schefflová, 1436 W. 18th St., Chicago; J. Lang, 1433 — 59. Ave., Cicero, Ill.; J. Mareška, 5431 W. 23. St., Cicero, Ill.; M. Stěpánková, 2232 So. Kedzie Ave.; R. Hanzlíková, 2857 So. St. Louis av.; Marie Šlaufová, 4132 W. 22. St.; Rosalie Bílková, 906 So. Hermitage ave.; Anna Pertlova, 4054 W. 21. St.

Technický Odbor: J. Paskovský, náčelník, 2451 So. Kedzie Ave.; tajemník: J. Vokřál, 1735 W. 18th St. — Schůze každou 3. středu v měsíci v Plzeňském Sokole.

Vzdělávací Odbor: Tajemník Karel Krásný, 3035 W. 19. St., Chicago, Ill. V potřebách řečníka, divadelních knih a pod. obračejte se přímo na br. K. Krásného.

Ústřední Technický Odbor Č. A. O. S. Schůze každou první neděli dopoledne v Sokole Chicagu, 24. ul. a Kedzie ave. T. Vonášek, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Zupa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Alois Wokál; náměstek Jos. Kolman; jednatel Max Grabenstein, 1037 Forest Ave., Bronx, New York City; taj. Fr. Váně, 428 E. 67. St., New York City; poklad. Martin Klein; náčel. Ant. Mysliveček, 324 E. 74. St., New York City; 1. podnáčelník Jos. Gregor, 340 E. 71. St., New York City; 2. podnáčelník Jind. Vozáb, 203 Crescent St., L. I. City, N. Y.; účetní výbor: Jos. Kolman, Jind. Vozáb a Karel Polák. — Schůze každý poslední čtvrtek v měsíci.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford Ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vojt. Filip, 19—3rd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J., 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; taj. Josef Kačírek, 189 — 22nd St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Bronx, New York; schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník Jos. Kruta, 426—428 E. 163. St.

T. J. S. New York; 2. a 4. pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Kozák, 339 E. 75. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3. hod. odpo.; taj. Vác. M. Younger, 3014 N. Fairhill Street.

T. J. S. Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Fr. Třešnak, box 52.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. úterý v Sokolovně; taj. Bohumila Cihlár, 927 N. Washington St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. M. Kamila Wojtiskova, 319 E. 68. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Antonie Filipova, 59 — 2nd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze vždy druhou středu. Taj. Vilemina Ulman, 31 Cortland St.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí pátek; taj. Ant. Smietanský, box 175, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y. Taj. Fr. Tuma, P. O. Box 310.

T. J. S. Schenectady, N. Y.; taj. Karel Matoušek, 109—5th Ave.

Zupa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední Výbor: Starosta Leo Všetěčka, 2119 E. 90. St.; náměstek Josef Frčka; pokladník Ant. Novotný, 11906 Forest ave.; jednatel Franta Rebecka, 2346 E. 83. St.; náčel. Jan Jirásek, 129 E. St., W., Detroit, Mich.; 1. podnáč. Ant. Pánka, 3541 E. 133. St., Cleveland; 2. podnáč. Fr. Čech, 3100 Sawtell Rd., Cleveland; organizátor Jan Fryš pro stát Michigan, Jan Nábělek pro Pennsylvanii, Ant. Novotný pro Ohio.

Sokol Cleveland. Schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2. hod. dopoledne v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Lad. Haml, 5129 Dolloff Rd.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štíbr, 3251 E. 55th St., S. E.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník W. J. Milý, 228 Maybury Grand.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; schůze 2. středu v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Ant. Skramský, 339 Lycaste ave. E.; účetní Vác. Becker, 78 Humboldt Ave.

Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Taj. Vác. Mužik, 2350 Lexington av.

T. J. S. Ríp, Pittsburg, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Sini, 1000 Vinial St.; taj. Jos. Freeauf, 1126 High St., N. S. Pittsburg, Pa.

T. J. S. Irwin, Pa. Schůze 1. neděli v měsíci v siní Č. S. P. S. Taj. Frank Lacina.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v siní Č. S. P. S.; taj. Fr. Mertl, box 485.

Zupa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Halq; náměstek Václav Janda; jednatel Fr. Filip, Security Savings Bank, Cedar Rapids, Ia.; pokladník J. J. Hájek; náčelník B. O. Hašek, 403—6th av. W., Cedar Rapids, Ia.; podnáčelník Franta Drassal, St. Paul, Minn. Výbor účetní: B. O. Hašek a J. J. Hájek. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně na 3. ul. a 5. ave.

Plzeňský Sokol, Chicago. Schůze 2. a 4. čtvrtek. Taj. Fr. Hartman, 5513 W. 25th Place, Cicero, Ill.

Sbor Plzeňských Sokolek, Chicago, Ill. Tajemnice Kateřina Kubíčková, 1417 So. Harding Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding Ave.

Sokolky Chicago. Schůze 2. pátek v měsíci. Tajemnice Vlasta Procházková, 2634 S. Ridgeway ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 4. úterý v siní Atlas Hall, 1436—40 Emma St.; taj. Karel Kulischek, 2534 Haddon Ave.

Sokol Tábor Slovanské Lípy, Chicago, Ill. Schůze 3. čtvrtek v měsíci v 1300 S. Karlov Ave. Taj. Louis F. Kára, 1115 So. Hamilton Ave.

Sokolky Tábor Slovanské Lípy v Chicagu, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci v budově Sokola T. Slov. Lípy. Taj. Millie E. Nováková, 1865 So. Avers av.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park). Schůze 4. čtvrtek v měsíci ve Svob. škole F. B. Zdrůbek, 4624 N. Crawford Ave. Tajemník Fr. Hlavatý, 4630 N. Harding Ave.

Sbor Sokolek Rozvoj, Chicago. Taj. Františka Bíšek, 4640 N. Crawford Av.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1128 W. 18. St.; taj. Rud. A. Sedláček, 1320 W. 18. Place.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v siní Ladimír Klácel, roh 19. a Leavitt ul.; tajemník Kijberger, 2215 W. 18. St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 3. středu v měsíci ve vlastní budově, 6512-14 z. 12. ul. Taj. F. Šindelář, 1509 Clarence Ave.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci. Taj. Fr. Kastner, 5036 W. 29. Pl., Cicero, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně. Taj. Karel Smíšek, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Schůze 1. a 3. středu v měsíci. Taj. Alois Hildebrandt, 5321 W. 25. St.

T. J. S. St. Louis, Mo. Schůze 2. a 4. pondělí v Sokolovně, 9. & Allen Ave. Taj. Josef Král, 1806 Allen Ave.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Ant. Šabart, 1312 Vine St.

Tél. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděle v Sokolně na 3. ul. a 4. Ave.; taj. V. Janda, 622 So. 4. St. West.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděle o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St.; taj. Kar. Slavík, box 251.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. Louis Vacík, 704 Jefferson St.

Sbor Sokolek Iowa City, Ia.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. J. Landa, 646½ Pleasant Ave.

2. O. Sokolek, Marshalltown, Ia.

Sokolky Renata Tyršova, Cedar Rapids, Ia. Schůze 1. pátek v Sokolovně. Tajemnice Marie A. Hrbek, 114 So. 3rd St., West.

T. J. S. La Crosse, Wis. Tajemník Frank Duda, 1516 West Ave. So. Schůze 3. pátek v měsíci.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. Fr. W. Dušek, 204 Riverside ave., Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn. Tajem. Vojtěch Fencel, 2434 — 29th ave. So. Schůze 2. neděle v měsíci ve 2 hod. odp. v České Národní Síni, 2226 Washington Ave. a 23. Ave.

T. J. S. Hopkins, Minn. Schůze 1. středu v Opera Hall v 8 hod. večer. Tajemník J. F. Lorenc, box 481.

T. J. S. Montgomery, Minn. Tajemník Josef Šedivý, box 342. Schůze 1. neděle v měsíci v síni pp. Kozel a Janda v 1 hod. odp.

T. J. S. Vrchlický, Marshalltown, Ia. Taj. Jos. Kadner, 702 So. 3rd ave. Schůze 1. neděle v měsíci o 2. hod. odpol. v Sokolovně.

T. J. S. New Prague, Minn. Schůze 1. pondělí v 8 hod. večer v síni Z. Č. B. J. — Tajemník Jos. Ptáček, box 205.

✱

Župa Západní. Sídlo v So. Omaha, Neb.

Starosta Šim. Rokúsek; jednatel Jos. Mik, 2704 So. 10. St., Omaha, Neb.; pokladník Oldřich Jelen; náčelník Franta Kopecký, 4117 So. 13. St., Omaha, Neb. Podnáčelníci: Frant. Šnajberk a M. Kmentova. Další výbor: Jos. Truneček, O. Dlaskova, A. Chvalovec a M. Kapeková. Schůze každé 3. pondělí. — Technický Odbor: F. Kopecký, náčelník; R. Zikmund, tajemník, 1734 So. 13. St. Schůze 1. a 3. středu.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb. Taj. Chas. Dočekal.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděle; taj. Fr. R. Okřina.

T. J. S. Crete, Neb. Schůze každou 2. neděle v měsíci. Taj. Rud. Mašín.

T. J. Sokol Omaha, Neb. Schůze každou 2. středu v Sokolovně. Starosta Rud. Havelka, 2921 So. 16. St.; taj. J. F. Prácheňský, 2324 So. 12. St., Omaha.

T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb. Tajemník Jos. Růžička, 1703 So. 9. St.

T. J. Sokol Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Vác. Cerník.

T. J. Sokol Schuyler, Neb.; 2. středu v síni Č. S. P. S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaha, Neb. Schůze 1. pondělí v 8 hod. večer. Taj. Tomáš Lechner, 5433 So. 20. St.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 2. úterý večer v Národní síni, 21st & U St.; tajemnice Marie Ouřada, 176 So. 22. St.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. neděle ve 2 hod. odp. v místnosti Z. Č. B. J.; tajemník a účetní Ant. Odvárka.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb. Schůze 4. pondělí. Taj. Josefina Janák, 1125 So. 60. St.

Sbor Sokolek Tyrš, Omaha, Neb. — Schůze 3. neděle. Taj. Anna Pitha, 1910 So. 8. St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

Sbor Sokolek Dodge —

T. J. S. Howells, Neb. Schůze 2. středu v měsíci. Taj. Josef Palas.

T. J. S. Ord, Neb. Schůze 1. středu v měsíci. Tajemník Gust. F. Hoffman.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; taj. Emma K. Schmid.

Sokol Ravenský, Ravenna, Neb.; taj. Franta Slavětinský.

Sbor Sokolek, Wilber, Neb., tajemnice M. Chab.

Sbor Sokolek Libuše, Crete, Neb. — Taj. Augusta Sedláček.

Sbor Sokolek, Clarkson, Neb. Schůze 4. neděle v měsíci ve 3 hod. odp. v síni Z. Č. B. J. Tajemnice Božena Odvárková.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděle; taj. Jos. Jiříček, R. F. D. 2, Wilson, Kans.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kans.; 2. a 4. neděle; taj. Vác. Gregor.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City; tajemník J. S. Vaněk, 23 W. 4th St.

T. J. S. Praha, Okla. Tajemník C. M. Sádlo, Prague, Okla.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.; taj. Josef Líbal, R. 1, box 75.

✱

Župa Jižní. Sídlo v Dallas, Tex.

Ústřední výbor: Starosta František Merlík; náměstek Ludvík Toběrný; jednatel Jak. Pavelka, 3519 Whittaker St., Dallas; pokladník Václav Kasal; náčelník Jan Nezbeda, 2114 N. Commerce St., Fort Worth; podnáčelník Frank Rendl; organizátor: Josef Buřata, Ennis. Další výbor Jan Tyšer. — Schůze 3. neděle v měsíci v Sokolovně na Carl St.

T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Ennis, Tex. Taj. Frank Moučka, R. 6.

T. J. S. Žižka, Dallas, Tex. Tajemník Fr. Polavka, 2616 State St. Schůze 1. neděle v Sokolovně na Carl St.

Sbor Sokolek Libuše, Dallas, Tex.; taj. Anna Kraftová, R. 9, box 159. — Schůze 2. neděle v Sokolovně na Carl st.

T. J. S. Houston, Tex. Tajemník F. Vencl, 1401 Houston Ave.

T. J. S. Jan Amos Komenský. Taj. Jos. Zemánek, Guy, Fort Bend Co., Tex.

T. J. S. Tyrš, Waco, Tex. Taj. Jan Faltejsek, 1919 So. 10. St.

T. J. S. Crosby, Tex. Tajemník A. D. Peter, Crosby, Tex.

T. J. S. Fort Worth, Tex. Starosta Bohumil Kuchař; tajemník Fr. Zimek, 2211 Lee Ave. — Schůze poslední neděle v měsíci ve Frazier Hall, 14 N. Main st.

T. J. S. Galveston, Tex. Taj. Jan Beneš, 4704—Q.

T. J. S. Granger, Tex. Taj. J. F. Houžvička, box 184.

✱

Župa Pacifická. Sídlo v San Francisco, California.

Schůze v Sokolovně každý měsíc. — Starosta: Frant. Laštovka, náčelník: Luděk Jirsák, jednatel: Josef Tomšovic, 663 Waller St., jemuž veškeré dopisy župy se týkající buďtež zasílány.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. V. Pour, 1373 Hayes St.

Sbor Sokolek v San Francisco, Cal.; taj. Ella Jelínek, 3247 Jackson St.

T. J. S. Oakland, Cal., Taj. L. Hora, 1263 West St.

T. J. S. Čtenářské Zábavní Besedy Portland, Oregon. — Jednatel Čeněk Krémář, 254 Market St., cor. 3rd.

Sbor Sokolek Čtenář. Záb. Besedy, Portland, Oregon. Tajemnice J. V. Bačkova, 310 E. 9. St.

T. J. S. Los Angeles (inc.). Schůze 1. a 3. sobotu. Tajemník Franta Sobota, 825 Crocker St.

Sbor Sokolek Los Angeles, Cal. Taj. Krista Šestáková, 2116 Montana St.

T. J. S. Malin, Oregon. Taj. W. Zumer, Malin, Klamath Co., Oregon.

Sbor Sokolek Eliška Krásnohorská, Malin, Ore. Schůze 1. neděle o 2. hod. odp. Taj. Anna Zumer.

NOVÉ KNIHY

na skladě u Výkonného Výboru Národní Jednoty Sokolské.

1. Památník Nár. Jednoty Sokolské \$1.25
2. Kozíšek Fr.: Cvičební večery na koni na šíř 10
3. Jindř. Fugner: Životopis 20
4. Karel Vaníček: Sokolstvo, jeho směr a cíl.—Komenský Jan Amos a jeho snahy tělocvičné 04
5. Hanušová Kl. Duchácká: Hry mládeže 50
6. Pexa Václav: Cvičební večery na hrazdě 24
7. Kozíšek Fr.: 100 příkladů cvičení prostných 32
8. Mendík Jan: Pověly ku podrobnému procvičení poř. cvičení 10
9. Scheiner, Jos. E. Dr.: Úvahy a řeči Dra. Mir. Tyrše. — Povšechné úvahy o věci sokolské, I. 1. 25
10. Povšechné úvahy o věci sokolské, I. 2. 25
11. Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro školy; bez náradí 20
12. Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro školy; II. s náradím 25